

GIÁO HỘI CÁC THÁNH HỮU NGÀY SAU CỦA CHÚA GIÊ SU KỲ TÔ • THÁNG MƯỜI NĂM 2014

Liahona

Sự Đoàn Kết của Công Việc Cứu Rỗi, trang 14

Tôi Học Được Điều Gì
từ Nỗi Chán Nản, trang 26

3 Phước Lành của
Sự Trang Nhă Kín Đáo, trang 36

5 Cách Giới Trẻ Đang Làm
Lịch Sử Gia Đình, trang 58

*“Một người nữ tài
đức ai sẽ tìm được?
Giá trị nàng trời
hơn châu ngọc.”*

Châm Ngôn 31:10

CÁC SỨ ĐIỆP

- 4** **Sứ Điệp của Đệ Nhất Chủ Tịch Đoàn: Việc Cầu Nguyện với Đức Tin**
Bài của Chủ Tịch Henry B. Eyring
- 7** **Sứ Điệp Thăm Viếng Giảng Dạy của Hội Phụ Nữ: Sứ Mệnh Thiêng Liêng của Chúa Giê Su Ky Tô: Bánh Sự Sống**

CÁC BÀI ĐẶC BIỆT

- 14** **Người Truyền Giáo, Lịch Sử Gia Đình, và Công Việc Đền Thờ**
Bài của Anh Cả David A. Bednar
Việc thuyết giảng phúc âm đi song song với việc tìm kiếm những người thân đã qua đời của chúng ta.
- 20** **Mái Gia Đình: Trung Tâm Học Hỏi**
Những bài học chúng ta học được ở trong nhà, sẽ ở mãi với chúng ta suốt cuộc đời và suốt vịnh cửu.

26 Trên Mặt Nước

Bài của Jon Warner
Mặc dù tôi cảm thấy bị chôn vùi bởi những đợt sóng của bệnh trầm cảm và lo âu, Thượng Đế vẫn giữ cho tôi nổi ở trên mặt nước và di chuyển về phía miền đất hứa của tôi.

28 Những Người Tiên Phong trong Mọi Đất Nước: Sự Cải Đạo và Thay Đổi ở Chile

Bài của Néstor Curbelo
Ngày nay, gần 1 người trong số 30 người Chile là tín hữu của Giáo Hội.

36 Can Đảm để Chọn Sự Trang Nhã Kín Đáo

Bài của Carol F. McConkie
Các giáo lý và các phước lành về sự trang nhã kín đáo là gì?

CÁC TIẾT MỤC

- 8** **Phục Vụ trong Giáo Hội: Cám Ơn Anh Jay**
Bài Kritine Purcell
- 9** **Các Vị Tiên Tri Thời Cựu Ước: Giê Rê Mi**
- 10** **Chúng Ta Nói về Đáng Ky Tô: Bắp Cải Được Chạm Khắc từ Miếng Ngọc Bích**
Bài của Ellen C. Jensen
- 12** **Nhà Cửa, Gia Đình của Chúng Ta: Quả Tim của Lizochka**
Bài của Marina Petrova
- 40** **Tiếng Nói của Thánh Hữu Ngày Sau**
- 80** **Cho Đến Khi Chúng Ta Gặp Lại Nhau: Những Điều Gian Trá**
Bài của Anh Cả M. Russell Ballard
Sa Tàn sử dụng mỗi giả—giống như người câu cá dùng mỗi giả—để câu chúng ta.

NGOÀI BÌA

Trước: Hình do Leslie Nilsson chụp. Hình bìa trước bên trong: do Matthew Reler minh họa.

44

44 Bệnh Vực cho Điều Chúng Ta Tin

48 Phúc Âm trong Cuộc Sống của Tôi: Chứng Ngôn Bền Vững của Tôi

Bài của Ivy Noche

Việc không có một chứng ngôn về Sách Mặc Môn làm cho tôi nghi ngờ niềm tin của tôi nơi Giáo Hội.

Xem các em có thể tìm ra cái la bàn Liahona đã được giấu trong số báo này không. Lời gợi ý: Khi nào là thời điểm tốt để phục vụ?

50 Quyền Tự Quyết hoặc Quyền Tự Quyết về Mặt Đạo Đức?

Bài của Michael R. Morris

Bạn tôi đã làm cho mình không có đủ tư cách để phục vụ truyền giáo. Tôi sẽ được tự do chọn một công việc truyền giáo không?

52 Hỏi và Đáp

Tôi đang cố gắng kiểm chế những ý nghĩ của mình, nhưng có quá nhiều cám dỗ. Làm thế nào tôi có thể có những ý nghĩ trong sạch hơn?

54 Cách Đặt Những Câu Hỏi Có Tính Chất Quan Trọng

Bài của David A. Edwards

57 Cách Tìm Ra Sức Mạnh và Sự Thành Công

Bài của Anh Cả Jeffrey R. Holland

Chúng ta có thể có được sự an toàn, thành công và hạnh phúc bằng cách tuân theo Chúa Giê Su Ky Tô.

58 Lịch Sử Gia Đình—Tôi Đang Làm Công Việc Đó

Những người trẻ tuổi này đã tìm thấy một số phước lành bất ngờ qua việc làm lịch sử gia đình.

61 Tấm Bích Chương: Khám Phá ra Họ, Khám Phá ra Mình

62 Sự Đối Nghịch với Công Việc Truyền Giáo của Tôi

Bài của Alcenir de Souza

Những điều lạ lùng bắt đầu xảy ra khi tôi chuẩn bị ra đi truyền giáo.

64 Tìm Hiểu Thêm về Điều Ta Có Thể Kỳ Vọng

Bài của Cathrine Apelseeth-Aanensen

Cuộc sống với tư cách là một người truyền giáo toàn thời gian là khác biệt. Giới Trẻ ở Oslo, Norway, dành ra một ngày để chuẩn bị cho sự chuyển tiếp.

78

66 Phục Vụ Bây Giờ để Phục Vụ Về Sau

Bài của Miche Barbossa

Tại sao Mormon đã quyết định giúp dọn dẹp nhà thờ thay vì chơi đá bóng với bạn bè của nó?

68 Mathilde Sẵn Sàng cho Hội Thiếu Nữ

Bài của Jenn Wilks

70 Bản Nhạc: Giờ Đây Chúng Ta Hãy Tỏa Sáng

Do Jan Pinborough và Janice Kapp Perry sáng tác

71 Nhân Chứng Đặc Biệt: Làm thế nào tôi có thể giúp đỡ với công việc lịch sử gia đình?

Bài của Anh Cả Quentin L. Cook

72 Mang Hội Thiếu Nhi về Nhà: “Gia Đình: Bản Tuyên Ngôn cùng Thế Giới” Đến từ Thượng Đế để Giúp Đỡ Gia Đình Tôi

Bài của Erin Sanderson và Jean Bingham

74 Bạn Bè trên khắp Thế Giới: Tôi Tên Là Bárbara từ Chile

Bài của Amie Jane Leavitt

76 Trang Báo của Chúng Ta

77 Hãy Nhìn Lên

Bài của Anh Cả Adrián Ochoa

Chúng tôi bị lạc đường trong cơn mưa, và ngựa của chúng tôi đã chạy mất.

78 Dành cho Trẻ Nhỏ: Một Đội Gia Đình

Bài của Sheralee Hardy

58

THÁNG MƯỜI NĂM 2014 QUYỂN 16 SỐ 3
LIAHONA 10990 435

Tạp chí quốc tế của Giáo Hội Các Thánh Hữu Ngày Sau của Chúa Giê Su Ky Tô

Đệ Nhất Chủ Tịch Đoàn: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Nhóm Tác Số Mười Hai Vị Sứ Đồ: Boyd K. Packard, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Chủ Bút: Craig A. Cardon

Cố Vấn: Mervyn B. Arnold, Christoffel Golden, Larry R. Lawrence, James B. Martino, Joseph W. Sitati

Giám Đốc Điều Hành: David T. Warner

Giám Đốc Dịch Vụ Hỗ Trợ Gia Đình và Tín Hữu: Vincent A. Vaughn

Giám Đốc Các Tạp Chí Giáo Hội: Allan R. Loyborg

Giám Đốc Thương Mại: Garff Cannon

Chủ Bút Điều Hành: R. Val Johnson

Phụ Tá Chủ Bút Điều Hành: Ryan Carr

Phụ Tá Xuất Bản: Lisa C. López

Nhóm Tác Giả và Biên Tập: Brittany Beattie, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Lori Fuller, Garrett H. Garff, LaRene Porter Gaunt, Mindy Anne Leavitt, Michael R. Morris, Sally Johnson Odekirk, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Paul VanDenBerghe, Marissa Widdison

Giám Đốc Điều Hành Nghệ Thuật: J. Scott Knudsen

Giám Đốc Nghệ Thuật: Tadd R. Peterson

Nhóm Thiết Kế: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, C. Kimball Bott, Thomas Child, Nate Gines, Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Mark W. Robison, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Điều Phối Viên Intellectual Property: Collette Nebeker Aune

Quản Lý Sản Xuất: Jane Ann Peters

Nhóm Sản Xuất: Kevin C. Banks, Connie Bowthorpe Bridge, Julie Burdett, Bryan W. Gygi, Denise Kirby, Ginny J. Nilson, Gayle Tate Rafferty

Phụ Trách Bản In: Jeff L. Martin

Giám Đốc Ấn Loát: Craig K. Sedgwick

Giám Đốc Phân Phối: Stephen R. Christiansen

Công việc phiên dịch: Bolinda Sok

Về việc mua báo dài hạn và giá biểu ngoài Hoa Kỳ và Canada, xin liên lạc Trung Tâm Phát Hành của Giáo Hội tại địa phương của các anh chị em. Xin gửi mua báo dài hạn ở Hoa Kỳ và Canada tại Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368. Số điện thoại đặt mua báo dài hạn là: 1-800-537-5971.

Xin gửi các bản thảo và mọi thắc mắc đến liahona@lds.org; qua e-mail đến liahona@ldschurch.org; hay bằng đường bưu điện đến *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA.

Liahona (một từ ngữ trong Sách Mặc Môn có nghĩa là “la bàn” hay “vật chỉ hướng”) được xuất bản bằng tiếng Albany, Armenia, Bislama, Bulgaria, Campuchia, Cebuano, Trung Quốc, Trung Quốc (đơn giản hóa), Croatia, Séc, Đan Mạch, Hà Lan, Anh, Estonia, Fiji, Phần Lan, Pháp, Đức, Hy Lạp, Hungary, Iceland, Indonesia, Ý, Nhật Bản, Kiribati, Hàn Quốc, Latvia, Lithuania, Malagasy, Marshall, Mông Cổ, Na Uy, Ba Lan, Bồ Đào Nha, Romania, Nga, Samoa, Slovenia, Tây Ban Nha, Thụy Điển, Tagalog, Tahiti, Thái Lan, Tonga, Ukraine, Urdu và Việt Nam. (Kỳ xuất bản tùy thuộc vào từng ngôn ngữ.)

© 2014 by Intellectual Reserve, Inc. Giữ bản quyền.

In tại Hoa Kỳ.

Bài vở và tài liệu đọc trong *tạp chí Liahona* có thể được sao lại để dùng tại nhà thờ hay tại gia mà không có tính cách thương mại. Tài liệu đọc có thể không được phép sao lại nếu có những điều luật hạn chế được ghi rõ trong hàng chữ ghi chú nơi hình ảnh. Xin gửi các thắc mắc về bản quyền đến Intellectual Property Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA; e-mail: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

October 2014 Vol. 16 No. 3. LIAHONA (USPS 311-480) Vietnamese (ISSN 1096-5181) is published four times a year (April, May, October, and November) by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$4.00 per year; Canada \$4.80 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all Uaa to CFS (see DMM 7:07.4.12.5).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368.

Các Ý Kiến cho Buổi Họp Tối Gia Đình

Số báo này gồm có những bài viết và các sinh hoạt có thể được sử dụng cho buổi họp tối gia đình. Sau đây là hai ý kiến.

“Lịch Sử Gia Đình—Tôi Đang Làm Công Việc Đó,” trang 58: Tổ chức một sinh hoạt ghi nhật ký! Khuyến khích những người trong gia đình ghi lại bất cứ điều gì về cuộc sống của họ—một kỷ ức từ nhiều năm trước hoặc một điều gì đó đã xảy ra cho họ vào ngày hôm đó. Giúp gia đình các anh chị em hiểu rằng có rất nhiều cách để ghi nhật ký. Họ có thể viết, đánh máy, hoặc vẽ vào nhật ký của họ, hoặc họ còn có thể dùng máy ghi âm để thu âm mình kể một câu chuyện. Khuyến khích gia đình của các anh chị em thường xuyên tiếp tục ghi vào nhật ký của họ.

“Tìm Hiểu Thêm về Điều Ta Có Thể Kỳ Vọng,” trang 64: Hãy cân nhắc việc tổ chức một sinh hoạt chuẩn bị công việc truyền giáo giống như tiểu giáo khu ở Na Uy đã làm. Các anh chị em có thể giảng dạy những điều giống như họ đã làm—chẳng hạn như cách bắt đầu các cuộc chuyện trò về phúc âm và cách ủi một áo sơ mi trắng—hoặc các anh chị em có thể tập trung vào những kỹ năng khác mà các anh chị em nghĩ là những người trong gia đình mình sẽ hưởng lợi ích từ công việc truyền giáo.

BẰNG NGÔN NGỮ CỦA CÁC ANH CHỊ EM

Tạp chí *Liahona* và các tài liệu khác của Giáo Hội có sẵn bằng nhiều ngôn ngữ tại lan-guages.lds.org.

CÁC ĐỀ TÀI TRONG SỐ BÁO NÀY

Các con số tiêu biểu cho trang đầu của bài báo.

Ấn điển, 10
Cầu nguyện, 4, 40
Chấn nản, Nỗi, 26, 42
Chile, 28, 74
Chúa Giê Su Ky Tô, 7, 57
Chứng ngôn, 48
Công việc cứu rỗi, 14, 20, 54, 58, 62, 64
Công việc đền thờ, 14, 58
Công việc truyền giáo, 14, 28, 62, 64
Đức tin, 4, 26

Gia đình, 12, 20, 61, 72, 78
Giảng dạy, 20, 36, 54
Giê Rê Mi, 9
Hội Thiếu Nữ, 68
Khắc phục cảm dỗ, 43, 44, 52, 80
Lịch sử gia đình, 14, 58, 71
Lịch sử Giáo Hội, 28
Nhịn ăn, 4
Phục Vụ, Sự, 8, 66

Quyền tự quyết, 50
Sách Mặc Môn, 48
Sự Chuộc Tội, 10, 80
Sự kêu gọi, Những, 8
Thử thách, 12, 26, 62
Trang Nhả Kín Đảo, Sự, 36
Yếu Kém, Sự, 10
Yêu thương, tình, 8, 41

Bài của Chủ Tịch
Henry B. Eyring

Đệ Nhất Cố Vấn
trong Đệ Nhất
Chủ Tịch Đoàn

CẦU NGUYỆN VỚI ĐỨC TIN

Sự cầu nguyện còn nhiều hơn những lời chúng ta nói với Thượng Đế. Đó là một sự giao tiếp hai chiều giữa Thượng Đế và con cái của Ngài.

Khi sự cầu nguyện được thực hiện đúng cách, thì chúng ta bày tỏ những cảm nghĩ trong lòng mình bằng những lời giản dị. Cha Thiên Thượng thường đáp ứng bằng cách đặt những ý nghĩ vào tâm trí của chúng ta kèm theo những cảm giác. Ngài luôn luôn nghe lời cầu nguyện chân thành mà chúng ta dâng lên khi chúng ta cầu nguyện với sự cam kết để vâng lời Ngài, bất cứ sự đáp ứng nào của Ngài và bất cứ khi nào sự đáp ứng đó đến.

Chúa ban lời hứa này cho tất cả những ai đọc và cầu nguyện về Sách Mặc Môn:

“Và khi nào các người nhận được những điều này, tôi khuyên nhủ các người hãy cầu vãn Thượng Đế, Đức Chúa Cha Vĩnh Cửu, trong danh Đấng Ky Tô, để xem những điều này có thật không; và nếu các người cầu vãn với một tấm lòng chân thành, với chủ ý thật sự cùng có đức tin nơi Đấng Ky Tô, thì Ngài sẽ biểu lộ lẽ thật của điều này cho các người biết, bởi quyền năng của Đức Thánh Linh.

“Và bởi quyền năng của Đức Thánh Linh, các người sẽ có thể biết được lẽ thật của tất cả mọi điều” (Mô Rô Ni 10:4–5).

Lời hứa ấy là chắc chắn. Hàng triệu người đã trải nghiệm và chứng thực lời hứa tuyệt vời đó về sự cầu nguyện qua việc nhận được một phước lành đã làm cho cuộc sống của họ tràn đầy niềm vui và hạnh phúc lâu dài. Lời hứa đó áp dụng cho tất cả những lời cầu nguyện của chúng ta để biết ý định và ý muốn của Thượng Đế dành

cho chúng ta. Chúng ta có thể áp dụng lời hứa đó bất cứ khi nào nhận được lời khuyên dạy từ một người tôi tớ của Thượng Đế là người có thẩm quyền để ban cho chúng ta sự hướng dẫn. Ví dụ, chúng ta có thể phụ thuộc vào lời hứa đó khi chúng ta lắng nghe một bài giảng trong đại hội trung ương. Chúng ta có thể áp dụng lời hứa đó khi chúng ta được giảng dạy bởi những người truyền giáo khiêm nhường được Thượng Đế kêu gọi qua vị tiên tri. Lời hứa đó cũng áp dụng cho lời khuyên dạy chúng ta nhận được từ vị giám trợ hoặc chủ tịch chi nhánh của mình.

Để việc cầu nguyện mang lại lợi ích cho cuộc sống của chúng ta, các quy luật rất là giản dị. Chúng ta cần phải cầu xin để biết điều gì là chân chính bằng cách cầu nguyện lên Đức Chúa Cha trong tôn danh của Chúa Giê Su Ky Tô. Chúng ta cần phải cầu xin với tấm lòng chân thành, có nghĩa là phải có một chủ ý thực sự để làm bất cứ điều gì mà sự đáp ứng của Thượng Đế đòi hỏi chúng ta phải làm. Và chủ ý thực sự của chúng ta cần phải nảy sinh từ đức tin của chúng ta nơi Chúa Giê Su Ky Tô.

Người tằm đạo đọc Sách Mặc Môn trước khi chịu phép báp têm và được làm lễ xác nhận có thể nhận được một sự bảo đảm rằng sách này là chân chính và sự làm chứng rằng Joseph Smith đã phiên dịch sách ấy bằng quyền năng của Thượng Đế. Sau khi được làm lễ xác nhận là tín hữu của Giáo Hội, chúng ta có thể có được Đức Thánh Linh như là bạn đồng hành của mình để xác nhận các lẽ thật khác. Sau đó, bất cứ khi nào cầu nguyện trong đức tin, chúng ta cũng đều có thể trông mong rằng Đức Thánh Linh sẽ làm

chứng với chúng ta rằng Chúa Giê Su là Đấng Ky Tô, rằng Đức Chúa Cha hằng sống, và hai Ngài yêu thương chúng ta và tất cả con cái của Cha Thiên Thượng.

Đó là một lý do tại sao trong Sách Mặc Môn có một lời hứa rằng chúng ta sẽ có lòng bác ái khi Đức Thánh Linh làm chứng cho chúng ta rằng Chúa Giê Su là Đấng Ky Tô: “Nếu một người nhu mì và khiêm tốn trong lòng, và thú nhận, bởi quyền năng

của Đức Thánh Linh, rằng Chúa Giê Su là Đấng Ky Tô, thì người đó cần phải có lòng bác ái” (Mô Rô Ni 7:44).

Có một cơ hội lớn để phát triển phần thuộc linh vào mỗi Chủ Nhật nhịn ăn. Ngày Chủ Nhật Nhịn Ăn có thể giúp chúng ta có những kinh nghiệm tương tự như An Ma và các con trai của Mô Si A, là những người đã cầu nguyện và nhịn ăn nhằm biết được lẽ thật vĩnh cửu để họ có thể giảng dạy cho dân La Man với quyền

năng, thẩm quyền, và tình yêu thương (xin xem An Ma 17:3, 9).

Vào ngày Chủ Nhật nhịn ăn, chúng ta kết hợp lời cầu nguyện và sự nhịn ăn. Để ban phước cho người nghèo, chúng ta hiến tặng của lễ nhịn ăn rộng rãi cho vị giám trợ hay chủ tịch chi nhánh bằng ít nhất giá trị của hai bữa ăn mà chúng ta không ăn. Những ý nghĩ và lời cầu nguyện của chúng ta hướng tới Đấng Cứu Rỗi và tới những người Ngài muốn chúng ta phục vụ bằng cách phụ giúp các nhu cầu thuộc linh và vật chất của họ.

Do đó, những lời cầu nguyện và ước muốn của chúng ta trở nên giống hơn với những lời cầu nguyện và ước muốn của Đấng Cứu Rỗi khi chúng ta nhịn ăn để trở nên hiền lành, dễ dạy, và nhân từ hơn. Và như Ngài đã làm, chúng ta cầu nguyện để biết ý muốn của Đức Chúa Cha dành cho chúng ta và để làm điều đó. ■

GIẢNG DẠY TỪ SỰ ĐIỆP NÀY

Chu Tịch Eyring dạy rằng việc cầu nguyện và nhịn ăn có thể giúp chúng ta “biết được lẽ thật vĩnh cửu.” Hãy suy nghĩ xem về phương diện nào các chứng ngôn của những người mà các anh em đến thăm có thể cần được củng cố và chuẩn bị một bài học về đề tài đó. Ví dụ, nếu một người các anh em đến thăm bị mất một người bạn thân hoặc một người trong gia đình, thì hãy cân nhắc việc thảo luận về gia đình vĩnh cửu và cuộc sống sau khi chết. Các anh em có thể đề nghị nhịn ăn với những người mà các anh em đến thăm để giúp họ đạt được một chứng ngôn về nguyên tắc đó.

Chuẩn Bị trước khi Các Em Cầu Nguyện

Chủ Tịch Eyring nhắc chúng ta nhớ rằng việc cầu nguyện “là một sự giao tiếp hai chiều giữa Thượng Đế và con cái của Ngài.” Việc dành thời gian ra để chuẩn bị cho những lời cầu nguyện của chúng ta có thể làm cho việc giao tiếp hai chiều đó có thể thực hiện được. Các em có thể sử dụng nhật ký của mình để dành ra một vài phút chuẩn bị để cầu nguyện mỗi ngày. Các em có thể lập ra các bản liệt kê các phước lành mà các em muốn cảm ơn Cha Thiên Thượng, những người cần những lời cầu nguyện của các em, và những câu hỏi mà các em có thể cần phải trả lời. Sau đó hãy mời

Thánh Linh đến bằng cách hát một bài thánh ca hoặc đọc một vài câu thánh thư. Khi cầu nguyện, hãy lưu ý đến cách Đức Thánh Linh hướng dẫn điều các em nên nói, và lưu ý đến những cảm nghĩ và ý nghĩ của các em như thế nào (xin xem GLGƯ 8:2–3). Hãy cân nhắc việc ghi vào nhật ký những kinh nghiệm của các em và xem lại các câu trả lời các em nhận được. Các em cũng có thể sử dụng các sinh hoạt ở các trang 95–97 của sách *Thuyết Giảng Phúc Âm của Ta: Sách Hướng Dẫn Công Việc Phục Vụ Truyền Giáo* để giúp các em đánh giá những lời cầu nguyện của mình và học cách nhận biết Đức Thánh Linh.

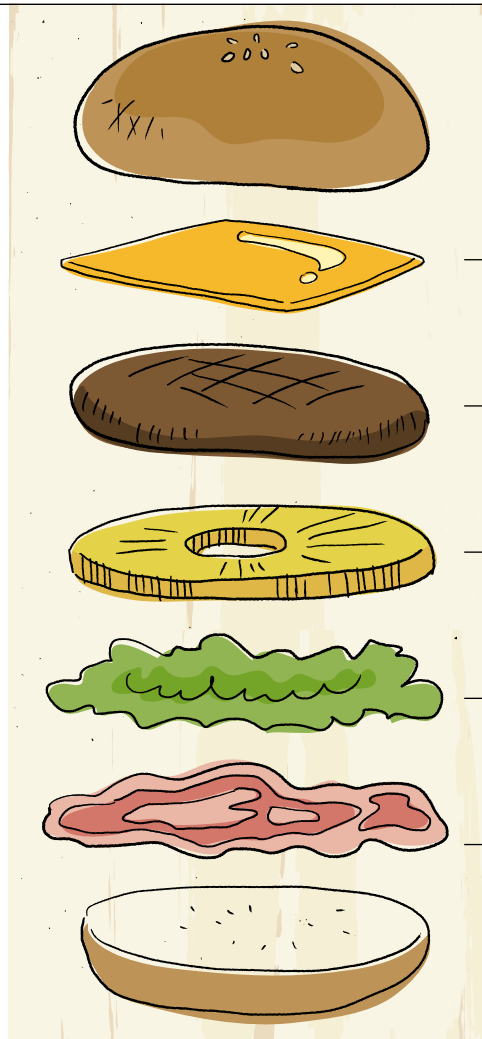
THIỆU NHỊ

Bánh Mì Sandwich trong Việc Cầu Nguyện

Làm thế nào các em biết phải nói gì khi cầu nguyện? Các em có thể bắt đầu lời cầu nguyện của mình bằng cách nói: “Thưa Cha Thiên Thượng,” và kết thúc bằng cách nói: “Trong tôn danh của Chúa Giê Su Ky Tô, A Men.” Điều các em nói ở phần giữa là sự lựa chọn của các em, cũng giống như chọn để cho thứ gì ở giữa hai miếng bánh mì sandwich.

Hãy chọn những phần các em muốn có trong miếng bánh mì sandwich của mình. Viết những điều các em muốn cầu nguyện bên cạnh miếng bánh mì đó. Các em có thể nói “cám ơn” về các phước lành, nói về những lo lắng của các em, cầu xin các phước lành, hoặc cầu nguyện về những thách thức.

Các em có thể cắt miếng bánh mì sandwich này ra hoặc làm một miếng bánh mì khác. Treo nó lên trong nhà của các em để giúp các em ghi nhớ những điều các em có thể nói trong những lời cầu nguyện của mình.

Thưa Cha Thiên Thượng

Trong tôn danh của Chúa
Giê Su Ky Tô, A Men.

Thành tâm nghiên cứu tài liệu này và tìm cách biết phải chia sẻ điều gì. Làm thế nào việc hiểu biết về cuộc sống và sứ mệnh của Đấng Cứu Rỗi sẽ gia tăng đức tin của các chị em nơi Ngài và ban phước cho những người mà các chị em trông nom chăm sóc qua việc thăm viếng giảng dạy? Để biết thêm chi tiết, xin vào xem reliefsociety.lds.org.

Sứ Mệnh Thiên Liêng của Chúa Giê Su Kỵ Tô: Bánh Sự Sống

Đây là một phần trong một loạt Các Sứ Điệp Thăm Viếng Giảng Dạy mô tả các khía cạnh về sứ mệnh của Đấng Cứu Rỗi.

Chúa Giê Su phán: “Ta là bánh hằng sống từ trời xuống; nếu ai ăn bánh ấy, thì sẽ sống vô cùng” (Giăng 6:51). Anh Cả D. Todd Christofferson thuộc Nhóm Túc Sở Mười Hai Vị Sứ Đồ nói: “Chúa Giê Su dạy chúng ta, các môn đồ của Ngài, rằng chúng ta nên tìm đến Thượng Đế mỗi ngày để có được bánh—sự giúp đỡ và nuôi dưỡng—chúng ta cần trong ngày hôm đó.” “Lời mời của Chúa . . . nói về một Thượng Đế nhân từ, biết ngay cả những nhu cầu nhỏ hàng ngày của con cái của Ngài và mong muốn giúp đỡ họ, từng người một. Ngài nói rằng chúng ta có thể cầu xin trong đức tin về Đấng ‘ban cho mọi người cách rộng rãi, không trách móc ai, thì kẻ ấy sẽ được ban cho’ (Gia Cơ 1:5).”¹ Khi hiểu rằng Chúa Giê Su Kỵ Tô sẽ cung cấp cho nhu cầu của chúng ta thì chúng ta sẽ hướng tới Ngài để được nuôi dưỡng phần thuộc linh của mình.

Anh Cả Jeffrey R. Holland thuộc Nhóm Túc Sở Mười Hai Vị Sứ Đồ mời chúng ta “hãy tham gia vào cuộc phiêu lưu của các môn đồ đầu tiên của Đấng Kỵ Tô; họ cũng là những người khao khát bánh sự sống—những người đã *không* trở lại mà đến với Ngài, ở với Ngài, và là những người đã nhận ra rằng vì sự an toàn và cứu rỗi, thì không có một ai khác mà họ có thể tìm đến.”²

Các Câu Thánh Thư Bổ Sung

Giăng 6:32–35; An Ma 5:34;
3 Nê Phi 20:3–8

GHI CHÚ

1. D. Todd Christofferson, “Recognizing God’s Hand in Our Daily Blessings,” *Liahona*, tháng Giêng năm 2012, 25.
2. Jeffrey R. Holland, “He Hath Filled the Hungry with Good Things,” *Liahona*, tháng Giêng năm 1998, 76.

Hãy Suy Nghĩ về Điều Này

Khi chúng ta đến cùng Đấng Kỵ Tô, thì Ngài nuôi dưỡng chúng ta như thế nào?

Đức tin, Gia đình,
Trợ giúp

Từ Thánh Thư

Chúa Giê Su Kỵ Tô đang giảng dạy cho một đám đông có hơn 4.000 người. Sau ba ngày, Ngài phán cùng các môn đồ: “Ta thương xót đoàn dân này: vì đã . . . chẳng có gì ăn.

“Nếu ta truyền cho nhện đói trở về nơi họ ở, dọc đường chắc sẽ kém sức. . . .

“Môn đồ thưa rằng: Có thể kiếm bánh đâu được trong đồng vắng này cho chúng ăn no ư?

“[Chúa Giê Su] hỏi: Các ngươi có bao nhiêu bánh? Thưa: Có bảy cái.”

Đấng Kỵ Tô “đoạn lấy bảy cái bánh, tạ ơn, rồi bẻ ra trao cho môn đồ để phân phát, thì môn đồ phân phát cho đoàn dân; . . .

“Môn đồ cũng có mấy con cá nhỏ; Đức Chúa Giê Su tạ ơn rồi, cũng khiến đem phân phát như vậy.

“Ai nấy ăn no nê; rồi người ta thâu được bảy giỏ những miếng thừa.” (Xin xem Mác 8:1–9).

CẢM ƠN ANH JAY

Bài của Kristine Purcell

Tôi biết ơn biết bao về tinh thần, sự cam kết, chuẩn bị, và tình yêu thương của vô số các tôi tớ sốt sắng trong khắp Giáo Hội.

Tôi nói với đứa con gái năm tuổi khi nó rúc vào lòng tôi: “Ngày mai là Chủ Nhật.” Một nụ cười nở trên mặt nó.

Nó nói: “Ồ, tốt quá.” “Rồi con được gặp Anh Jay.”

Lòng tôi tràn đầy biết ơn. Tôi cảm thấy biết ơn biết bao đối với một giảng viên Hội Thiếu Nhi đầy quan tâm đã làm cho việc chúng tôi dọn nhà chuyển đến một tiểu giáo khu mới được dễ dàng. Việc rời bỏ nhà của chúng tôi ở miền Trung Tây Hoa Kỳ và dọn đi cách xa 2.173 kilômét là một việc rất khó đối với cả gia đình, đặc biệt là đối với đứa con chưa đến tuổi đi học, tên là Season. Bản tính của nó nhút nhát nên nó sợ những tình huống mới và lo lắng về việc chúng tôi sẽ tham dự nhà thờ trong tuần lễ đầu tiên ở một tiểu giáo khu mới.

Anh Jay, một người dịu dàng, tận tâm, đã pha trộn một chút hóm hỉnh và tình cảm để chiếm được lòng tin của Season. Vào ngày Chủ Nhật đầu tiên đó, anh đã cúi xuống, nắm lấy tay nó, nhìn vào mắt nó và nói: “Cưng, đi vào nhé. Cưng sẽ thích thú trong lớp học của chúng ta.”

Một vài tuần trôi qua, Season trông đợi đến ngày Chủ Nhật nhiều hơn bất cứ ngày nào khác trong tuần. Ngay khi chúng tôi đến nhà thờ, nó tìm kiếm giảng viên của nó trong giáo đoàn. Anh ấy thường mỉm cười chào nó.

Trong suốt nhiều năm, Anh Jay đều nhớ đến mỗi học sinh gửi đến các món quà nhỏ cho các ngày lễ và sinh nhật. Khi sắp đến sinh nhật của Season, người khách quan trọng nhất mà nó muốn mời đến tiệc của nó là Anh Jay.

Anh ấy có thể nào biết được anh ấy đã trở nên có ảnh hưởng biết bao đối với cuộc sống của đứa con gái nhỏ của chúng tôi không? Anh ấy có bao giờ đoán được lời nói và hành động của anh ấy đã được nhóm các em năm tuổi trong Hội Thiếu Nhi tin tưởng biết bao nhiêu không? Anh ấy có thể nào biết được điều đó có ý nghĩa biết bao đối với tôi, là một người mẹ, để có được anh ấy là một phần của cuộc sống của con gái tôi không?

Về sau, Season được lên lớp của Anh Edward, và kinh nghiệm tuyệt vời của nó trong Hội Thiếu Nhi tiếp tục. Tôi biết ơn biết bao về những người nam và người nữ tận tâm, đã chuẩn bị kỹ lưỡng, khiêm nhường là những người đã có một ảnh hưởng thuộc linh tích cực đến cuộc sống của Season.

Cả gia đình của chúng tôi đã được ban phước bởi những người tận tâm đã phục vụ chúng tôi trên con đường tiến triển về phần thuộc linh. Tôi nhớ lại một người Trưởng Hướng Đạo xuất sắc, một người cố vấn nhóm

túc số các thầy tư tế đầy nhẹn nhục, một giảng viên Lớp Giáo Lý đầy kiên nhẫn, một chủ tịch đoàn Hội Thiếu Nữ phi thường, và một giám trợ đầy quan tâm.

Vì gia đình chúng tôi đã được ban phước nên tôi biết chúng tôi không phải là duy nhất. Có thể có nhiều người giống như “Anh Jay”, vì có nhiều anh chị em tận tâm mà sự phục vụ của họ đã ảnh hưởng đến cuộc sống của những gia đình giống như của chúng tôi. Chúng tôi biết ơn biết bao về tinh thần, sự cam kết, sự chuẩn bị, và tình yêu thương của họ.

Xin cảm ơn vô số các tôi tớ sốt sắng trong khắp Giáo Hội đã phụ giúp gia đình chúng tôi. ■

Tác giả sống ở Nevada, Hoa Kỳ.

CỐ GẮNG THAY ĐỔI CUỘC SỐNG

“Cầu xin cho chúng ta có thể tập trung vào những cách thức

giản dị để có thể phục vụ trong vương quốc của Thượng Đế, luôn luôn cố gắng thay đổi các cuộc sống, kể cả cuộc sống của mình.”

Anh Cả M. Russell Ballard thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ, “Ôi, Hỡi Khôn Ngoan,” Liahona, tháng Mười Một năm 2006, 20.

GIÊ RÊ MI

“Giê Rê Mi sống trong một thời điểm và nơi chốn khó khăn, nhưng Chúa cho phép ông thấy trước ‘một thời kỳ hy vọng trong sự quy tụ ngày sau của Y Sơ Ra Ên’”¹—Linda K. Burton, chủ tịch trung ương Hội Phụ Nữ

Tôi là con trai của Hinh Kia, một thầy tế lễ ở A Na Tốt, gần Giê Ru Sa Lem. Trong thời thơ ấu của tôi, “có lời Đức Giê Hô Va phán cùng tôi như vậy:

“Trước khi tạo nên người trong lòng mẹ, ta đã biết người rồi; trước khi người sanh ra, ta đã biệt riêng người, lập người làm kẻ tiên tri cho các nước.”

Tôi cảm thấy chưa chuẩn bị cho sự kêu gọi này, và tôi đáp: “Này tôi chẳng biết nói chi, vì tôi là con trẻ.”

Chúa đáp: “Chớ nói: Tôi là con trẻ; vì người sẽ đi khắp nơi nào ta sai người đi, và sẽ nói mọi điều ta truyền cho nói.

“Đừng sợ vì có chúng nó; vì ta ở với người đang giải cứu người.” Đoạn, Chúa “giang tay rời miệng tôi” và đặt những lời Ngài vào miệng tôi.²

Tôi đã tiên tri ở Giê Ru Sa Lem trong 40 năm, từ năm 626 đến 586 trước Công Nguyên, trong thời gian trị vì của Giô Si A, Giê Hô Gia Kim và Sê Ê Ê Kia.³ Tôi là một người đương thời với tiên tri Lê Hi của Sách Mặc Môn. Cả hai chúng tôi đều lên án sự tà ác của những người ở

Giê Ru Sa Lem và báo trước cảnh hủy diệt của thành phố to lớn đó.⁴

Chúa truyền lệnh cho tôi phải ghi lại những lời tiên tri của mình vào “một cuốn sách.”⁵ Khi Vua Giê Hô Gia Kim nghe những lời tiên tri này, thì ông đốt cháy cuộn sách đó. Chúa truyền lệnh cho tôi phải viết những lời tiên tri một lần nữa và thêm nhiều lời tiên tri nữa vào những lời tiên tri đó.⁶

Tôi bị chống đối liên tục khi thuyết giảng lời Chúa. Pha Su Rơ, con trai của quần đốc, đánh đòn tôi và cùm tôi lại. Đám đông muốn xử tử tôi vì lời thuyết

giảng của tôi. Tôi là một tiên tri không nổi tiếng, thường bị bắt giam trong ngục tối và nhà tù. Tôi đã sống trong một thời kỳ thật sự đầy tà ác.⁷

Nhưng mặc dù sống ở giữa cảnh hoạn nạn, Chúa vẫn cho phép tôi thấy trước rằng Y Sơ Ra Ên sẽ được quy tụ trong ngày cuối cùng, rằng Chúa sẽ viết luật pháp của Ngài “vào lòng họ,” và rằng Ngài sẽ mang “mỗi thành một người, mỗi họ hai người, mà đem đến Si Ôn.”⁸

Khi tôi tiếp tục thuyết giảng lời Chúa—ngay cả trong lúc khó khăn—thì tôi biết được rằng một sự cam kết riêng với phúc âm sẽ dẫn đến bình an. Khi có một mối quan hệ riêng với Chúa, thì chúng ta đều có thể cảm nhận được niềm hy vọng trong lúc thử thách và hoạn nạn. ■

GHI CHÚ

1. Linda K. Burton, “Đức Tin nơi Sự Chuộc Tội của Chúa Giê Su Kỵ Tô Có Được Chép vào Lòng Chúng Ta không?” *Liahona*, tháng Mười Một năm 2012, 111.
2. Xin xem Giê Rê Mi 1:1–9.
3. Xin xem Sách Hướng Dẫn Thánh Thư, “Giê Rê Mi”, scriptures.lds.org.
4. Xin xem Giê Rê Mi 6; 1 Nê Phi 1:13, 18–20.
5. Giê Rê Mi 36:2.
6. Xin xem Giê Rê Mi 36:23–32.
7. Xin xem Giê Rê Mi 20:2; 26:8; 38:6.
8. Giê Rê Mi 31:33; 3:14.

BẮP CẢI ĐƯỢC CHẠM KHẮC TỪ MIẾNG NGỌC BÍCH

Bài của Ellen C. Jensen

Trong khi tôi phục vụ truyền giáo ở Đài Loan, người bạn đồng hành của tôi và tôi đã dành ra một ít thời gian trong một ngày chuẩn bị ở Viện Bảo Tàng Cung Điện Quốc Gia tại Đài Bắc. Điều hấp dẫn chủ yếu là một tác phẩm nghệ thuật tên là Bắp Cải Được Chạm Khắc từ Miếng Ngọc Bích. Vì vậy, có rất nhiều người đã say mê ngắm nhìn tác phẩm đó, nhưng tôi thì chỉ thấy đó là một cái bắp cải được chạm khắc từ ngọc bích. Chắc chắn là nó rất đẹp nhưng chắc hẳn có một điều gì đó mà tôi không thấy được.

Khi chúng tôi đi tham quan xong viện bảo tàng, tôi hỏi người bạn đồng hành của tôi: “Chị nghĩ gì về tác phẩm Bắp Cải Được Chạm Khắc từ Miếng Ngọc Bích?”

“Tôi thích tác phẩm nghệ thuật đó!”

Tôi hỏi: “Tại sao?” “Nó chỉ là một cái bắp cải thôi.”

“Chị có nói đùa không đấy? Chị ấy kêu lên: Bắp Cải Được Chạm Khắc từ Miếng Ngọc Bích là một phép ẩn dụ cho cuộc sống của tôi đấy!”

“Cái bắp cải à?”

“Vâng! Chị không biết câu chuyện này sao?”

“Hiển nhiên là không rồi.”

Chị ấy kể cho tôi nghe câu chuyện đó. Và chị ấy đã nói đúng. Tác phẩm đó đã trở thành một ẩn dụ cho công việc truyền giáo và cuộc sống của tôi.

Để việc chạm khắc từ miếng ngọc bích có giá trị lớn, thì miếng ngọc bích

phải có cùng một màu. Những miếng chạm khắc từ ngọc bích hoàn hảo được bán với giá cao vì gần như không thể tìm thấy được miếng ngọc bích nào hoàn hảo. Bắp Cải Được Chạm Khắc từ Miếng Ngọc Bích có màu xanh lá cây ở một đầu và màu trắng ở đầu kia, và nó có những vết nứt và gợn vân. Không có một người thợ điêu khắc lành nghề nào muốn lãng phí thời giờ cho một miếng ngọc bích như vậy, cho đến khi có một người xuất hiện, người Trung Quốc gọi người này là nhà điêu khắc bạc thầy.

Nếu miếng ngọc bích này có thể nói được thì tôi có thể tưởng tượng ra cuộc trò chuyện giữa miếng ngọc bích với nhà điêu khắc mới này. Tôi tưởng tượng rằng nhà điêu khắc nhặt miếng ngọc bích lên.

Miếng ngọc bích sẽ hỏi: “Ông muốn gì?”

Nhà điêu khắc sẽ nói: “Ta đang tìm kiếm ngọc để chạm khắc.”

“Thì hãy tìm một miếng khác đi. Tôi không có giá trị. Tôi có hai màu sắc khác biệt quện chặt với nhau đến nỗi ông sẽ không bao giờ tách rời chúng ra được. Tôi có các vết nứt và những gợn vân. Tôi sẽ không bao giờ có giá trị gì cả. Đừng lãng phí thời giờ của ông.”

“Miếng ngọc bích ngớ ngẩn ơi. Hãy tin tưởng ta. Ta là một nhà điêu khắc bạc thầy. Ta sẽ biến người thành một kiệt tác.”

Điều làm cho Bắp Cải Được Chạm Khắc từ Miếng Ngọc Bích tuyệt vời như vậy là nhờ nhà điêu khắc bạc thầy vô danh này đã sử dụng yếu điểm của ngọc bích—hai màu, các vết nứt, và những gợn vân—để làm cho bắp cải càng giống thật hơn. Phần màu trắng mờ đục đã trở thành thân của bắp cải, và các vết nứt và những gợn vân làm cho lá bắp cải trông như thật. Nếu không có “những yếu điểm” của miếng ngọc bích này, thì nó có thể không giống như thật được.

Vì vẻ đẹp của tác phẩm nghệ thuật này, nên nó đã trở thành một món quà tặng cho một trong những người trong hoàng gia ở Trung Quốc và được trang trí cho các phòng họp của cung điện

CHÚA NHÌN THẤY TRONG LÒNG.

“Trong thế giới của chúng ta, thường thì đạo đức dường như ít quan trọng hơn về đẹp hoặc nhan sắc. Nhưng cách đây rất lâu, lời khuyên dạy của Chúa cho tiên tri Sa Mu Ên vang dội: “Đức Giê Hô Va chẳng xem điều gì loài người xem; loài người xem bề ngoài, nhưng Đức Giê Hô Va nhìn thấy trong lòng” (1 Sa Mu Ên 16:7).

Chủ Tịch Thomas S. Monson, “Chim Hoàng Yến với Đốm Xám trên Đồi Cảnh,” *Liahona*, tháng Sáu năm 2010, 4.

châu Á tuyệt đẹp cho đến khi cuối cùng nó được để vào viện bảo tàng tại Đài Loan.

Điều này nhắc nhở tôi về Ê The 12:27: “Và nếu loài người đến cùng ta, ta sẽ chỉ cho họ thấy sự yếu kém của họ. . . . Và ân điển của ta cũng đủ để ban cho tất cả những ai biết hạ mình trước mặt ta; vì nếu họ biết hạ mình trước mặt ta và có đức tin nơi ta, thì lúc đó ta sẽ làm cho những điều yếu kém trở nên mạnh mẽ đối với họ. Nếu con người đến với tôi, tôi sẽ cho họ thấy sự yếu kém của họ.”

Sau khi tôi đã thấy Bắp Cải Được Chạm Khắc từ Miếng Ngọc Bích, thì câu thánh thư này bắt đầu có ý nghĩa mới đối với tôi. Chúng ta đều giống như miếng ngọc bích này, ngoại trừ việc chúng ta vẫn đang

ở trong tiến trình được chạm khắc. Chúng ta phải tin tưởng vào nhà điêu khắc bậc thầy, Chúa Giê Su Ky Tô, là Đấng sẽ lấy đi những yếu điểm của chúng ta và biến chúng thành sức mạnh. Theo cách nhìn không hoàn hảo của chúng ta, đôi khi tập trung vào sự không hoàn hảo của mình và sau đó thất vọng vì chúng ta nghĩ rằng chúng ta sẽ không bao giờ xứng đáng. Nhưng Đấng Cứu Rỗi của chúng ta, Chúa Giê Su Ky Tô, nhìn thấy con người mà chúng ta có thể trở thành. Khi chúng ta cho phép Sự Chuộc Tội của Ngài để tác động trong cuộc sống của mình, thì Ngài sẽ uốn nắn chúng ta thành những kiệt tác, mà một ngày nào đó sẽ sống với Vua của các vua. ■

Tác giả sống ở Utah, Hoa Kỳ.

LÀM THẾ NÀO TÔI CÓ THỂ NHÌN THẤY BẢN THÂN MÌNH NHƯ ĐÁNG CHỦ TẾ NHÌN THẤY TÔI?

Đó là một thử thách để tự nhìn thấy mình như Chúa nhìn thấy chúng ta. Ngài nhìn thấy chúng ta là con cái của Thượng Đế với tiềm năng lớn lao và giá trị tuyệt vời. Nhưng đôi khi chúng ta tập trung vào những yếu điểm của mình. Cha Thiên Thượng đã không tạo ra chúng ta để bạn tâm về những thiếu sót của mình mà là để trở thành những kiệt tác tuyệt mỹ. Qua phúc âm của Chúa Giê Su Ky Tô và Sự Chuộc Tội của Ngài, chúng ta có thể khắc phục những yếu điểm của mình.

Hãy cân nhắc việc đọc thánh thư sau đây để tìm hiểu cách Chúa sử dụng những người không hoàn hảo để thực hiện công việc của Ngài: Xuất Ê Díp Tô Ký 4:10–12; Giê Rê Mi 1:4–10; 1 Nê Phi 4:1–6; An Ma 26:12; Giáo Lý và Giao Ước 35:17–18.

QUẢ TIM CỦA LIZOCHKA

Bài của Marina Petrova

Vợ chồng tôi gia nhập Giáo Hội ở Nga vào năm 1995 và được làm lễ gắn bó vào năm sau đó trong Đền Thờ Stockholm Sweden. Hai đứa con gái của chúng tôi cũng được làm lễ gắn bó với chúng tôi. Hai năm sau, chúng tôi được ban phước để sinh ra một đứa con gái khác, Lizochka. Cuộc sống của chúng tôi đang diễn ra tốt đẹp. Chúng tôi đều hạnh phúc. Nhưng hai ngày sau khi sinh nó ra, đứa con bé nhỏ của chúng tôi bắt đầu gặp khó khăn khi bú. Trong một tháng, nó chỉ lên được có 300 gram.

Nhân viên bệnh viện nhi đồng nói với chúng tôi phải cho nó bú thường xuyên hơn. Tôi thấy rằng nó muốn bú nhưng không thể bú được. Cuối cùng, chồng tôi đưa nó đến bệnh viện thành phố. Ngay lập tức bác sĩ đã cho chúng tôi biết một chẩn đoán—một dị tật bẩm sinh ở tim. Một van tim đã không hoạt động, và lưu lượng máu chảy không đủ vào phổi của nó đã làm cho nó khó thở hay khó bú.

Nó cần một cuộc giải phẫu, nhưng ở Nga trẻ em phải được ít nhất là hai tuổi mới nhận được cuộc giải phẫu này. Con gái của chúng tôi chỉ mới một tháng. Bác sĩ đưa ra cách điều trị cho nó và nói rằng về sau, khi nó lớn hơn, họ sẽ thực hiện cuộc giải phẫu cho nó.

Một tháng sau, sức khỏe của Lizochka suy sụp một cách đáng ngại, và chúng tôi vội vàng chở nó đến bệnh viện. Tôi ôm nó vào lòng trong khi chúng tôi lái xe. Nó nhìn tôi như thể cầu xin được giúp đỡ. Nếu không

phải là tín hữu của Giáo Hội, thì tôi không biết tôi đã làm gì. Nhưng vợ chồng tôi tin tưởng vào Chúa và tin chắc rằng mọi việc sẽ được tốt đẹp. Tôi cố gắng trấn an nó và nói rằng: “Đứa con bé nhỏ của mẹ, đừng sợ bất cứ điều gì nghe con. Thượng Đế yêu thương chúng ta. Ngài sẽ giúp chúng ta, và mọi việc sẽ được ổn thỏa.”

Cuối cùng chúng tôi đến nơi. Tôi ôm chặt nó vào lòng, và chạy đến phòng nhận bệnh nhân. Mắt Lizochka đã bắt đầu nhắm lại. Hơi thở của nó rất yếu. Hầu như không thể nói ra lời, tôi nói với một bác sĩ về đứa con của tôi, và nhân viên y tế mang nó vào khoa chăm sóc đặc biệt. Bác sĩ nói rằng phổi của nó đã bắt đầu sưng lên, và họ nối một cái máy hô hấp nhân tạo vào người nó.

Ngày hôm sau, chúng tôi nói chuyện với vị giám đốc phòng phẫu thuật tim. Ông nói: “Tôi đã thực hiện các cuộc giải phẫu như vậy, nhưng chỉ cho các trẻ em lớn tuổi hơn thôi. Bây giờ em ấy bao nhiêu tuổi rồi?”

Chúng tôi nói với ông: “Hai tháng ạ.”

“Em ấy đã bị đau rất nhiều rồi. Em ấy nhỏ quá, và bệnh sưng phổi của em ấy là những điều rất phức tạp, nhưng chúng ta không thể trì hoãn thêm nữa. Tôi chưa bao giờ thực hiện một cuộc giải phẫu như vậy cho một đứa trẻ nhỏ như thế cả. Tôi sẽ cố gắng làm hết khả năng của mình. Ông bà sẽ phải mua một đôi van nhân tạo, nhưng nó rất đắt—khoảng 2.100 Đô La. Sẽ giải phẫu trong bốn ngày nữa.”

Chúng tôi phải làm gì đây? Chúng tôi cũng như không một người nào chúng tôi biết có số tiền như vậy. Tuy nhiên, hoàn cảnh của chúng tôi đã được những người khác chú ý đến, và qua lòng rộng rãi của họ và lòng thương xót của Chúa, chúng tôi đã có thể kiếm được số tiền đó. Chồng tôi đã mua cái van mà chúng tôi cần để cứu mạng đứa con của mình.

Không những tất cả các anh chị em trong chi nhánh của chúng tôi mà còn có những người truyền giáo và nhiều Thánh Hữu Ngày Sau ở khắp thành phố đều cầu nguyện và nhịn ăn cho đứa con gái nhỏ bé của chúng tôi. Chúng tôi cảm nhận được sự hỗ trợ của họ. Khi ngồi trong phòng đợi vào ngày giải phẫu, chúng tôi đã cảm thấy sự hiện diện của Đức Thánh Linh và cảm nhận được những lời cầu nguyện của các anh chị em của chúng tôi. Chúng tôi biết họ ở gần chúng tôi! Và Thượng Đế đã ở với chúng tôi, và hướng dẫn các bác sĩ phẫu thuật. Ngài sẽ không rời bỏ chúng tôi, và mọi điều sẽ được ổn thỏa.

Khi vị bác sĩ phẫu thuật đi ra sau cuộc giải phẫu, ông có hơi bối rối, ông nói với chúng tôi: “Tất cả mọi việc đều được thực hiện một cách tốt đẹp. Chúng tôi đã đặt cái van vào. Tôi không biết làm thế nào mà cuộc giải phẫu đã thành công.” Nhưng chúng tôi thì biết là làm thế nào cuộc giải phẫu này đã thành công. Cha Thiên Thượng đã ban phước cho vị bác sĩ đó.

KHI NHỮNG LỜI CẦU NGUYỆN DƯỠNG NHƯ KHÔNG ĐƯỢC ĐÁP ỨNG

“Rất khó khi lời cầu nguyện chân thành về một điều gì đó mà các anh chị em mong muốn rất nhiều lại không được đáp ứng theo như các anh chị em muốn. Rất khó để hiểu lý do tại sao các anh chị em sử dụng đức tin sâu xa và chân thành từ một cuộc sống biết vâng lời lại không mang đến kết quả mong muốn. Đáng Cứu Rồi dạy: ‘Bất cứ điều gì cần thiết cho các người mà các người cầu xin Đức Chúa Cha trong danh ta thì nó sẽ được ban cho các người’ [GLGU 88:64; sự nhân mạnh được thêm vào.] Đôi khi rất khó để nhận biết điều gì là *tốt nhất* hoặc *cần thiết* cho các anh chị em lúc đó. Cuộc sống sẽ dễ dàng hơn khi các anh chị em chấp nhận rằng những gì mà Thượng Đế làm trong cuộc sống của các anh chị em là cho lợi ích *vĩnh cửu* của các anh chị em.”

Anh Cả Richard G. Scott thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ, “Sử Dụng Ân Tứ Cầu Nguyện Thiêng Liêng,” Liahona, tháng Năm năm 2007, 9.

Lizochka ở lại trong bệnh viện ba ngày nữa trong khi tim và phổi của nó đã bớt sưng. Ngực nó đã bị cắt ra và gắn lại chỉ bằng một cái màng mỏng, và một vài ngày sau đó họ đã giải phẫu một lần nữa để khâu ngực và các cơ quan của nó lại. Hầu như không một ai trong số các bác sĩ trông mong là nó sẽ sống sót. Nhưng chúng tôi đã tin vào Cha Thiên Thượng và nơi quyền năng của Ngài, và chúng tôi đã tin rằng nếu đó là ý muốn của Ngài thì nó sẽ hồi phục.

Chỉ có Thượng Đế mới có thể ban cho chúng tôi Lizochka lại. Nó khỏe hơn mỗi ngày. Nó nằm trong bệnh viện thêm một tháng nữa, và bây giờ nó đã về nhà với chúng tôi.

Thượng Đế là một Thượng Đế có nhiều phép lạ. Ngài lắng nghe những lời cầu nguyện của chúng ta, và trong những lúc khó khăn của chúng ta, Ngài hỗ trợ chúng ta. Những thử thách củng cố đức tin của chúng ta và dạy cho chúng ta tin tưởng, hy vọng và yêu thương. ■

Tác giả hiện sống ở Bỉ.

Bài của Anh Cả
David A. Bednar
Thuộc Nhóm Túc Số
Mười Hai Vị Sứ Đồ

Người Truyền Giáo, Lịch Sử Gia Đình, và Công

Tại một buổi họp long trọng tổ chức ở Đền Thờ Kirtland vào ngày 6 tháng Tư năm 1837, Tiên Tri Joseph Smith nói: “Sau khi tất cả đã được nói ra rồi, bốn phận lớn lao và quan trọng nhất là thuyết giảng Phúc Âm.”¹

Gần như đúng bảy năm sau đó, vào ngày 7 tháng Tư năm 1844, ông tuyên bố: “Trách nhiệm lớn nhất trên thế gian này mà Thượng Đế đã đặt trên chúng ta là phải tìm kiếm những người thân đã qua đời của mình. Vị sứ đồ nói: ‘Ngoại chúng ta ra họ không đạt đến sự trọn vẹn được’ [xin xem Hê Bơ Rơ 11:40]; vì quyền năng gần bó cần phải thuộc vào trách nhiệm của chúng ta để làm lễ gắn bó với con cái của chúng ta và những người thân đã qua đời của chúng ta cho gian kỳ của thời kỳ trọn vẹn—là gian kỳ để đáp ứng các lời hứa đã được Chúa Giê Su Ky Tô đưa ra trước khi sáng thế vì sự cứu rỗi của loài người.”²

Một số người có thể tự hỏi làm thế nào việc thuyết giảng phúc âm *lẫn* tìm kiếm những người thân đã qua đời của chúng ta đều đồng thời có thể là các bốn phận và trách nhiệm lớn nhất mà Thượng Đế đã ban cho con cái của Ngài. Mục đích của tôi là để

Việc Đền Thờ

Việc thuyết giảng phúc âm và tìm kiếm những người thân đã qua đời của chúng ta là các phần bổ sung của một công việc vĩ đại—một công việc về tình yêu thương nhằm mục đích để thay đổi, xoay trở lại, và thanh tẩy tâm hồn của những người chân thành tìm kiếm lẽ thật.

nghị rằng những điều giảng dạy này làm nổi bật sự đồng nhất và hiệp nhất của công việc cứu rỗi ngày sau. Công việc truyền giáo, lịch sử gia đình và công việc đền thờ là những khía cạnh bổ sung và liên kết của một công việc vĩ đại, “để làm sự định trước đó trong khi kỳ mãn, hội hiệp muôn vật lại trong Đấng Ky Tô, cả vật ở trên trời và vật ở dưới đất” (Ê Phê Sô 1:10).

Tôi cầu nguyện rằng quyền năng của Đức Thánh Linh sẽ phụ giúp các anh em và tôi khi chúng ta cùng nhau suy xét công việc kỳ diệu ngày sau của sự cứu rỗi.

Tám Lòng và Các Giáo Lễ của Chức Tư Tế

Việc thuyết giảng phúc âm và tìm kiếm những người thân đã qua đời của chúng ta là hai trách nhiệm đã được Chúa quy định đều liên quan đến cả tám lòng của chúng

ta lẫn các giáo lễ của chức tư tế. Thực chất của công việc của Chúa đang thay đổi, xoay chuyển, và thanh tẩy các tâm lòng qua các giao ước và giáo lễ đã được thẩm quyền chức tư tế thích hợp thực hiện.

Từ *tám lòng* đã được sử dụng hơn 1.000 lần trong các tác phẩm tiêu chuẩn và tượng trưng cho những cảm xúc bên trong của một cá nhân. Như vậy, tám lòng của chúng ta—tổng số ước muốn, tình cảm, ý định, động cơ và thái độ của chúng ta—định rõ chúng ta là ai và xác định con người chúng ta sẽ trở thành.

Mục đích của Chúa cho công việc truyền giáo là mời gọi tất cả mọi người đến cùng Đấng Ky Tô, tiếp nhận các phước lành của phúc âm phục hồi, và kiên trì chịu đựng đến cùng qua đức tin nơi Đấng Ky Tô.³ Chúng ta không chia sẻ phúc âm chỉ để gia tăng

Việc chỉ thực hiện và nghiêm túc hoàn thành tất cả những điều trên bản liệt kê dài về “điều phải làm” cho phúc âm không nhất thiết làm cho chúng ta có thể thụ nhận được hình ảnh của Ngài trong vẻ mặt của chúng ta hoặc mang lại sự thay đổi lớn lao trong lòng.

con số tín hữu và sức mạnh của Giáo Hội ngày sau. Thay vì thế, chúng ta tìm cách làm tròn trách nhiệm đã được Thượng Đế quy định để rao truyền thực tế về kế hoạch hạnh phúc của Đức Chúa Cha, thiên tính của Con Trai Độc Sinh của Ngài, Chúa Giê Su Kỵ Tô, và quyền năng của sự hy sinh chuộc tội của Đấng Cứu Rỗi. Việc mời tất cả mọi người “đến cùng Đấng Kỵ Tô” (xin xem Mô Rô Ni 10:30–33), việc trải qua “sự thay đổi lớn lao” trong lòng (xin xem An Ma 5:12–14), và việc thực hiện các giáo lễ cứu rỗi cho những người trên trần thế mà chưa lập giao ước là những mục tiêu cơ bản của việc thuyết giảng phúc âm.

Việc làm cho người sống và người chết có thể được tôn cao là mục đích của Chúa cho việc xây cất đền thờ và thực hiện các giáo lễ làm thay cho người chết. Chúng ta không thờ phượng trong các đền thờ thánh chỉ để có một kinh nghiệm đáng nhớ của cá nhân hoặc gia đình. Thay vì thế, chúng ta tìm cách làm tròn trách nhiệm đã được Chúa quy định để thực hiện các giáo lễ cứu rỗi và tôn cao cho toàn thể gia đình nhân loại. Việc gieo vào lòng của con cái những lời hứa được ban cho các tổ phụ, chính là Áp Ra Ham, Y Sác, và Gia Cốp; xoay lòng con cái trở lại cùng cha của họ; và thực hiện việc sưu tầm lịch sử gia đình và các giáo lễ làm thay cho người chết trong đền thờ là những công việc ban phước cho các cá nhân nào trong thế giới linh hồn chưa lập giao ước.

Các giáo lễ của chức tư tế là con đường dẫn đến quyền năng của sự tin kính:

“Và chức tư tế cao hơn này điều hành phúc âm và nắm giữ chìa khóa về những điều kín nhiệm của vương quốc, tức là chìa khóa của sự hiểu biết về Thượng Đế.

“Vậy nên, trong các giáo lễ thuộc chức tư tế này, quyền năng của sự tin kính được biểu hiện rõ rệt.

“Và nếu không có những giáo lễ thuộc chức tư tế này cùng thẩm quyền của chức tư tế, thì quyền năng của sự tin kính không

được biểu hiện cho loài người trong thế xác biết được” (GLGU 84:19–21).

Xin hãy xem xét ý nghĩa đúng đắn của những câu này. Trước hết, một cá nhân *phải* chịu phép báp têm và tiếp nhận ân tứ Đức Thánh Linh—và sau đó tiếp tục tiến bước dọc theo con đường giao ước và giáo lễ mà dẫn đến Đấng Cứu Rỗi và các phước lành của Sự Chuộc Tội của Ngài (2 Nê Phi 31). Các giáo lễ của chức tư tế là thiết yếu để “đến cùng Đấng Kỵ Tô để được toàn thiện trong Ngài” một cách trọn vẹn (xin xem Mô Rô Ni 10:30–33). Nếu không có các giáo lễ này, một cá nhân không thể nhận được tất cả các phước lành đã có thể có được qua sự hy sinh chuộc tội vô hạn và vĩnh cửu của Chúa (xin xem An Ma 34:10–14)—chính là quyền năng của sự tin kính.

Công việc của Chúa là một công việc vĩ đại tập trung vào các tâm lòng, các giao ước và các giáo lễ của chức tư tế.

Những Điều Ngu Ý

Giáo lý thiêng liêng này đề nghị hai điều ngu ý quan trọng cho công việc của chúng ta trong Giáo Hội.

Thứ nhất, chúng ta có thể thường nhấn mạnh một cách không cần thiết để tách rời các loại công việc cứu rỗi cũng như các chính sách và thủ tục liên quan. Tôi e rằng nhiều người trong chúng ta có thể tập trung quá đáng và quá nhiều vào các khía cạnh cụ thể của công việc của Chúa mà chúng ta không nhận được hết quyền năng của công việc cứu rỗi toàn diện này.

Trong khi Chúa tìm cách hội hiệp muôn vật lại trong Đấng Kỵ Tô, thì chúng ta lại có thể thường tách ra và thay đổi theo cách mà hạn chế sự hiểu biết và tầm nhìn xa của chúng ta. Khi đạt đến một mức độ cực đoan, thì ưu tiên cho các chương trình quản lý và gia tăng số thống kê sẽ được đặt lên trước việc mời các cá nhân thiết lập giao ước và tiếp nhận các giáo lễ một cách xứng đáng. Một cách tiếp cận như vậy sẽ

hạn chế sự thanh tẩy, niềm vui, sự cải đạo liên tục, và quyền năng thuộc linh và sự bảo vệ đến từ việc “hiển dâng lòng [chúng ta] lên Thượng Đế” (Ê La Man 3:35). Việc chỉ thực hiện và nghiêm túc hoàn thành tất cả những điều trên bản liệt kê dài về “điều phải làm” cho phúc âm không nhất thiết làm cho chúng ta có thể thụ nhận được hình ảnh của Ngài trong vẻ mặt của mình hoặc mang lại sự thay đổi lớn lao trong lòng (xin xem An Ma 5:14).

Thứ hai, Thần Ê Li là trọng tâm và thiết yếu đối với công việc rao truyền phúc âm. Có lẽ Chúa đã nhấn mạnh lẽ thật này trong chính một loạt các sự kiện xảy ra khi phúc âm trọn vẹn được phục hồi trên thế gian trong những ngày sau này.

Trong Khu Rừng Thiêng Liêng, Joseph Smith đã trông thấy và nói chuyện với Đức Chúa Cha Vĩnh Cửu và Chúa Giê Su Kỵ Tô. Khái tượng này khai mở “gian kỳ của thời kỳ trọn vẹn thời gian” (Ê Phê Sô 1:10) và làm cho Joseph có thể học biết được về thiên tính thật sự của Thiên Chủ Đoàn và của sự mặc khải liên tục.

Khoảng ba năm sau, để đáp ứng lời cầu nguyện tha thiết vào buổi tối ngày 21 tháng Chín năm 1823, căn phòng ngủ của Joseph chan hòa ánh sáng cho đến khi nó “sáng rực hơn ánh nắng ban trưa” (Joseph Smith—Lịch Sử 1:30). Một nhân vật xuất hiện bên giường ông, gọi tên người thiếu niên và nói rằng “ông là sứ giả từ chốn hiện diện của Thượng Đế . . . và tên ông là Mô Rô Ni” (Joseph Smith—Lịch Sử 1:33). Ông cho Joseph biết về sự ra đời của Sách Mặc Môn. Và sau đó Mô Rô Ni đã trích dẫn từ sách Ma La Chi trong Kinh Cựu Ước, hơi khác một chút với lời lẽ được sử dụng trong Phiên Bản King James:

Chúng ta không thờ phượng trong các đền thờ thánh chỉ để có một kinh nghiệm đáng nhớ của cá nhân hoặc gia đình. Thay vì thế, chúng ta tìm cách làm tròn trách nhiệm đã được Chúa quy định để thực hiện các giáo lễ cứu rỗi và tôn cao cho toàn thể gia đình nhân loại.

“Này, nhờ tay tiên tri Ê Li, ta sẽ tiết lộ cho các người Chức Tư Tế trước khi đến ngày trọng đại và khủng khiếp của Chúa. . . . Và người sẽ gieo vào lòng các con cái những lời đã hứa với ông cha chúng, và lòng các con cái trở lại cùng ông cha chúng. Nếu không được như vậy thì cả trái đất này sẽ hoàn toàn bị hoang tàn khi Ngài đến” (Joseph Smith—Lịch Sử 1:38, 39).

Những chỉ dẫn của Mô Rô Ni cho vị tiên tri trẻ tuổi chủ yếu gồm hai đề tài chính: (1) Sách Mặc Môn và (2) lời của Ma La Chi báo trước vai trò của Ê Li trong Sự Phục Hồi “muôn vật . . . mà Đức Chúa Trời thuở xưa đã phán trước bởi miệng các thánh tiên tri” (Công Vụ Các Sứ Đồ 3:21). Do đó, những sự kiện mở đầu của Sự Phục Hồi đã tiết lộ một sự hiểu biết chính xác về Thiên Chủ Đoàn, nhấn mạnh đến tầm quan trọng của Sách Mặc Môn, cũng như báo trước công việc cứu rỗi và tôn cao cho người sống lẫn người chết.

Bây giờ, xin xem xét vai trò của Sách Mặc Môn trong việc thay đổi tâm lòng—và của Thần Ê Li trong việc xoay chuyển tâm lòng.

Sách Mặc Môn kết hợp với Thánh Linh của Chúa là “công cụ duy nhất vĩ đại mà Thượng Đế đã ban cho chúng ta để cải đạo thế gian.”⁴ Quyền thánh thư này được kèm theo với Sự Phục Hồi phúc âm là nền tảng của tôn giáo chúng ta và là thiết yếu trong việc mang những người khác đến với Đấng Cứu Rỗi. Sách Mặc Môn là một chứng thư khác về Chúa Giê Su Kỵ Tô—một bằng chứng quan trọng xác nhận thiên tính của Đấng Cứu Chuộc trong một thế giới càng ngày càng chú trọng vào vật chất và đầy sự nhạo báng. Các tâm lòng được thay đổi khi các cá nhân đọc và nghiên cứu Sách Mặc Môn và cầu nguyện với chủ ý thực sự để tìm hiểu về lẽ trung thực của sách này.

Việc thuyết giảng phúc âm và tìm kiếm những người thân đã qua đời của chúng ta là hai trách nhiệm đã được Chúa quy định đều liên quan đến cả tấm lòng của chúng ta lẫn các giáo lễ của chức tư tế.

Thần Ê Li là “một biểu hiện của Đức Thánh Linh làm chứng về tính chất thiêng liêng của gia đình.”⁵ Ảnh hưởng đặc biệt này của Đức Thánh Linh làm chứng mạnh mẽ về kế hoạch hạnh phúc của Đức Chúa Cha và khuyến khích người ta tìm kiếm và trân quý tổ tiên và những người trong gia đình của họ—cả thời xưa lẫn thời nay. Tinh thần Ê Li ảnh hưởng đến những người ở bên trong lẫn bên ngoài Giáo Hội và làm cho các tấm lòng xoay chuyển đến những người cha.

Bài này gồm có sáu đoạn video. Dùng điện thoại để quét mã số bên cạnh này hoặc vào trang mạng lds.org/go/bednar1014 để xem đoạn video thứ nhất nói về một câu chuyện minh họa cho nguyên tắc này.

Đã đến lúc cho chúng ta phải tận dụng một cách hiệu quả hơn sự kết hợp mạnh mẽ của việc thay đổi lớn lao trong lòng, đã có thể được thực hiện chủ yếu bởi quyền năng thuộc linh của Sách Mặc Môn, và việc xoay chuyển lòng đến cùng những người cha, được hoàn thành qua Thần Ê Li. Một ước mơ để kết nối với quá khứ của chúng ta có thể chuẩn bị cho một cá nhân để nhận được tác dụng của lời Thượng Đế và củng cố đức tin của cá nhân ấy. Một tấm lòng xoay trở lại cùng những người cha nhằm chỉ giúp một cá nhân chống lại ảnh hưởng của kẻ nghịch thù và củng cố sự cải đạo.

Xem đoạn video thứ hai để xem câu chuyện minh họa nguyên tắc này

Các nguyên tắc

Bây giờ tôi muốn nhận ra bốn nguyên tắc về quyền năng thuộc linh có được từ việc thay đổi và xoay chuyển tấm lòng.

1. **Tấm lòng và sự cải đạo.** Việc xoay trở lại cùng những người cha khơi dậy và chuẩn bị một tấm lòng cho sự thay đổi lớn lao. Như vậy, tinh thần Ê Li giúp phần vào sự cải đạo.

Xem đoạn video thứ ba để xem câu chuyện minh họa nguyên tắc này

2. **Tấm lòng và việc giữ chân người cải đạo.** Việc xoay trở lại cùng những người cha hỗ trợ và củng cố những tấm lòng nào đã trải qua sự thay đổi lớn lao. Như vậy, tinh thần Ê Li giúp giữ lại những người mới cải đạo.

Xem đoạn video thứ tư để xem câu chuyện minh họa nguyên tắc này

3. **Tấm lòng và việc làm cho hoạt động tích cực trở lại.** Việc xoay trở lại cùng những người cha làm mềm lòng một người đã trở nên chai đá sau khi trải qua sự thay đổi lớn lao. Như vậy, tinh thần Ê Li là chìa khóa trong việc làm cho hoạt động tích cực trở lại.

Xem đoạn video thứ năm để xem câu chuyện minh họa nguyên tắc này

4. **Các tấm lòng và những người truyền giáo dũng cảm.** Một người truyền giáo đã trải qua sự thay đổi lớn lao và xoay lòng sẽ trở thành một tôi tớ cải đạo, tận tâm và dũng cảm hơn.

Xem đoạn video thứ sáu để xem câu chuyện minh họa nguyên tắc này

Với một lực lượng người truyền giáo đang phát triển nhanh chóng và chuẩn bị kỹ hơn, chúng ta không thể chỉ dựa hoàn toàn vào những thành công truyền đạo trong quá khứ để xác định cách thức và phương pháp của chúng ta cho tương lai. Chúa đã soi dẫn những công nghệ và các công cụ để cho phép chúng ta được hưởng lợi ích từ sự hiệp một của công việc truyền giáo và công việc đền thờ và lịch sử gia đình hơn bất cứ lúc nào trước đây trong gian kỳ này. Và không phải là điều ngẫu nhiên mà những sáng kiến mới này đã ra đời chính vào thời điểm chúng được cần đến nhiều như vậy để xúc tiến công việc truyền giáo trên khắp thế giới. Công việc của Chúa là một công việc vĩ đại tập trung vào các tấm lòng thay đổi và xoay trở lại, về các giao ước thiêng liêng, và

Thần Ê Li là “một biểu hiện của Đức Thánh Linh làm chứng về tính chất thiêng liêng của gia đình.”

về quyền năng của sự tin kính đã được biểu hiện qua các giáo lễ của chức tư tế.

Tóm Lược và Chứng Ngôn

Chúa đã phán: “Ta có thể làm được công việc riêng của ta” (2 Nê Phi 27:21), và “Ta sẽ gấp rút làm công việc của ta vào đúng kỳ của nó” (GLGU 88:73). Chúng ta là nhân chứng về việc Ngài gấp rút làm công việc của Ngài.

Chúng ta đang sống và phục vụ trong gian kỳ của thời kỳ trọn vẹn. Việc nhận ra tầm quan trọng vĩnh cửu của gian kỳ đặc biệt mà chúng ta đang sống nên ảnh hưởng đến tất cả những điều chúng ta làm và con người mà chúng ta cố gắng để trở thành. Công việc cứu rỗi là công việc phải được thực hiện trong những ngày cuối cùng này là vĩ đại, to lớn, thiết yếu và cấp bách. Mỗi người chúng ta nên biết ơn biết bao về các phước lành và trách nhiệm của việc sống trong thời kỳ cụ thể này của gian kỳ cuối cùng. Chúng ta nên khiêm tốn biết bao khi biết rằng “kẻ nào được ban cho nhiều thì sẽ được đòi hỏi nhiều” (GLGU 82:3).

Việc thuyết giảng phúc âm và tìm kiếm những người thân đã qua đời của chúng ta là các phần bổ sung của một công việc vĩ đại—một công việc về tình yêu thương nhằm mục đích để thay đổi, xoay trở lại, và thanh tẩy tâm hồn của những người chân thành tìm kiếm lẽ thật. Đường ranh giới nhân tạo chúng ta thường đặt giữa công việc truyền giáo và công việc đền thờ và lịch sử gia đình đã được xóa bỏ; đây là một công việc cứu rỗi vĩ đại.⁶

Chúng ta có thể bắt đầu hiểu được vai trò của công việc đền thờ và lịch sử gia đình trong việc giúp một

người tầm đạo hoặc một tín hữu kém tích cực nhận được một sự hiểu biết sâu sắc hơn về kế hoạch cứu rỗi không? Chúng ta có nhận ra rằng một trong những ảnh hưởng lớn nhất đối với việc giữ chân người cải đạo là tinh thần Ê Li không? Chúng ta có thể hoàn toàn biết ơn hơn về tầm quan trọng của những giây phút xoay lòng trở lại có được từ việc chia sẻ những câu chuyện gia đình như là một cách để tìm kiếm những người để được các tín hữu lẫn những người truyền giáo giảng dạy không? Chúng ta có thể giúp đỡ những người chúng ta phục vụ được tiếp cận thường xuyên hơn với các quyền năng của sự tin kính bằng cách tham gia một cách xứng đáng vào các giáo lễ như Tiệc Thánh, phép báp têm và lễ xác nhận cho người chết không?

Cầu xin cho các anh em có thể thấy rõ ràng, nghe chính xác, và luôn luôn ghi nhớ tầm quan trọng của sự phục vụ của các anh em trong công việc của Chúa để thay đổi, xoay trở lại, và thanh tẩy các tâm lòng. ■

Từ một bài nói chuyện đưa ra tại cuộc hội thảo dành cho các chủ tịch phái bộ truyền giáo mới vào ngày 25 tháng Sáu năm 2013.

GHI CHÚ

1. *Những Lời Giảng Dạy của Các Vị Chủ Tịch Giáo Hội*: Joseph Smith (2007), 330.
2. *Những Lời Giảng Dạy của Các Vị Chủ Tịch Giáo Hội*: Joseph Smith, 60.
3. Xin xem *Thuyết Giảng Phúc Âm của Ta*: Sách Hướng Dẫn Công Việc Phục Vụ Truyền Giáo (2004), 1.
4. Ezra Taft Benson, “A New Witness for Christ,” *Ensign*, tháng Mười Một năm 1984, 7.
5. Russell M. Nelson, “A New Harvest Time,” *Ensign*, tháng Năm năm 1998, 34.
6. Xin xem Spencer W. Kimball, “The Things of Eternity—Stand We in Jeopardy?” *Ensign*, tháng Giêng năm 1977, 3.

MÁI GIA ĐÌNH

Trung Tâm Học Hỏi

Khi việc học hỏi ở nhà thờ hỗ trợ cho việc học hỏi ở nhà, thì các anh chị em xây đắp một nền tảng vững chắc của cuộc sống theo phúc âm.

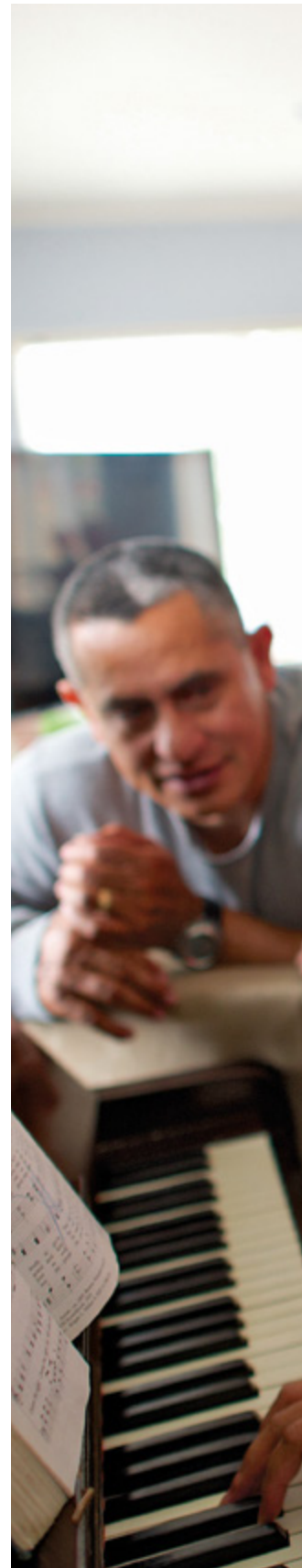
“**H**ãy chắc chắn đọc phần đã được chỉ định cho bài học tuần tới.” Những lời đó nghe có quen thuộc không? Những lời đó thường do một giảng viên yêu cầu vào cuối một lớp học trong Giáo Hội.

Và mặc dù nhất định là điều quan trọng để chuẩn bị sẵn sàng cho các bài học Chủ Nhật, nhưng đôi khi các anh chị em có cảm thấy giống như mục tiêu chính của mình trong việc học tập và suy ngẫm là để các anh chị em có thể hoàn toàn sẵn sàng cho ngày Chủ Nhật không?

Trên thực tế, phải là điều ngược lại.

Tất cả những “điều giảng dạy, chương trình và sinh hoạt đều được tập trung vào gia đình và được Giáo Hội hỗ trợ.”¹ Điều đó có nghĩa là các buổi họp Giáo Hội của chúng ta thực sự nhằm để hỗ trợ việc học hỏi của cá nhân và gia đình. Như Giám Trợ Chủ Tọa Gary E. Stevenson đã dạy: “Chỗ giảng dạy và học hỏi chính yếu là ở nhà.”² Khi sự học hỏi và giảng dạy được tập trung trong nhà, thì những điều này mang đến ảnh hưởng có thể dẫn đến sự cải đạo.

Đó là sứ điệp về cuộc huấn luyện tổ chức bổ trợ thường niên trong năm 2014, *Learning and Teaching in the Home and the Church (Học Hỏi và Giảng Dạy trong Nhà và Giáo Hội)*, có sẵn trực tuyến tại annualtraining.lds.org. Anh Cả Jeffrey R. Holland thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ nói: “Không một ai trong số chúng ta đang đánh giá thấp việc giảng dạy trong giáo đường, trong nhà hội.” “Chúng ta đều đã làm điều đó trong suốt cuộc sống của mình, nhưng chúng ta muốn luôn luôn giảng dạy trong cuộc sống của mình.”³ Khi kết hợp việc luôn luôn giảng dạy vào cuộc sống hàng ngày của gia đình mình, thì các anh chị em có thể thiết lập một nền tảng vững chắc cho một “ngôi nhà của sự học hỏi” (GLGƯ 88:119) mà sẽ cung cấp cho các anh chị em và gia đình mình nơi trú ẩn và bảo vệ thuộc linh.

HỌC HỎI TẠI NHÀ

Các anh chị em có thể không luôn luôn nhìn thấy kết quả ngay lập tức, nhưng khi các anh chị em tận dụng những giây phút giản dị để học hỏi và giảng dạy theo thói quen hàng ngày của mình thì điều đó có thể có một hiệu quả mạnh mẽ. Đây là cách mà một vài gia đình đã nhận thấy được ảnh hưởng đó trong cuộc sống của họ.

Những Giây Phút Giản Dị

“Có những lúc chúng ta có thể cảm thấy lúng túng khi có cuộc trò chuyện chính thức về một số đề tài liên quan đến phúc âm. Những giây phút giảng dạy thân mật đã thực sự ban phước cho chúng ta để giảng dạy các bài

học quan trọng cho con cái. Ngoài ra, có những giây phút giảng dạy thân mật nhiều hơn những giây phút giảng dạy chính thức trong một ngày, nên chúng ta thực sự nắm lấy các cơ hội này để giảng dạy cho con cái mình

các nguyên tắc quan trọng. Ví dụ, tôi giảng dạy về tính lương thiện trong khi đi chợ. Các con tôi học hỏi các nguyên tắc đó dễ dàng hơn khi chúng tôi thấy cách áp dụng các nguyên tắc đó.”

Mona Villanueva, Philippines

Gắn Gai Thân Tình vào Lúc Ăn Quà Vật

“Những giây phút giảng dạy thân mật đã giúp tôi có một mối quan hệ tốt hơn với các con tôi. Khi đang ngồi ở bàn ăn trong bếp để ăn quà vặt sau giờ học, chúng tôi bàn luận về điều đã xảy ra trong ngày học của các con tôi. Thường thường một trong số các con tôi sẽ nói một điều gì đó mà một đứa bạn đã nói hoặc nó cảm thấy như thế nào khi một người nào đó nói hoặc làm một điều gì đó. Sau đó tôi có thể chia sẻ một chứng ngôn cá nhân và thảo luận về cảm nghĩ của con tôi về tình huống đó. Tôi nghĩ rằng bằng cách bắt đầu những cuộc thảo luận cởi mở khi con cái thư giãn, thì chúng sẵn lòng để thảo luận những vấn đề quan trọng khi có nhu cầu, vì chúng có một mức độ tin tưởng, biết rằng cha mẹ của chúng sẽ lắng nghe.”

Alyson Frost, Hy Lạp

Đi Lại và Trò Chuyện

“Tôi đưa các con gái của mình đến trường bằng xe buýt mỗi buổi sáng, như vậy chúng tôi có nhiều cơ hội để nói chuyện. Trong một dịp gần đây, chúng tôi nhận thấy một cặp vợ chồng bất đồng với nhau. Các con gái của tôi nhanh chóng quay sang tôi và chờ tôi bình luận. Thay vì thế tôi hỏi chúng cảm thấy như thế nào về điều đã xảy ra. Chúng nói với tôi rằng chúng nghĩ là một người đàn ông không bao giờ nên nói chuyện với vợ mình như thế. Sau đó, chúng tôi đã có một cuộc trò chuyện về hôn nhân và các mối quan hệ. Chuyến xe buýt dài 30 phút của chúng tôi kết thúc đầy gây dựng và nâng cao tinh thần.”

Mario Lorenz, Guatemala

Một Vòng Tròn Thân Tình Chăm Sóc

“Vợ chồng tôi nhận ra rằng trách nhiệm dạy dỗ con cái là thuộc về chúng tôi trước hết chứ không phải là trách nhiệm của những người lãnh đạo, nhưng chúng tôi biết ơn về điều họ làm và chúng tôi phụ giúp vào chỗ nào chúng tôi có thể làm được. Tiểu giáo khu của chúng tôi có các vị lãnh đạo tài giỏi đã thực sự tập trung vào giới trẻ và trẻ em và cố gắng hết sức để giúp chúng đạt được tiềm năng trọn vẹn của chúng dựa vào điều các cha mẹ đã làm. Tôi đã họp với vị giám trợ trong một vài dịp, và tôi thường xuyên trao đổi với những người lãnh đạo của giới trẻ và thường hỏi về các con tôi và sự tiến triển của chúng. Việc chúng tôi thường xuyên thảo luận về sự tiến triển của con cái chúng tôi giúp chúng tôi hiểu cách giúp đỡ mỗi đứa con.”

Jesse N. Arumugam, Nam Phi

ĐĂNG KÝ TÔ GIẢNG DẠY TRÊN CÁC SƯỜN ĐỒI VÀ TRONG NHÀ

“Đăng Cừu

Rồi [là] Đức Thầy. . . Chúng ta thường thấy hầu hết giáo vụ của Ngài là giảng dạy. Và vậy mà hầu hết không có điều giảng dạy nào đã được thực hiện trong một nhà thờ. Lời giảng dạy của Ngài là ở bên ngoài nơi nào có dân chúng. Đó là trên những con đường xa lộ, đường nhỏ, sườn đồi, bờ biển và trong nhà.”

Anh Cả Jeffrey R. Holland thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ, trong “Learning and Teaching in the Home and the Church—the Home (Học Hỏi và Giảng Dạy trong Nhà và Giáo Hội) (video huấn luyện tổ chức bổ trợ năm 2014), annualtraining.lds.org.

Sức Mạnh trong Thánh Thư

“Việc nghiên cứu thánh thư giúp tôi tìm hiểu về Đăng Kỳ Tô và các thuộc tính của Ngài để tôi có thể trở thành giống như Ngài. Điều đó cũng mang Thánh Linh đến cho tôi một cách dồi dào, Ngài hướng dẫn tôi và dạy tôi cách tôi có thể áp dụng những điều tôi đã học được để tôi có thể được chuẩn bị đối phó với những thử thách của cuộc sống và những cám dỗ của Sa Tan xảy đến với tôi. Nếu không có phước lành này trong cuộc sống thì tôi biết rằng tôi sẽ không đạt được tiềm năng của mình với tư cách là một con trai của Thượng Đế.”

Nathan Woodward, Anh

HỌC HỎI Ở NHÀ THỜ: 10 Nguyên Tắc mà Mỗi Giảng Viên Nên Biết

Ngoài việc củng cố khả năng học hỏi và giảng dạy tại nhà, chúng ta cũng có thể củng cố kinh nghiệm trong lớp học ở nhà thờ. Khi các giảng viên áp dụng 10 nguyên tắc này, họ sẽ bồi dưỡng cho sự cải đạo trong cuộc sống của những người mà họ giảng dạy.

1. Hội ý với các bậc cha mẹ, là những người có vai trò chính yếu như là các giảng viên, để nhận ra nhu cầu của các học viên trong lớp, và sau đó giảng dạy cho các nhu cầu đó.
2. Chuẩn bị và giảng dạy bằng Thánh Linh. Nhận ra những câu hỏi và các sinh hoạt học tập mà sẽ cung cấp những cuộc thảo luận do Thánh Linh dẫn dắt và nuôi dưỡng phần thuộc linh của các học viên.
3. Giảng dạy cho người ta, chứ không phải các bài học.
4. Hãy tập trung vào các giáo lý nòng cốt của phúc âm.
5. Giảng dạy cận kề một hoặc hai nguyên tắc chính thay vì cố gắng dạy hết tất cả tài liệu học.
6. Mời Thánh Linh bằng cách để cho mọi người tham gia (xin xem GLGU 88:122).
7. Hãy gồm vào một lời mời mạnh mẽ để hành động—chứ không phải chỉ là một điều gì đó để về nhà đọc mà là một điều gì đó để về nhà và sống theo.
8. Chia sẻ chứng ngôn của các anh chị em về giáo lý—vào cuối lúc học và bất cứ khi nào Thánh Linh thúc giục các anh chị em.
9. Hãy sống theo phúc âm, và “sắp xếp nhà mình cho có trật tự” (xin xem GLGU 93:43–44, 50).
10. Tìm cách để tiếp tục giảng dạy qua những giây phút thân mật trong cuộc sống hàng ngày.

GHI CHÚ

1. *Sách Hướng Dẫn 2: Điều Hành Giáo Hội* (2010), 1.4.
2. Gary E. Stevenson, trong “The Ward Council—We’re All in This Together” (video huấn luyện tổ chức bổ trợ năm 2014), annualtraining.lds.org.
3. Jeffrey R. Holland, trong “Learning and Teaching in the Home and the Church—the Home Learning and Teaching in the Home and the Church (Học Hỏi và Giảng Dạy trong Nhà và Giáo Hội),” (video huấn luyện tổ chức bổ trợ năm 2014), annualtraining.lds.org.

TRÊN MẶT Nước

*Tôi đã khẩn nài với Cha Thiên
Thượng để cất bỏ nỗi lo lắng và
tuyệt vọng của tôi, nhưng nếu
không có những thử thách này,
tôi có thể không đến được bất
cứ “vùng đất hứa” nào mà Ngài
đang dẫn tôi đến.*

Bài của Jon Warner

Khoảng sáu tháng sau khi tốt nghiệp đại học, tôi bắt đầu trải qua những cảm giác hoang mang sợ hãi, lo âu, và chán nản. Tôi không biết những cảm giác này đến từ đâu, nhưng chúng rất mãnh liệt và làm cho tôi suy nhược.

Tôi cố gắng luôn luôn tập trung. Tại sở làm, tôi không thể ngồi yên nếu có bất cứ công việc mới nào làm tôi lo lắng như vậy. Tâm trí của tôi thường suy nghĩ lung tung, và tim tôi thường đập mạnh đến nỗi tôi nghĩ rằng nó sẽ nhảy ra khỏi lồng ngực. Điều này thường tiếp tục trong nhiều ngày, và sau khi đi làm về mỗi ngày, tôi thường gục xuống trên chiếc ghế dài. Chẳng bao lâu, thì buổi tối đã trôi qua và một ngày làm việc khác lại bắt đầu.

Những cảm giác này kéo dài trong nhiều tháng, ngay cả sau khi tôi tìm được một việc làm mới và tìm đến sự giúp đỡ chuyên môn.

Mỗi buổi sáng, tôi cầu nguyện trên đường đi làm nhằm có được sức mạnh để có thể chỉ vượt qua một ngày và trở về nhà với vợ và con gái. Tôi không thể thấy nỗi khó khăn của mình kết thúc, và tôi thường muốn bỏ cuộc. Nhiều ngày tôi cầu xin thiên thượng giúp đỡ trong khi mắt tôi đầm lệ. Tôi đã cầu nguyện chân thành hơn trước đó, khẩn nài Cha Thiên Thượng giúp tôi hiểu thử thách này và cất nó ra khỏi tôi.

Tôi cảm thấy bị đắm chìm trong bóng tối và nỗi tuyệt vọng khi tôi không cảm thấy Thánh Linh. Nhưng khi Thánh Linh nâng tôi ra khỏi tình huống tuyệt vọng của mình, thì tôi tìm thấy sự tin tưởng để tiếp tục—mặc dù chỉ trong thời gian đó cho đến lần kế tiếp khi tôi cầu nguyện. Tôi đã trông cậy vào Cha Thiên Thượng nhiều hơn là chỉ một lời cầu nguyện tại bữa ăn hoặc một lời cầu nguyện ban đêm theo thói quen. Do đó, tôi càng được gần gũi Ngài hơn.

Bị Sóng Vỗ

Trong lúc lo lắng và tuyệt vọng, tôi đọc lại câu chuyện về dân Gia Rết đã vượt qua “vực sâu” (Ê The 2:25). Tôi chỉ có thể tưởng tượng được cảm giác mong đợi đầy lo lắng của họ khi bước vào thuyền. Cuộc hành trình của họ có thể là nguy hiểm, nhưng họ biết là họ đang hướng đến “vùng đất chọn lọc hơn hết thảy mọi vùng đất khác” (Ê The 2:15).

Chúng ta đọc về cuộc hành trình của họ:

“Và chuyện rằng, Đức Chúa Trời khiến cho một trận cuồng phong nổi lên trên mặt biển, và thổi về hướng đất hứa; và như vậy là họ bị sóng vỗ và gió đưa đi.

“Và chuyện rằng, có nhiều lần họ bị chìm sâu dưới lòng biển vì những đợt sóng cao như núi chụp lên thuyền họ, và cả các trận bão tố khủng khiếp do các cuồng phong gây nên.

“... Mỗi khi họ bị nước bao phủ thì họ lại khẩn cầu Chúa, và Ngài lại đem họ lên mặt nước trở lại.

“Và chuyện rằng, khi họ lênh đênh trên mặt biển thì gió không ngớt thổi họ hướng về đất hứa; và cứ thế họ được gió thổi đưa đi” (Ê The 6:5–8).

Những câu này đã trở nên rất riêng tư đối với tôi. Tôi cảm thấy rằng tôi đang ở trong chiếc thuyền của mình, với những cơn gió lo âu dẫn dắt tôi và những đợt sóng chán nản cuộn cuộn trong tôi và chôn vùi tôi trong độ sâu tuyệt vọng. Khi bị “bao phủ” và kêu cầu lên Chúa, thì tôi sẽ vượt lên mặt nước, nhưng rồi sau đó lại bị vùi sâu một lần nữa.

Tôi đọc lại câu 8: “Gió không ngớt thổi họ *hướng về đất hứa*; và cứ thế họ được gió thổi đưa đi” (sự nhấn mạnh được thêm vào). Rồi tôi nhận thức được. Chính cơn gió đã gây ra những đợt sóng lớn để chôn vùi các chiếc thuyền thì cũng đã ban phước cho dân Gia Rết trong cuộc hành trình của họ. Tôi đã khẩn cầu với Cha Thiên Thượng để làm yên sóng gió, nhưng nếu không có sóng gió, thì tôi có thể không đến được bất cứ “vùng đất hứa” nào mà Ngài đang dẫn tôi đến.

Những câu thánh thư này đã thay đổi quan điểm của tôi về cuộc sống. Nỗi lo âu và chán nản của tôi đã làm cho tôi tin cậy vào Cha Thiên Thượng hơn. Nếu không có sóng gió, tôi có thể đã không bao giờ biết được Thượng Đế như tôi đã biết—và dân Gia Rết có thể đã không bao giờ đến được vùng đất hứa.

Hiện tại, một vài năm sau kinh nghiệm này, những cơn gió lo âu của tôi không còn hoành hành nữa và những đợt sóng chán nản của tôi đã ngừng vùi lấp tôi. Nhưng nếu khi nào cơn bão to trở lại, tôi sẽ kêu cầu Chúa và biết ơn, vì biết rằng vùng biển yên tĩnh không mang thuyền đến vùng đất hứa—những trận bão biển thì làm như vậy. ■

Tác giả sống ở Utah, Hoa Kỳ.

KHÔNG BAO GIỜ ĐÁNH MẮT ĐỨC TIN

“Làm thế nào các anh chị em đáp ứng đúng nhất khi những thử thách về tinh thần hoặc cảm xúc xảy đến với các anh chị em hoặc những người mình yêu thương? Trên hết, đừng

bao giờ đánh mất đức tin nơi Cha Thiên Thượng, là Đấng yêu thương các anh chị em nhiều hơn các anh chị em có thể hiểu được. . . .

“Hãy trung thành theo đuổi những thực hành sùng đạo được thử thách qua thời gian mà mang đến Thánh Linh của Chúa vào cuộc sống của các anh chị em. Hãy tìm kiếm lời khuyên bảo của những người nắm giữ các chìa khóa cho sự an lạc thuộc linh của các anh chị em. Hãy cầu xin và quý trọng các phước lành chúc tư tế. Hãy dự phần Tiệc Thánh mỗi tuần, và bám chặt vào những lời hứa hoàn hảo của Sự Chuộc Tội của Chúa Giê Su Ky Tô. . . .

“... Tâm trí bệnh hoạn có thể được chữa lành giống như cái xương bị gãy và tâm hồn đau khổ đều có thể được chữa lành. Trong khi Thượng Đế đang làm việc để sửa chữa những điều đó, thì chúng ta có thể giúp đỡ bằng cách có lòng thương xót, không phán xét, và nhân từ.”

Anh Cả Jeffrey R. Holland thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ, “Giống Như một Cái Bình Bể Nát,” *Liahona*, tháng Mười Một năm 2013, 40, 41.

SỰ CẢI ĐẠO VÀ THAY ĐỔI Ở

Chile

Các lễ báp têm đầu tiên diễn ra vào năm 1956. Bây giờ Giáo Hội có 1 đền thờ, 9 phái bộ truyền giáo, 74 giáo khu, và gần 600.000 tín hữu ở Chile.

Bài của Néstor Curbelo

Cố Vấn về Lịch Sử Giáo Hội, Giáo Vùng Nam Nam Mỹ

Trong 58 năm lịch sử của họ, các tín hữu của Giáo Hội ở Chile đã cho thấy khả năng của họ để thay đổi hướng đi, điều chỉnh một số điều trong cuộc sống của họ theo lời hướng dẫn của các vị tiên tri. Tinh thần này đã góp phần vào mức tăng trưởng phi thường của Giáo Hội ở đó trong nửa thế kỷ qua. Ngày nay, Chile đã có gần 600.000 tín hữu, cứ mỗi 30 người Chile là có 1 tín hữu của Giáo Hội.¹

Một Vị Sứ Đồ Đến Thăm Chile

Vào năm 1851, Anh Cả Parley P. Pratt (1807–1857) thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ đã đến Valparaíso với ý định thiết lập Giáo Hội. Tuy nhiên, ông và những người bạn đồng hành của ông đã không nói được tiếng Tây Ban Nha, nguồn tài chính của họ rất hạn hẹp, và đất nước này thiếu tự do tôn giáo, vì vậy họ đã không thể thiết lập Giáo Hội.

Các giảng viên và học sinh lớp bốn tại trường Colegio A. D. Palmer do Giáo Hội bảo trợ, khoảng năm 1966.

Anh Cả Pratt đã đề nghị với Chủ Tịch Brigham Young (1801–77): “Sách Mặc Môn và một số ấn phẩm rẻ tiền nên được dịch sang tiếng Tây Ban Nha và in ra, và sau đó phúc âm được mang đến các quốc gia này trong khi một Chức Tư Tế tại thế được đi kèm với một cái gì đó cho họ đọc—thậm chí cả những bài viết có những lời hứa của Thượng Đế, những lời cầu nguyện và đức tin của những người thời xưa, và quyền năng cùng Thánh Linh của Thượng Đế để làm việc với họ trong việc phục hồi gia tộc Y Sơ Ra Ên.”²

Giáo Hội Được Thiết Lập

Mặc dù nỗ lực trước đó của Anh Cả Pratt, nhưng hơn 100 năm trôi qua trước khi Giáo Hội được thiết lập vĩnh viễn ở Chile. Vào năm 1956, hai Anh Cả Joseph Bentley và Verle Allred đã được gửi đi từ Phái Bộ Truyền Giáo Argentina để thuyết giảng phúc âm ở Chile, lúc bấy giờ đang vui mừng được chấp nhận tự do tôn giáo. Ở Santiago, những người truyền giáo này đã có sự hỗ trợ của gia đình Fotheringham, họ là các tín hữu đã dọn đến từ Panama và đã hy vọng rằng những người truyền giáo sẽ tới.

Các phép báp têm đầu tiên đã được thực hiện ở Chile vào ngày 25 tháng Mười Một năm 1956, trong một hồ bơi tại một câu lạc bộ thể thao ở Santiago. Anh Cả Allred nhớ lại: “Chúng tôi đi đến câu lạc bộ thể thao trước khi mặt trời mọc và đã có một buổi lễ với lời cầu nguyện và các bài nói chuyện ngắn. Tôi bước vào nước với Anh Garcia; tôi làm phép báp têm cho anh ấy đầu tiên, rồi tiếp theo anh ấy là tám người khác. Đây là một dịp rất đặc biệt. Tất cả những điều chúng tôi cảm thấy không thể nào quên được. . . . Các tín hữu này sẽ là những người tiền phong của Giáo Hội ở Chile và tôi tin rằng mỗi một người trong số họ vẫn trung thành cho đến khi chết: Gia đình Garcías, gia đình Saldaños, và Chị Lanzarotti.”³

Kêu Gọi Các Vị Lãnh Đạo

Vào tháng Hai năm 1959, Spencer W. Kimball (1895–1985) thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ đã đến thăm Chile và nhấn mạnh đến sự cần thiết phải phát triển giới lãnh đạo địa phương. Một trong các vị lãnh đạo địa phương đầu tiên là Carlos Cifuentes, là một cố vấn cho chủ tịch phái bộ truyền giáo, Robert Burton. Anh Cả Julio

Jaramillo, sau này trở thành Thầy Bảy Mươi Có Thắm Quyền Giáo Vùng và chủ tịch đền thờ, kể lại kinh nghiệm này: “Tôi nhận được ấn tượng đầu tiên về Anh Cifuentes khi tôi được mời đến một buổi họp chức tư tế sau phép báp têm của tôi. Khi buổi họp bắt đầu, anh ấy đến bên bục giảng và điều duy nhất tôi thấy là móng tay anh ấy bẩn và đen. Tôi nghĩ: 'Làm thế nào người đàn ông này có thể điều khiển một buổi họp cùng với chủ tịch phái bộ truyền giáo nếu có bàn tay bẩn như vậy?' Cho đến khi anh ấy bắt đầu nói chuyện và tôi đã quên mọi thứ khác thì tôi cảm nhận được Thánh Linh. Với những lời nói giản dị, anh ấy đã đưa ra các khái niệm sâu sắc cho chúng tôi. Anh ấy là một người thợ cơ khí máy móc hạng nặng và vào những

Khi đề cập về chương trình giáo dục, Anh Cả Eduardo A. Lamartine, một cựu Thầy Bảy Mươi có Thắm Quyền Giáo Vùng và hiện là cố vấn về lịch sử Giáo Hội ở Chile nhận xét: “Các trường học ở Chile là một ảnh hưởng lớn trong việc huấn luyện về học vấn và phần thuộc linh của hàng ngàn người trẻ tuổi, và các trường học này đã đóng góp vào việc chuẩn bị cho các vị lãnh đạo và những người truyền giáo trong những năm tiếp theo.”⁵

Chương trình các lớp giáo lý và các viện giáo lý đã bắt đầu ở Chile vào năm 1972. Lúc đầu, các học viên tham gia một chương trình học ở nhà với các lớp học hàng tuần. Về sau, nhiều lớp học thường xuyên hơn đã được tổ chức. Các chương trình này ban phước cho

1851: Anh Cả Parley P. Pratt đi đến Valparaíso nhưng không thể thiết lập Giáo Hội ở Chile

► 1926: Anh Cả Melvin J. Ballard, trong một buổi họp chứng ngôn, tiên tri về sự tăng trưởng và sức mạnh trong tương lai của Giáo Hội ở Nam Mỹ

► 1956: Những người truyền giáo đầu tiên, Joseph C. Bentley và Verle M. Allred, đến Santiago; những lễ báp têm đầu tiên diễn ra

ngày thứ Bảy, anh ấy làm việc trễ, rồi sau đó sẽ rửa tay sạch, nhưng với một ít phương tiện có sẵn tại häng xưởng của mình, anh ấy đã không thể rửa sạch hết tất cả dầu mỡ. Ngay lúc đó, tôi đã học được cách không phê phán con người bằng diện mạo mà thay vì thế phải quý trọng họ về con người thực sự của họ.”⁴

Củng Cố Hệ Thống Đang Vươn Lên

Trong các thập niên 1960 và 1970, Giáo Hội ở Chile đã được củng cố không những bởi các vị lãnh đạo địa phương càng ngày càng có kinh nghiệm mà còn bởi các chương trình xây cất và giáo dục mới. Những chương trình này bao gồm việc xây cất các giáo đường cùng với việc thiết lập trường học, các lớp giáo lý và viện giáo lý của Giáo Hội.

Vào tháng Ba năm 1964, hai ngôi trường tiểu học đầu tiên do Giáo Hội điều hành được thành lập ở Chile. Cuối cùng một vài trường học được mở ra, và số học sinh ghi danh đã lên đến hơn 2.600. Vào cuối thập niên 1970 và đầu thập niên 1980, các trường công lập thích hợp trở nên phổ biến rộng rãi hơn, và Giáo Hội loan báo đóng cửa các trường học ở Chile.

Học viện tôn giáo ở Temuco là một trong 50 học viện giống như vậy ở Chile.

Chủ Tịch Gordon B. Hinckley ngỏ lời cùng 48.000 Thánh Hữu Ngày Sau Chile vào năm 1996 tại một đại hội ở Santiago.

những người trẻ tuổi của đất nước này và giúp họ chuẩn bị cho việc phục vụ với tư cách là những người truyền giáo toàn thời gian. Anh Cả Eduardo Ayala, một cựu thành viên trong Nhóm Túc Số Thầy Bảy Mươi, là một trong số các giảng viên lớp giáo lý đầu tiên và về sau làm việc cho Hệ Thống Giáo Dục của Giáo Hội ở Chile. Ông nói: “Chúa đã chọn những người trẻ tuổi đã ở đó vào lúc đó và nhiều người trong số họ là những người truyền giáo được giải nhiệm trở về nhà và là các vị lãnh đạo tuyệt vời với gia đình tốt. . . . Đối với tôi, lớp giáo lý và viện giáo lý là một phương tiện cứu rỗi trong thời gian có quá nhiều xung đột ở nước chúng tôi và tôi biết ơn đã được kêu gọi để làm việc với hệ thống giáo dục.”⁶

Giáo Khu Đầu Tiên

Vào ngày 19 tháng Mười Một năm 1972, Anh Cả Gordon B. Hinckley (1910–2008), lúc bấy giờ thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ, đã tổ chức Giáo Khu Santiago Chile, với Carlos Cifuentes là chủ tịch.

Việc chuẩn bị cho giáo khu đã cho thấy cá tính của Các Thánh Hữu ở Chile và sự sẵn lòng của họ để tuân theo

các vị tiên tri. Anh Cả Hinckley đã đến Chile vài tháng trước đó để tổ chức giáo khu. Nhưng sau khi tổ chức các cuộc phỏng vấn, thì việc đó đã bị hoãn lại. Vào lúc đó, nhiều người đang trải qua các khó khăn về tài chính, và một số tín hữu đang gặp khó khăn trong việc tuân thủ luật thập phân.

Anh Cả Hinckley giải thích: “Tôi trở lại sáu tháng sau đó, và trong khi đang phỏng vấn thì tôi thấy sự gia tăng của đức tin; một lần nữa họ đã bước đi một cách chân thật trước mặt Chúa, giáo khu đã được tổ chức, và kể từ đó họ đã tăng trưởng và phát triển mạnh mẽ.”⁷

Những Người Tiên Phong trên Các Biên Giới

Ngày nay có hai giáo khu ở Arica, thành phố ở cực Bắc của Chile. Câu chuyện về Gladys và Juan Benavidez, hai người cải đạo đầu tiên ở Arica, minh họa tinh thần tiên phong và ảnh hưởng thiêng liêng trong việc thiết lập Giáo Hội ở khắp Chile.

Anh Benavidez được giới thiệu với Giáo Hội vào năm 1961 khi gió thổi một số giấy tờ về phía anh. Anh nói: “Hóa ra đó là những trang tạp chí *Reader's Digest Selections* với

một bài viết rất dài về ‘Những Người Mặc Môn,’ mô tả cuộc sống và niềm tin của họ.”

Chỉ bao lâu sau đó, anh mắc một căn bệnh ngặt nghèo làm cho anh phải được điều trị y tế ở Santiago. Anh nói: “Trong khi ở đó, tôi đã đến thăm người chị gái và biết được rằng chị ấy đã trở thành một tín hữu của Giáo Hội.” “Chị ấy mời tôi đến một đại hội đặc biệt. Trong khi lắng nghe lời cầu nguyện mở đầu và thăm nhấm theo những lời này, tôi cảm thấy một niềm vui lớn lao khắp châu thân mình và nhận ra ảnh hưởng của Đức Thánh Linh. Vào cuối buổi đại hội,

nghe Mác Xít. Các tín hữu Giáo Hội gặp khó khăn vì tình trạng khan hiếm thực phẩm và thuốc men, sự quấy rối thường xuyên những người truyền giáo, và sự chú ý tiêu cực của giới truyền thông.

Năm 1973, cuộc khủng hoảng tài chính và xã hội đã dẫn đến một cuộc đảo chính quân sự và một chế độ độc tài kéo dài cho đến năm 1990. Ngày nay, mặc dù Chile có một nền dân chủ phát triển mạnh, nhưng hai thập niên đó đã là một thời kỳ khó khăn đối với các tín hữu. Các nhóm chống lại chế độ độc tài quân sự đã tấn công các giáo đường và

1957: Giáo Hội được chính thức công nhận ở Chile

1960: Một trận động đất mạnh xảy ra ở Concepción; Giáo Hội gửi viện trợ nhân đạo

► 1961: Phái Bộ Truyền Giáo Chile được tổ chức với Asael Delbert Palmer là chủ tịch

1962: Lễ động thổ cho nhà hội Thánh Hữu Ngày Sau đầu tiên diễn ra ở Santiago

những người truyền giáo đưa tôi lên bắt tay với vị thẩm quyền đang đến thăm, Anh Cả Ezra Taft Benson (1899–1994), lúc bấy giờ là thuộc vào Nhóm Túc Số Mười Hai.”

Anh Benavidez trở lại Arica và chia sẻ những kinh nghiệm của anh với người bạn gái là Gladys Aguilar, bây giờ là vợ của anh. Hai ngày sau, Gladys thấy hai người truyền giáo đi ngang qua nhà của mình. Anh Benavidez nói: “Chúng tôi nhanh chóng đi tìm họ.” “Vào ngày 1 tháng Bảy năm 1961, chúng tôi chịu phép báp têm cùng với gia đình của vợ tôi. Ngày nay chúng tôi có con cháu trong Giáo Hội. Tôi rất biết ơn Chúa về cơn gió mạnh đó đã thổi các thông tin về Giáo Hội vào tay tôi.”⁸

Một Thời Kỳ Thử Thách

Trong những cuộc bầu cử vào năm 1970, Tiến sĩ Salvador Allende đã trở thành tổng thống và thành lập một chính phủ theo chủ

các tín hữu vì họ nghĩ rằng Giáo Hội đại diện cho quyền lợi của chính phủ Hoa Kỳ. Anh Cả Ayala, một chủ tịch giáo khu vào lúc đó, đã nói: “Chúng tôi thường họp với Các Vị Thẩm Quyền Trung Ương, và họ thường nói với chúng tôi: ‘Xin hãy áp dụng sự thông sáng, hãy cầu nguyện nhiều, làm những điều đúng, để các tín hữu sẽ duy trì trật tự trong các giáo đoàn.’”⁹

Mặc dù có những khó khăn tài chính của đất nước và sự đối kháng chính trị mà đã chia rẽ xã hội Chile vào đầu thập niên 1980, nhưng Giáo Hội vẫn phát triển nhanh chóng. Giữa năm 1970 và 1985, con số các tín hữu ở Chile gia tăng từ 15.728 người đến 169.361 người.

Đền Thờ Santiago

Vào năm 1980, Các Thánh Hữu đã được ban phước với lời loan báo rằng một ngôi đền thờ sẽ được xây cất ở Santiago, Chile.

“Khi còn là một thiếu niên 12 tuổi, tôi đã trở nên quen thuộc và ngay lập tức tiến đến việc biết rằng sứ điệp của phúc âm là chân chính. Bốn mươi sáu năm đã trôi qua, trong suốt thời gian đó tôi đã được ban phước, nhờ vào sự làm việc tận tâm của rất nhiều vị lãnh đạo, là những người đã làm với hết khả năng của họ. Sau khi tìm hiểu và chia sẻ với các thế hệ mới, tôi cảm thấy vui mừng và tin tưởng rằng Chúa sẽ tiếp tục ban phước cho quốc gia này như các vị tiên tri đã có tầm nhìn xa về nước Chile.”¹²

Anh Cả Jorge F. Zeballos, một thành viên trong Nhóm Túc Số Thầy Bảy Mười ở Chile

Khi Chủ Tịch Spencer W. Kimball làm lễ cung hiến khu đất dùng để cất đền thờ, thì ông đã rất yếu; nhưng sự hiện diện của ông ở đó cho thấy tình yêu thương của ông dành cho Các Thánh Hữu ở Nam Mỹ, ông đã làm việc với họ từ năm 1959. Chị Adriana Guerra de Sepúlveda, là người thông dịch cho chị Kimball tại buổi lễ này, đã nói: “Khi tôi nhìn thấy vị tiên tri, một người có dáng vóc nhỏ bé với khuôn mặt thiên thần, thì tôi bắt đầu khóc và không thể tìm ra lời nào để nói chuyện với ông. Đây là lần đầu tiên tôi được ở bên cạnh một vị tiên tri. Việc nhìn

cách của Chúa. Ông đã giúp huấn luyện các vị lãnh đạo mới và giám sát việc tổ chức lại, việc đình chỉ, và kết hợp hàng trăm tiểu giáo khu và hàng chục giáo khu. Việc tổ chức lại và huấn luyện này là cần thiết vì sự phát triển nhanh chóng của Giáo Hội trong đất nước này. Sự lãnh đạo của ông đã giúp củng cố các đơn vị và chuẩn bị Giáo Hội ở Chile cho tương lai.

Ngoài ra, Anh Cả Holland còn tạo ra một số mối kết nối quan trọng ở Chile. Anh Cả Carl B. Pratt thuộc Nhóm Túc Số Thầy Bảy Mươi, một cố vấn trong Chủ Tịch Đoàn

1972: Giáo khu đầu tiên ở Chile được tổ chức ở Santiago

1977: Ở Santiago, đại hội giáo vùng đầu tiên được tổ chức với sự hiện diện của Chủ Tịch Spencer W. Kimball và Các Vị Thẩm Quyền Trung Ương khác

◀ 1981: Một trung tâm huấn luyện truyền giáo được thành lập ở Santiago

◀ 1983: Chủ Tịch Gordon B. Hinckley làm lễ cung hiến Đền Thờ Santiago Chile

thấy người phát ngôn của Chúa ở nơi đây trên thế gian và trong đất nước của tôi là một điều kỳ diệu.”¹⁰

Ngôi đền thờ đã được làm lễ cung hiến vào năm 1983, trở thành ngôi đền thờ thứ hai ở Nam Mỹ và ngôi đền thờ đầu tiên trong một quốc gia nói tiếng Tây Ban Nha.

Anh Cả Jeffrey R. Holland ở Chile

Vào tháng Tám năm 2002, Đệ Nhất Chủ Tịch Đoàn đã chỉ định hai thành viên trong Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ chủ tọa hai khu vực của Giáo Hội: Anh Cả Dallin H. Oaks đã được chỉ định cho nước Philippines, và Anh Cả Jeffrey R. Holland cho nước Chile. Giáo vụ và ảnh hưởng của Anh Cả Holland trong khi ở Chile thật là vô hạn, và tác động của điều này sẽ vẫn còn tồn tại trong nhiều thế hệ.

Lời nhấn mạnh chính của Anh Cả Holland là mang đến một tấm gương lãnh đạo theo

Để đáp ứng với trận động đất năm 2010, giới trẻ và những người thành niên Chile, Nhóm Mormon Helping Hands (Những Bàn Tay Giúp Đỡ Mặc Môn), thu góp các dụng cụ vệ sinh.

SỰ TĂNG TRƯỞNG CỦA GIÁO HỘI Ở CHILE

GIÁO HỘI Ở CHILE

Tiểu giáo khu và chi nhánh: 622

Giáo Khu: 74

Phái Bộ Truyền Giáo: 9

Đền thờ: 1 (với 1 ngôi đền thờ
nửa đã được loan báo)

Các Trung Tâm Lịch Sử Gia

Đình: 99

◀ 1990: Anh Cả Eduardo Ayala, từ Chile, được kêu gọi vào Đệ Nhị Nhóm Túc Số Thầy Bảy Mười

◀ 2002: Anh Cả Jeffrey R. Holland thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ được kêu gọi với tư cách là Chủ Tịch Giáo Vùng Chile

▶ 2008: Anh Cả Jorge F. Zeballos, từ Chile, được kêu gọi vào Đệ Nhất Nhóm Túc Số Thầy Bảy Mười

2009: Đền Thờ Concepción Chile được loan báo sẽ xây cất

Giáo Vùng đó, đã mô tả một số mối quan hệ quan trọng này: “Anh Cả Holland thiết lập một mối quan hệ chặt chẽ với Ricardo Lagos [tổng thống Chile] và vợ của ông; họ đã thực hiện một vài dự án viện trợ nhân đạo. Anh Cả Holland đã quen biết được với Apostolic Nuncio [một chức sắc Công Giáo cao cấp] và các nhân vật quan trọng khác ở Chile.”¹¹

Tin Tưởng và Tương Lai

Các nỗ lực của hai Anh Cả Parley P. Pratt và Jeffrey R. Holland, những hy sinh của những người truyền giáo đầu tiên đến Santiago, sự tận tâm của các vị lãnh đạo như Carlos Cifuentes và những người tiên phong đầu tiên khác của Chile, kết hợp với đức tin và sự tận tâm của hàng trăm ngàn người đã gia nhập Giáo Hội trong hơn nửa thế kỷ đã xây đắp một nền tảng vững mạnh cho Giáo Hội ở Chile. Ngày nay, đất nước này là nơi có một đền thờ (với một ngôi đền thờ khác đã được loan báo), một trung tâm huấn luyện truyền giáo, 9 phái bộ truyền giáo và 74 giáo khu. Tương lai không hề giới hạn trong công việc thuộc linh để mời tất cả mọi người đến cùng Đấng Ky Tô. ■

GHI CHÚ

1. Xin xem *Deseret News 2013 Church Almanac*, 454.
2. *Autobiography of Parley P. Pratt*, do Scot Facer Proctor và Maurine Jensen Proctor xuất bản (2000), 504.
3. Verle Allred, trong Néstor Curbelo, *LDS in South America: Chile Sur*, tập 1 (2008), 6.
4. Julio Jaramillo, trong Néstor Curbelo, *LDS in South America: Chile*, tập 1 (2006), 4–5.
5. Eduardo Adrian Lamartine Aguila, tóm lược lịch sử giao cho tác giả, tháng Mười Một năm 2013.
6. Eduardo Ayala, trong Néstor Curbelo, *LDS in South America: Chile*, tập 1 (2006), 44, 45.
7. Gordon B. Hinckley, trong Rodolfo Acevedo A., *Alturas Sagradas: Templo de Santiago de Chile*, 100.
8. Néstor Curbelo, “Blossoming in the Desert,” *Church News*, ngày 9 tháng Mười Một năm 1996, 8–9.
9. Eduardo Ayala, trong Néstor Curbelo, *LDS in South America: Chile*, tập 1 (2006), 33.
10. Adriana Guerra de Sepúlveda, trong Néstor Curbelo, *LDS in South America: Chile* (2006), 16.
11. Carl B. Pratt, trong Néstor Curbelo, *Colombia: investigación histórica*, tập 1 (2010), 16.
12. Jorge F. Zeballos, trong thư gửi cho tác giả, tháng Giêng năm 2014.

Bài của Carol F. McConkie
Đệ Nhất Cố Vấn trong Chủ Tịch
Đoàn Trung Ương Hội Thiếu Nữ

CAN ĐẢM ĐỂ **CHỌN** SỰ TRANG NHẪ KÍN ĐÁO

Chúng ta có thể dạy cho các con trai và con gái của mình điều gì để giúp cho chúng có can đảm để chọn sự trang nhã kín đáo trong một thế giới mà thường chế nhạo chúng vì những lựa chọn đạo đức của chúng?

Tại sao sự trang nhã kín đáo lại quan trọng như vậy? Tại sao một cái gấu áo, một đường viền cổ áo, hoặc một cái áo thun lại quan trọng đối với Chúa? Tôi là một người mẹ của năm đứa con gái và hai đứa con trai, và như các chị em có thể tưởng tượng được, đề tài về sự trang nhã kín đáo đã thỉnh thoảng được đưa ra trong nhà của chúng tôi. Qua nhiều năm, tôi đã biết được rằng sự trang nhã kín đáo được giảng dạy hữu hiệu nhất bằng cách giảng dạy giáo lý và nêu gương tích cực. Giáo lý sẽ giúp con cái chúng ta hiểu tại sao sự trang nhã kín đáo là rất quan trọng, và tấm gương của chúng ta sẽ cho thấy các phước lành của sự trang nhã kín đáo trong nhiều cách vui vẻ.

Sự Trang Nhã Kín Đáo Là Gì?

Sự trang nhã kín đáo là một nguyên tắc được Thượng Đế ban cho mà có thể giúp chúng ta học cách sử dụng thân thể của mình một cách thích hợp ở nơi đây trên thế gian. Định nghĩa của sự trang nhã kín đáo trong sách *Trung Thành với Đức Tin* là “Một thái độ khiêm tốn và đoan trang trong cách ăn mặc, cách phục sức tề chỉnh, lời lẽ, và hành vi.”¹ Sự trang nhã kín đáo là không phải là tự phụ hay khoe khoang. Những người ăn mặc trang nhã kín đáo không sử dụng thân thể của họ hoặc hành vi của họ để tìm kiếm sự chấp thuận của thế gian hoặc để gây chú ý đến những thành tích thật sự hay tưởng tượng hoặc các thuộc tính mong muốn riêng của họ.

Xin hãy nhớ rằng các nguyên tắc về sự trang nhã kín đáo được chia sẻ ở đây đều áp dụng cho cả nam giới và phụ nữ, các con trai và các con gái, và hãy nhớ rằng ngay cả khi chúng ta giảng dạy và nêu gương trang nhã kín đáo, thì chúng ta cũng không bao giờ lên án những người chọn mặc váy ngắn hoặc tóc đủ màu lòe loẹt và nhiều lỗi khuyên chúi lợi.”² Chúng ta luôn luôn nêu gương trầm ẩn và yêu thương giống như Đấng Ky Tô cho người khác trong khi vẫn trung thành với các tiêu chuẩn Chúa đã đề ra.

Tôi làm chứng rằng những quyết định chúng ta chọn để ăn mặc và cư xử một cách trang nhã kín đáo đều gửi ra một sứ điệp mạnh mẽ rằng chúng ta hiểu nguồn gốc của mình là các con trai và các con gái của Thượng Đế và chúng ta đã chọn để đứng tại những nơi thánh thiện.

Tôi thích câu thánh thư này: “Anh em há chẳng biết mình là đền thờ của Đức Chúa Trời, và Thánh Linh Đức Chúa Trời ở trong anh em sao? . . . Đền thờ của Đức Chúa Trời là thánh, mà chính anh em là đền thờ.” (1 Cô Rinh Tô 3:17). Thân thể của chúng ta là đền thờ của linh hồn chúng ta. Chính là nơi đền thờ tức là thể xác này mà chúng ta mời sự đồng hành của Đức Thánh Linh đến. Tôi tin rằng khi chúng ta chọn mặc quần áo trang nhã kín đáo và cư xử với một thái độ trang nhã, *thì chúng ta mặc và sống theo chứng ngôn của mình* về Thượng Đế Đức Cha Vĩnh Cửu và Vị Nam Tử của Ngài, Chúa Giê Su Ky Tô. Chúng ta làm chứng qua diện mạo bên ngoài của mình rằng chúng ta là môn đồ của Đấng Ky Tô và chúng ta đang sống theo phúc âm của Ngài.

Tại Sao Sự Trang Nhã Kín Đáo Là Quan Trọng?

Chúng ta sống trong một thế giới thiện và ác, và thể xác có thể được sử dụng cho mục đích ngay chính hoặc tà ác. Nhưng chúng ta biết rằng thể xác quý báu của chúng ta là một ân tứ từ Thượng Đế ban cho mỗi người chúng ta. Thể xác rất là thiêng liêng. Anh Cả David A. Bednar thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ đã dạy: “Đối với những người hiểu biết kế hoạch cứu rỗi thì việc làm ô uế thể xác là một hành vi nổi loạn [xin xem Mô Si A 2:36–37] và từ chối nguồn gốc thực sự của chúng ta là các con trai và các con gái của Thượng Đế.”³ Chúng ta chọn chăm sóc và bảo vệ thể xác mình để có thể là công cụ trong tay của Thượng Đế để mang lại các mục đích vinh quang của Ngài (xin xem An Ma 26:3). Nếu muốn đại diện cho Đấng Cứu Rỗi và làm công việc của Ngài, thì chúng ta cần phải tự hỏi: Nếu Đấng

Cứu Rỗi đứng bên cạnh chúng ta, thì chúng ta có cảm thấy thoải mái về quần áo chúng ta đang mặc không?

Sự trang nhã kín đáo trong cách ăn mặc, diện mạo, ý nghĩ, và hành vi là bằng chứng cho thấy rằng chúng ta hiểu các giao ước chúng ta đã lập mà ban phước cho chúng ta, bảo vệ chúng ta, và làm cho chúng ta có khả năng trong việc chuẩn bị của mình để trở lại nơi hiện diện của Ngài. Khi chịu phép báp têm, chúng ta bước ra khỏi thế gian và bước vào vương quốc của Thượng Đế. Mọi điều đều cần phải khác biệt đối với chúng ta. Anh Cả Robert D. Hales thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ đã dạy rằng: “Qua việc chọn ở trong vương quốc của Ngài, chúng ta đã tự mình tách rời ra—không phải cô lập—khỏi thế gian. Y phục của chúng ta sẽ trang nhã, ý nghĩ của chúng ta sẽ trong sạch, lời lẽ của chúng ta sẽ lịch sự.”⁴

Sự trang nhã kín đáo là một nguyên tắc mà sẽ giúp giữ cho chúng ta được an toàn trên con đường giao ước khi chúng ta tiến bước đến nơi hiện diện của Thượng Đế. Sự trang nhã kín đáo trong cách ăn mặc và diện mạo cũng như trong ý nghĩ và hành vi sẽ giúp chuẩn bị cho chúng ta để lập và tuân giữ các giao ước đền thờ thiêng liêng. Để ban phước và bảo vệ A Đam và Ê Va, Thượng Đế đã ban cho họ áo khoác bằng da thú để mặc vào trước khi Ngài đuổi họ ra khỏi khu vườn. Theo cách này, Thượng Đế đã ban cho chúng ta một sự bảo vệ của các giao ước trên trần thế, được tượng trưng bởi các trang phục đền thờ thiêng liêng của chúng ta.

Các Phước Lành của Sự Trang Nhã Kín Đáo Là Gì?

Chúng ta có thể dạy cho các con trai và các con gái của mình điều gì để giúp chúng có can đảm để chọn sự trang nhã kín đáo trong một thế giới mà thường nhạo báng và khinh miệt chúng vì những lựa chọn thanh khiết và đạo đức của chúng? Chúng có nhìn thấy chúng ta sử dụng thân thể của mình để gây chú ý hay để tôn vinh Thượng Đế không?

Sự trang nhã kín đáo trong ý nghĩ, lời lẽ, diện mạo, và hành vi giúp chúng ta có được ba phước lành làm cho có khả năng và cao quý.

1. Sự trang nhã kín đáo mời sự đồng hành liên tục của Đức Thánh Linh. Anh Cả Hales đã dạy: “Sự trang nhã kín đáo là nền tảng cho việc xứng đáng với Thánh Linh.”⁵

Chúng ta hãy giúp con cái chúng ta hiểu rằng chúng sẽ không muốn làm bất cứ điều gì để tự mình chối bỏ “ân tứ Đức Thánh Linh không xiết kể” (GLGU 121:26). Giúp chúng biết rằng các ân tứ quý báu và đầy quyền năng của Thánh Linh đi kèm theo sự đồng hành thiêng liêng của Ngài.

Thượng Đế đã hứa: “Ta sẽ truyền cho người Thánh Linh của ta, là Đấng sẽ soi sáng tâm trí người, là Đấng sẽ làm cho tâm hồn người tràn đầy niềm vui; . . . Nhờ đó người sẽ biết rằng tất cả những gì người mong ước nơi ta, là những điều thuộc sự ngay chính, với đức tin tin tưởng nơi ta rằng người sẽ nhận được” (GLGU 11:13–14). Kiến thức, sự thông sáng, và chứng ngôn; niềm vui, sự bình an, và hạnh phúc—đây là một số các phước lành lớn lao mà chúng ta có thể hứa với con cái khi chúng ta mời chúng sống một cách khiêm tốn và được xứng đáng với Đức Thánh Linh.

Một trong những thử thách của việc ăn mặc trang nhã kín đáo là thời trang và các hành vi được xã hội chấp nhận thay đổi thường xuyên. Các tiêu chuẩn của Chúa không bao giờ thay đổi. Hãy dạy các thanh niên và thiếu nữ biết nhạy cảm đối với Thánh Linh khi họ có những lựa chọn về việc phải mặc gì, nói gì, và làm gì. Khi sống gần gũi với Thánh Linh, họ không cần phải giống như thế gian.

Con cái của chúng ta đã nhận được ân tứ Đức Thánh Linh, và chúng đang đi trên con đường giao ước dẫn đến đền thờ và sẽ mang chúng trở lại nơi hiện diện của Thượng Đế. Chúng cần chúng ta bảo đảm với chúng và nêu gương cho chúng rằng chúng sẽ được hướng dẫn, bảo vệ, an ủi, và thanh tẩy nếu chúng sống xứng đáng với Đức Thánh Linh.

2. Chúng ta có thể dạy cho các con trai và các con gái của mình biết rằng diện mạo và hành vi khiêm tốn giúp bảo vệ chúng ta khỏi những ảnh hưởng hủy diệt của thế gian. Một trong những cách thức dễ lừa đảo nhất được sử dụng để chống lại tất cả chúng ta là thái độ được xã hội chấp nhận rằng đạo đức đã lỗi thời. Sự trang nhã kín đáo là một sự phòng vệ chống lại ảnh hưởng tà ác như vậy và

Hãy dạy các thanh niên và thiếu nữ biết nhạy cảm đối với Thánh Linh khi họ có những lựa chọn về việc phải mặc gì, nói gì, và làm gì. Khi sống gần gũi với Thánh Linh, họ không cần phải giống như thế gian.

một sự bảo vệ luật trinh khiết và đức hạnh. Hãy lắng nghe những lời này trong sách *Cổ Vũ cho Sức Mạnh của Giới Trẻ*: “Trước khi kết hôn, . . . đừng làm bất cứ điều gì khác để khơi dậy những cảm nghĩ về tình dục.”⁶ Diện mạo và hành vi khiếm nhã sẽ thường khơi dậy những cảm nghĩ tình dục và sẽ phá vỡ các rào cản và mời gọi nhiều cám dỗ dễ vi phạm luật trinh khiết hơn.

Anh Cả Hales đã dạy: “Sự trang nhã kín đáo là một cách sống thanh sạch và trinh khiết, cả trong ý nghĩ lẫn hành động. Do đó, vì nó hướng dẫn và ảnh hưởng đến ý nghĩ, hành vi, và các quyết định của chúng ta, nên sự trang nhã kín đáo là cốt lõi của cá tính chúng ta.”⁷ Giảng dạy và nêu gương về sự trang nhã kín đáo để giúp các thanh niên và thiếu nữ của chúng ta được chuẩn bị để bênh vực và bảo vệ các khả năng sinh sản bên trong họ. Hãy giúp họ giữ gìn và bảo vệ cách biểu lộ tình yêu giữa vợ chồng trong hôn nhân.

3. Sự trang nhã kín đáo làm cho chúng ta có khả năng “đứng lên làm nhân chứng cho Thượng Đế bất cứ lúc nào” (Mô Si A 18:9). Đấng Cứu Rỗi đã dạy: “Các ngươi hãy đưa cao sự sáng của mình cho nó chiếu sáng trong thế gian. Đây, ta là sự sáng mà các ngươi sẽ đưa cao.” (3 Nê Phi

18:24). Chúng ta có một lệnh truyền thiêng liêng là phải trở thành nguồn soi dẫn cho thế gian, phải cho thấy niềm vui về việc sống theo phúc âm, phải giảng dạy sự ngay chính, và phải xây đắp vương quốc của Thượng Đế trên thế gian. Mỗi người chúng ta phản ánh Ánh Sáng của Đấng Ky Tô khi chúng ta khiêm tốn, thanh khiết và tuân giữ các giáo lệnh. Lòng khiêm tốn là một bằng chứng về chứng ngôn của chúng ta về Đấng Cứu Rỗi và phúc âm của Chúa Giê Su Ky Tô.

Thật là tuyệt vời biết bao và được phước biết bao đối với những người được Đức Thánh Linh hướng dẫn, những người tự bảo vệ mình khỏi vật chất thế gian, và những người đứng lên làm nhân chứng của Thượng Đế cho thế gian. Và phước thay cho những người nêu gương và giảng dạy giáo lý về lòng khiêm tốn cho tất cả các con trai và các con gái của Si Ôn.

Khi chúng ta đã giao ước phải noi theo Đấng Cứu Rỗi và mong muốn nhận được các phước lành trọn vẹn của Sự Chuộc Tội của Ngài trong cuộc sống của mình, thì thực sự chỉ có một y phục mà có tính chất quan trọng. Mô Rô Ni ghi lại: “Và hãy thức tỉnh và chỗi dậy khỏi bụi đất, . . . phải, hãy khoác lên y phục đẹp đẽ, hỡi con gái của Si Ôn; . . . ngơ hầu những giao ước của Đức Chúa Cha Vĩnh Cửu . . . có thể được làm tròn” (Mô Rô Ni 10:31; sự nhấn mạnh được thêm vào).

Các y phục đẹp đẽ này là những chiếc áo công minh, được những người đã tuân giữ các giao ước của họ mặc vào. Chúng ta có đang chuẩn bị con cái của mình mặc vào các y phục đẹp đẽ này không?

Tôi làm chứng rằng sự cứu rỗi là ở trong Đấng Ky Tô và những người đã tuân giữ các giao ước của họ đều sẽ “có một sự hiểu biết hoàn toàn về niềm vui và sự ngay chính của họ, và sẽ được khoác lên mình sự tinh khiết, phải, bằng chiếc áo công minh” (2 Nê Phi 9:14). ■

Từ một bài nói chuyện được đưa ra vào ngày 2 tháng Năm năm 2013 trong Đại Hội Phụ Nữ tại trường Brigham Young University

GHI CHÚ

1. *Trung Thành với Đức Tin: Sách Tham Khảo Phúc Âm* [2004], 106.
2. Jeffrey R. Holland, “Y Sơ Ra Ên, Y Sơ Ra Ên, Thượng Đế Đang Kêu Gọi” buổi họp đặc biệt devotionals của Hệ Thống Giáo Dục của Giáo Hội, ngày 9 tháng Chín năm 2012, cesdevotionals.lds.org.
3. David A. Bednar, “Chúng Tôi Tin ở Sự Trinh Khiết,” *Liahona*, tháng Năm năm 2013, 43.
4. Robert D. Hales, “Giao Ước Báp Têm: Ở trong Vương Quốc và thuộc về Vương Quốc,” *Liahona*, tháng Giêng năm 2001, 8.
5. Robert D. Hales, “Modesty: Reverence for the Lord,” *Liahona*, tháng Tám năm 2008, 20.
6. *Cổ Vũ Sức Mạnh của Giới Trẻ* (2011), 36.
7. Robert D. Hales, *Liahona*, tháng Tám năm 2008, 19.

LỜI CẦU NGUYỆN CỦA TÔI Ở BIỂN BẮC

Khi tôi 17 tuổi, chúng tôi sống trên một hòn đảo ở miền nam Na Uy tên là Andabeløy. Cha tôi cải đạo theo Giáo Hội ở Andabeløy, và tôi được làm phép báp têm ở đó trong đại dương.

Vào lúc đó, tôi là một người đánh cá và cũng đã có kinh nghiệm trong việc điều khiển một chiếc thuyền. Cha tôi giao cho tôi phụ trách dịch vụ chuyên chở bằng taxi trên biển phục vụ các dân cư trong khu vực.

Một ngày trong năm 1941, chúng tôi nhận được cú điện thoại từ bác sĩ ở Flekkefjord, ở miền bắc. Một người phụ nữ sống cách đó khoảng hai giờ đi bằng tàu cần được chăm sóc y tế ngay lập tức. Bác sĩ Hoffman hỏi liệu tôi có thể đưa ông đến thăm người

phụ nữ ấy không, nhưng cha mẹ tôi đã lo lắng vì đang có một cơn bão hoành hành ở Biển Bắc. Chúng tôi quyết định phải cầu nguyện, cầu vãn Cha Thiên Thượng phải làm gì. Chúng tôi nhận được câu trả lời là tôi nên tiến hành.

Khi tôi hạ *Tryg*, chiếc thuyền đánh cá 10 mét của mình xuống biển, thời tiết rất xấu và sóng rất lớn. Sau khi đón vị bác sĩ, tôi bắt đầu lái qua vịnh hẹp vào vùng biển lớn. Chúng tôi đã đi đến một cộng đồng ở ngay phía bắc của Lista, nằm trên bờ biển phía nam đầy đá của Na Uy—nổi tiếng là có thời tiết bão tố và các vụ đắm tàu.

Tôi lái qua cơn bão cho đến khi chúng tôi đến một đầu vịnh đầy đá, bề ngang khoảng 12 mét, dẫn đến

đích tới của chúng tôi. Những đợt sóng, cao đến nỗi tôi không thể điều khiển được chiếc thuyền đi qua vùng vịnh nhỏ, đã cuốn vào vùng vịnh và đâm vào đá.

“Chúng ta nên làm gì đây?” vị bác sĩ hỏi như vậy trong cơn bão.

Tôi đáp: “Chúng ta phải cầu nguyện.”

Tôi ngừng tay và cầu nguyện, cầu xin Cha Thiên Thượng ban cho sự hướng dẫn. Ngay sau khi tôi nói A Men thì một sự đáp ứng đến với tôi rất rõ ràng. Tôi chợt nhớ lại một câu chuyện mà một người đánh cá lớn tuổi đã kể cho tôi nghe. Ông đã đánh cá trong khu vực này trong một cơn bão dữ dội và không thể vào bờ được. Trong khi chờ cho cơn bão tan, ông

nhận thấy một khuôn dạng trong những đợt sóng vỗ vào. Sau ba đợt sóng lớn vỗ vào, thì có một thời gian ngắn êm ả tiếp theo sau đó—đủ thời gian để ông đi vào vùng vịnh nhỏ.

Tôi đã nhiều lần đánh cá ở khu vực này nhưng chưa bao giờ nhận thấy một dạng sóng. Tuy nhiên, tôi lái thuyền vào phía trước của vùng vịnh nhỏ, nơi mà chúng tôi đã chờ và theo dõi khi ba đợt sóng lớn vỗ vào. Không còn nghi ngờ gì nữa, một cảnh êm ả bỗng nhiên tiếp theo sau. Tôi lái thuyền lướt tiến lên phía trước trên mặt nước êm ả của vùng vịnh bên trong và đưa Bác Sĩ Hoffman vào bờ an toàn. Ông vội vàng đi đến người phụ nữ bị bệnh trong khi tôi chờ trong

Những đợt sóng cao đến nỗi tôi không thể điều khiển được con thuyền đi qua vùng vịnh nhỏ.

thuyền, tôi biết ơn Cha Thiên Thượng vì đã đáp ứng lời cầu nguyện của tôi.

Khi vị bác sĩ trở lại khoảng một giờ sau, thì ông nói: “Chúng ta đã cứu sống bà ấy!”

Cảm thấy nhẹ nhõm trước tin đó và với thời tiết đã được tốt hơn, tôi lái thuyền về nhà mà không gặp trở ngại nào.

Tôi làm chứng rằng khi chúng ta cần sự giúp đỡ, chúng ta nên cầu nguyện. Tôi biết rằng Cha Thiên Thượng sẽ đáp ứng. ■

Olaf Thorlief Jensen, Utah, Hoa Kỳ

NGÀI YÊU THƯƠNG CÁC ANH CHỊ EM!

Tôi đang ngồi trong góc phòng thượng thiên bên cạnh cây đại phong cầm trong lúc làm lễ cung hiến Đền Thờ Memphis Tennessee. Chủ Tịch James E. Faust (1920–2007), một thành viên trong Đệ Nhất Chủ Tịch Đoàn từ năm 1995 đến năm 2007, đã đến để làm lễ cung hiến đền thờ. Ông và một vài vị lãnh đạo khác đang ngồi đằng sau cái micrô. Một ca đoàn Giáo Hội địa phương lần lượt đi vào và đứng đằng sau các vị này.

Một thiếu nữ mà tôi thăm viếng giảng dạy là một thành viên của ca đoàn. Trong suốt buổi họp, tôi đã cầu nguyện để chị ấy sẽ nhận được điều mà chị ấy đã đến để cầu xin. Chị ấy đã tâm sự với tôi rằng chị ấy đến dự lễ cung hiến đền thờ vào ngày hôm đó để tìm hiểu xem Chúa sẽ nghĩ gì về sự xứng đáng của chị ấy. Chị ấy đã phạm

tội nghiêm trọng trong quá khứ, và mặc dù đã hối cải nhưng chị ấy vẫn gặp khó khăn để cảm thấy hài lòng về mình và thậm chí cả việc cảm thấy hài lòng về việc hát trong ca đoàn.

Tôi nhìn Chủ Tịch Faust, cảm thấy rằng với tư cách là một người đại diện của Chúa trong Đệ Nhất Chủ Tịch Đoàn, có thể ông nên làm một điều gì đó. Nhưng làm thế nào tôi có thể nói cho ông ấy biết, và làm thế nào ông ấy có thể làm điều gì được? Sau buổi họp, ông sẽ đi ra khỏi phòng giống như ông đã đi vào, và sẽ không có giới thiệu, không có bắt tay, và không có trao đổi lời gì cả. Tôi hiểu rằng ông đang bận rộn và đã sắp xếp chuyến đi nhưng tôi vẫn cầu nguyện.

Chủ Tịch Faust, ngẫm nghĩ, nhìn tôi một lúc—các cơ bắp chỗ lông mày của ông nhúu lại. Khi buổi họp kết thúc, một nét vui vẻ tràn ngập vẻ mặt rạng rỡ của ông.

Ông nhìn tôi một lần nữa và sau đó bất ngờ đứng dậy, quay lại, và giang thẳng cánh tay của mình ra trước thật xa. Ông chỉ thẳng vào người bạn của tôi. Sau đó, ông nói lớn một cách chắc nịch: “Chúa yêu thương các anh chị em!”

Cử chỉ của Chủ Tịch Faust là nhỏ nhặt và giản dị nhưng rất mạnh mẽ đến mức cử chỉ đó chỉ có thể đến từ Đức Thánh Linh để truyền đạt với ông điều mà tôi không thể nói được. Vài lời nói đó đã ban phước cho người bạn của tôi và tiếp tục duy trì đức tin của tôi rằng Chúa quan tâm đến các chi tiết của cuộc sống chúng ta và “chính do những chuyện nhỏ nhặt tầm thường mà những chuyện lớn mới thành được” (An Ma 37:6). ■

Alice Victoria Weston-Sherwood, Arkansas, Hoa Kỳ

TA ĐÃ NGHE CÁC ĐỨA TRẺ ĐÓ CẦU NGUYỆN

Bệnh trầm cảm là điều mà tôi không bao giờ muốn trải qua một lần nữa. Nhưng sau khi tôi đã được lành bệnh đó trong 12 năm, thì triệu chứng đó trở lại.

Tôi đã sợ hãi và quần trí. Tôi cầu vãn Cha Thiên Thượng và cầu nguyện để có được sức mạnh vượt qua thử thách của mình. Tôi cũng cầu khẩn Ngài để căn bệnh trầm cảm của tôi sẽ không kéo dài năm năm, như lần trước.

Vợ chồng tôi có ba đứa con, hai đứa con trai và một đứa con gái, và chúng đã ban phước cho chúng tôi với 13 đứa cháu. Khi biết tôi đang trải qua nỗi tuyệt vọng, con gái tôi tổ chức một ngày nhịn ăn và cầu nguyện trong gia đình. Tất cả các cháu, từ 1 đến 10 tuổi, đều muốn cầu nguyện cho Bà Nội/ Ngoại, và ba đứa đã chịu phép báp têm đều muốn nhịn ăn. Thật là một sự an ủi để biết rằng chồng tôi, con cháu tôi sẽ nhịn ăn và cầu nguyện cho tôi.

Ngày hôm sau khi tôi thức dậy từ một giấc ngủ ngắn, thì cảm giác trầm cảm dường như không quá mạnh nữa. Ngày hôm sau cảm giác đó còn giảm bớt hơn nữa. Đến ngày thứ năm

thì căn bệnh trầm cảm của tôi đã hết hoàn toàn. Buổi tối hôm đó, trong khi tôi đang suy nghĩ việc mà phép lạ này đã xảy ra như thế nào, thì một tiếng nói làm lòng tôi cảm động và nói với tôi: “Ta đã nghe các đứa trẻ đó cầu nguyện.” Cha Thiên Thượng đã nghe chúng cầu nguyện một cách ngây thơ và đã đáp ứng lời cầu nguyện với lòng khiêm nhường, đức tin và tình yêu thương của chúng.

Đấng Cứu Rỗi đã dạy:

“Nếu các người không đổi lại và nên như đứa trẻ, thì chẳng được vào nước thiên đàng đâu.

“Hễ ai trở nên khiêm nhường như đứa trẻ này, sẽ là lớn hơn hết trong nước thiên đàng” (Ma Thi Ơ 18:3-4).

Tôi đã liên lạc với các cháu của tôi và cảm ơn chúng đã nhịn ăn và cầu nguyện cho tôi.

Tôi nói với chúng rằng tôi yêu thương chúng biết bao. Tôi nói với chúng rằng Cha Thiên Thượng đã nghe chúng cầu nguyện và đã đáp ứng cho những lời cầu nguyện của chúng.

Khi các cháu của tôi tăng trưởng trong phúc âm thì tôi hy vọng rằng chúng sẽ nhớ tới lần mà Cha Thiên Thượng đã nói với bà nội/ngoại của chúng: “Ta đã nghe các đứa trẻ đó cầu nguyện.” Và tôi hy vọng rằng kinh nghiệm đó sẽ củng cố chứng ngôn của chúng và giúp chúng luôn luôn được vững mạnh trong phúc âm. ■
Joy Cromar, California, Hoa Kỳ

Tất cả các cháu, từ 1 đến 10 tuổi, đều muốn cầu nguyện cho Bà Nội/Bà Ngoại, và ba đứa cháu đã chịu phép báp têm đều muốn nhịn ăn.

THUỐC ĐỘC RẤT HẤP DẪN

Khi bước ra cửa trước để nhặt tờ nhật báo thì tôi thấy một cảnh tượng thật khó chịu. Một ổ kiến lửa màu đỏ đã hình thành trong đêm, đắp ổ cao qua khe hở giữa bãi cỏ và vỉa hè.

Mặc dù vợ chồng tôi không sống lâu ở Texas, Hoa Kỳ, nhưng tôi biết từ kinh nghiệm đau đớn gây ra từ vết cắn đau nhói của những con kiến lửa, chứ không phải màu sắc của chúng, đã cho chúng cái biệt danh đó. Tôi đi đến nhà để xe, nơi chúng tôi giữ thuốc trừ sâu bọ. Sau đó tôi đọc những chỉ dẫn trên nhãn.

Nhãn này ghi: “[Thuốc trừ sâu bọ này] rất hấp dẫn đối với kiến lửa.” “Chúng sẽ mang thuốc này vào ổ của chúng, cho kiến chúa ăn, và đàn kiến sẽ chết.” Nhãn này hướng dẫn cho tôi rắc một ít bột lên trên và xung quanh ổ kiến. Các con kiến sẽ làm phần còn lại.

Tôi đã không tin. Các con kiến lửa dường như khá thông minh đối với tôi, chúng có thể đắp ổ kiến cao chỉ trong một đêm. Tôi không nghĩ là chúng sẽ rơi vào bẫy thuốc độc nguy trang, nhưng tôi vẫn rắc thuốc.

Một lúc sau, tôi thấy ổ kiến hoạt động rộn rịp. Tôi đứng xa ra, nhưng vẫn cúi xuống xem chuyện gì xảy ra. Chúng có vẻ ngây ngất như là đang có mưa bánh ma na từ trời rơi xuống. Chúng kẹp các hạt bột trắng đó trong mấy cái chân nhỏ bé của chúng và dầm dáp lên nhau để vùi vào mang thuốc độc vào ổ.

Tôi theo dõi một cách kinh ngạc. Chúng đã sẵn lòng mang thuốc độc vào nhà chúng. Rõ ràng là những lời “rất hấp dẫn” đó đã không nói quá đáng. Bằng cách nào đó công ty thuốc trừ sâu bọ đã có thể làm một thứ xấu—còn độc hại nữa—lại trông rất tốt.

Tôi chưa bao giờ thấy một ví dụ nổi bật nào hơn về điều xấu có thể được làm cho thấy tốt. Điều này làm cho tôi nghĩ về cách mà Sa Tan cũng làm như vậy. Tôi được an ủi để nhận biết rằng mặc dù nó có thể rắc thuốc độc nguy trang xung quanh nhà của mình, nhưng nó không thể mang thuốc độc đó vào trong—trừ khi tôi để cho nó làm vậy. Vậy thì làm thế nào tôi có thể giữ nó không được vào bên trong nhà mình?

Một trong những câu thánh thư ưa thích của tôi đến với tâm trí: “Vì này, Thánh Linh của Đấng Ky Tô được ban cho mọi người, để họ có thể biết phân biệt được thiện và ác.” Với Thánh Linh đó, Mặc Môn giải thích, chúng ta “có thể hiểu biết một cách rõ ràng rằng điều đó do Thượng Đế hoặc Sa Tan mà ra (Mô Rô Ni 7:16).

Kinh nghiệm theo dõi những con kiến phải chịu số phận bị dẫm nát đó làm cho lòng tôi tràn ngập biết ơn rằng vợ chồng tôi có thể xét đoán và biết chắc chắn xem mình có nên cho phép một điều gì đó vào nhà của chúng tôi hay không. Công việc của chúng tôi là để

dạy dỗ con cái của mình phải tuân theo Thánh Linh của Đấng Ky Tô để chúng cũng có thể biết được thuốc độc khi tiếp xúc với thuốc độc.

Khi cúi xuống ở đó để theo dõi những con kiến đó vác mỗi một hạt bột cuối cùng vào ổ của chúng, tôi đã nguyện sẽ làm hết sức mình để giữ cho thuốc độc không vào được nhà tôi. ■

Alison L. Randall, Utah, Hoa Kỳ

Nhãn này chỉ dẫn cho tôi rắc một số bột lên trên và xung quanh ổ kiến. Các con kiến sẽ làm phần còn lại.

Bệnh Vực

CHO ĐIỀU

Chúng Ta Tin

Chúng ta đang sống trong một thế giới mà trong đó nhiều người thấy điều xấu là tốt và điều tốt là xấu, và chúng ta phải giữ vững lập trường của mình về điều tốt. Sau đây là các chứng ngôn của các thành niên trẻ tuổi đã bệnh vực cho điều họ tin. Họ không tranh cãi hay phản ứng với nỗi giận dữ hay sự tàn nhẫn. Họ đã cho thấy “cả lòng dũng cảm lẫn lễ độ”¹ và, do đó, đã củng cố những người khác (xin xem 3 Nê Phi 12:44–45).

EM TRAI TÔI ĐÃ TỪ CHỐI UỐNG RƯỢU SÂM BANH

Ở Pháp, nghĩa vụ quân sự là bắt buộc. Em trai 20 tuổi của tôi, Loïc, quyết định đi học trường sĩ quan dự bị để trở thành một trung úy. Vào cuối khóa học của nó, có một buổi lễ tuyên thệ dành cho các sĩ quan mới. Từng người lần lượt đọc thuộc lòng khẩu hiệu của trung đoàn. Rồi người ấy phải uống một ly sâm banh có chứa một bông hồng—phải uống và ăn hết cả. Truyền thống này bắt đầu với Napoléon Bonaparte, và kể từ lúc đó các sĩ quan đều tham gia.

Loïc nói với vị đại tá rằng các nguyên tắc tôn giáo của nó không cho phép nó uống rượu. Một không khí im lặng ngọt ngào tiếp theo lời yêu cầu của Loïc để được miễn trừ. Vị đại tá đứng lên. Thay vì bắt buộc Loïc phải uống rượu sâm banh, vị đại tá chúc mừng nó đã tuân giữ các nguyên tắc của mình bất chấp áp lực, và ông nói rằng ông rất hãnh diện chào đón người đàn ông liêm khiết này vào trung đoàn của ông. Họ đã thay thế rượu sâm banh, và Loïc đã tham dự lễ tuyên thệ.

Pierre Anthian, Pháp

TÔI ĐƯỢC MỜI ĐẾN MỘT BỮA TIỆC LIÊN HOAN KHIẾM NHÃ

Sau khi học xong đại học, chị Grace của tôi và tôi làm việc cho một công ty có một vài Thánh Hữu Ngày Sau khác. Bà chủ của chúng tôi không phải là tín hữu của Giáo Hội. Khi chị tôi đính hôn, bà chủ của chúng tôi dự định làm chị tôi ngạc nhiên bằng cách tổ chức cho chị tôi một buổi tiệc mừng cô dâu tương lai. Tôi hy vọng là bà chủ sẽ tôn trọng các tiêu chuẩn của chúng tôi, nhưng thay vào đó bà chủ đặt mua rượu, một vũ công nam, và một video khiếm nhã.

Trước khi bữa tiệc mừng cô dâu tương lai, tôi cảm thấy những lời mách bảo của Đức Thánh Linh trong tôi khuyến khích tôi nên nhắc nhở bà chủ của tôi về các tiêu chuẩn của chúng tôi. Tôi nắm chặt chiếc huy chương Hội Thiếu Nữ của mình và nghĩ đến tất cả nỗ lực và hy sinh tôi đã làm khi tôi còn ở trong Hội Thiếu Nữ để hoàn thành chương trình tiến triển cá nhân của tôi. Tôi đã cầu nguyện rằng tôi sẽ được hướng dẫn vào lúc này để bênh vực điều tôi đã tin. Tôi gửi tin nhắn cho bà chủ của tôi nói về mối quan tâm của tôi, nghĩ rằng bà ấy có thể bị phạt lòng. Tuy nhiên, ước muốn lớn nhất của tôi là để làm hài lòng Cha Thiên Thượng.

Khi bữa tiệc liên hoan bắt đầu, bà chủ của tôi đã không nói chuyện với tôi hoặc thậm chí còn không mỉm cười với tôi. Tuy nhiên, bà đã hủy bỏ người vũ công và cuốn video.

Trong những ngày sau bữa tiệc, bà chủ của tôi đã không nói chuyện và cười với tôi giống như bà đã từng làm trước khi bữa tiệc. Tuy nhiên, tôi cảm thấy dễ chịu vì tôi biết rằng Thượng Đế đã hài lòng với điều tôi đã làm. Khoảng một tuần sau, mối quan hệ của tôi với bà chủ của tôi đã trở lại bình thường. Tôi biết Thượng Đế đã làm mềm lòng của bà và giúp bà nhận biết rằng tôi đã sống theo điều tôi tin.

Lemy Labitag, Cagayan Valley, Philippines

TÔI ĐÃ NGHE LỜI LẼ ĐẦY XÚC PHẠM TRONG LỚP HỌC

Khi tôi khoảng 18 tuổi, tôi theo học một lớp học may. Một hôm, có ba cô gái đứng cách tôi một vài mét bắt đầu sử dụng lời lẽ khiếm nhã. Tôi không biết là tôi có nên bỏ qua để tránh một cuộc xung đột không hay là tôi nên đứng lên bênh vực cho các tiêu chuẩn của mình và yêu cầu họ đừng sử dụng lời lẽ khiếm nhã nữa. Cuối cùng, tôi đã cố gắng nói rất lễ độ: “Xin lỗi, các chị có thể làm ơn cẩn thận với lời lẽ của mình được không?”

Một cô gái lớn nhất nhìn tôi với ánh mắt giận dữ và nói: “Chúng tôi muốn nói gì thì chúng tôi nói chứ.”

Tôi nói: “Nhưng các chị có thực sự cần phải chửi thề không? Lời lẽ đó thật sự xúc phạm đến tôi.”

Cô ấy nói: “Vậy thì đừng nghe.”

Tôi bắt đầu cảm thấy bức tức và nói: “Thật khó mà không nghe khi các chị nói chuyện rất lớn tiếng.”

Cô ấy nói: “Ráng chịu vậy.”

Tôi chịu thua. Tôi cảm thấy bức tức với các cô gái đó, nhưng càng bức tức hơn đối với bản thân mình. Tôi không thể tin rằng tôi đã để cho lời lẽ của tôi trở thành tranh cãi. Các cô gái ấy vẫn chửi thề, và bây giờ tất cả chúng tôi đều tức giận.

Sau khi bình tĩnh lại, tôi thấy rằng máy may của các cô gái ấy đang bị trục trặc. Tôi biết vấn đề trục trặc đó là gì vì tôi cũng đã từng gặp phải vấn đề đó. Vậy nên tôi chỉ cho họ cách sửa máy. Tôi nhìn thấy vẻ mặt của cô gái lớn nhất thay đổi rõ rệt. Cô ấy nói: “Này, chúng tôi xin lỗi nhé.” Tôi không thể tin nổi — cô gái ấy đã nói lời xin lỗi. Tôi nói với cô gái ấy: “Tôi cũng xin lỗi nhé.” “Tôi không nên tức giận như thế.”

Tôi quay trở lại máy may của mình và không nghe một lời chửi thề nào nữa. Kinh nghiệm đó đã dạy tôi biết rằng lời nói của chúng ta có thể không thay đổi thái độ của người khác, nhưng lòng tử tế và sự phục vụ thường có thể làm được điều đó.

Katie Pike, Utah, Hoa Kỳ

TÔI BIỆN HỘ CÔNG VIỆC PHỤC VỤ TRUYỀN GIÁO

Tôi gia nhập Giáo Hội khi tôi 19 tuổi, là đứa con thứ hai trong số ba đứa con trai và là Thánh Hữu Ngày Sau duy nhất trong gia đình tôi. Một thời gian ngắn sau khi chịu phép báp têm, tôi bắt đầu cảm thấy có ước muốn được phục vụ truyền giáo. Sau một năm, Thánh Linh phán bảo tôi nên đi. Tôi đã nói chuyện với mẹ tôi, bà cảm thấy việc tôi đi truyền giáo là không đúng. Tôi trì hoãn thêm một năm nữa, nhưng vẫn có ước muốn đi phục vụ truyền giáo. Trong năm đó, tôi đã nghiên cứu thánh thư, để dành tiền, chuẩn bị giấy tờ, đi khám sức khỏe, và—sau khi mọi thứ khác đã được hoàn tất—tôi chờ đợi Chúa. Chẳng bao lâu sau, tôi nhận được một sự kêu gọi đi phục vụ ở Phái Bộ Truyền Giáo Campinas Brazil.

Cha mẹ tôi vẫn còn phản đối. Tôi công khai nhịn ăn và cầu nguyện, thưa với Cha Thiên Thượng về tất cả những nỗi sợ hãi của tôi. Tôi cầu xin Ngài làm cảm động lòng của người cha trần thế của tôi. Ngài đã làm như vậy. Trước nỗi ngạc nhiên của tôi, cha tôi đã tham dự bữa tiệc chia tay mà bạn bè của tôi đã chuẩn bị cho tôi vào ngày thứ Bảy trước khi tôi lên đường. Và ngày thứ Hai đó, cha tôi đã đưa tôi ra sân bay.

Trong lúc truyền giáo, tôi cảm nhận được tình yêu thương của Thượng Đế trong khi tôi thuyết giảng phúc âm. Mẹ tôi vẫn là một người mẹ, và khi tôi trở về nhà, bà là người đầu tiên ôm chặt lấy tôi.

Tôi đã biết được rằng công việc phục vụ truyền giáo có ý nghĩa còn nhiều hơn là một bổn phận; đó là một đặc ân và một thời gian tuyệt vời để phát triển và học hỏi.

Cleison Wellington Amorim Brito,
Paraliba, Brazil

TÔI CHIA SẺ CHỨNG NGÔN VỀ THƯỢNG ĐẾ

Là sinh viên năm thứ nhất tại trường đại học tốt nhất của nước tôi, tôi cảm thấy áp lực phải làm hết sức mình. Sự ngược đãi đến, và tôi bắt đầu thắc mắc về niềm tin của tôi nơi phúc âm trong khi nhiều giáo sư của tôi giải thích về điều họ cho là “thực tế.” Nhiều người trong số các bạn học của tôi đã bị ảnh hưởng. Môi trường này đã làm cho khó có thể giữ vững các giá trị Ky Tô giáo. Tôi đã nghĩ đến việc bỏ đạo nhưng quyết định là ở lại thì tốt hơn. Tôi lý luận rằng nếu chỉ có một số ít người hội đủ điều kiện để vào trường đại học này, và trong số một ít người đó chỉ có một vài Thánh Hữu Ngày Sau, thì tôi nên ở lại và bênh vực cho lẽ thật.

Vị giáo sư môn sinh vật của tôi, một người tự xưng là vô thần, dạy môn khoa học mà không có niềm tin nơi một Đấng Tạo Hóa Tối Cao. Tuy nhiên, tôi càng nghe thì điều đó càng nhấn mạnh với tôi rằng có một Đấng Tối Cao—Thượng Đế, Đức Chúa Cha của chúng ta—là Đấng đã sáng tạo tất cả những điều này. Những người khác cãi lẽ rằng ý nghĩ này là vô lý. Các cuộc thảo luận của chúng tôi đã trở nên gay gắt hơn. Tôi đã áy náy gơ tay lên và giải thích rằng tôi tin vào Thượng Đế là Đấng Tạo Hóa.

Đến lúc để đưa ra ý kiến. Ở trường của tôi, việc mọi người vỗ tay, la hét, hay la ó phản đối những người trình bày ý kiến là chuyện thường tình. Tôi mạnh dạn đứng lên và nói rõ ràng với bên phản đối: “Việc tin vào Thượng Đế có thể là vô lý đối với các bạn vào lúc này, nhưng sẽ đến ngày mà điều đó sẽ hợp lý đối với các bạn một cách rõ ràng như đối với tôi bây giờ.”

Kể từ lúc đó, tôi đã không bao giờ bị bất cứ tiếng la ó phản đối nào khi đứng lên bênh vực cho niềm tin của mình. Từ thời gian đó trở đi, tôi tiến triển trong phương diện học hành, xã giao và thuộc linh. Tôi bắt đầu trở nên tích cực trong các sinh hoạt của sinh viên, và tôi được bầu vào một số chức vụ trong trường.

Tôi đã biết được rằng việc đứng lên bênh vực cho lẽ thật cho dù chỉ một lần cũng ảnh hưởng nhiều đến các quyết định tương lai của chúng ta.
Vince A. Molejan Jr., Mindanao, Philippines

GHI CHÚ

1. Xin xem Jeffrey R. Holland, “Cái Giá—và Phước Lành—để Làm Môn Đồ,” *Liahona*, tháng Năm năm 2014, 6.

CHỨNG NGÔN

Bền Vững của Tôi

Bài của Ivy Noche

Những người truyền giáo giảng dạy phúc âm cho gia đình tôi trong nhà của chúng tôi ở Singapore. Cha tôi đã không gia nhập Giáo Hội, nhưng mẹ tôi thì gia nhập. Bà dạy chúng tôi về Chúa Giê Su Ky Tô và phúc âm của Ngài. Ngay cả khi còn nhỏ, tôi đã hãnh diện nói với bạn bè rằng tôi là một Thánh Hữu Ngày Sau.

Tôi luôn luôn tin tưởng những lời dạy của mẹ tôi. Nhưng khi tôi trở thành một người thành niên trẻ tuổi, thì một người truyền giáo hỏi tôi đã đọc Sách Mặc Môn bao nhiêu lần rồi. Tôi đã được hỏi câu hỏi này trước đây, nhưng lần này tôi nhận biết rằng vì tôi đã không đọc Sách Mặc Môn nên tôi không biết là sách đó có chân chính không.

Một Thực Tế Không Thể Phủ Nhận

Tôi không còn có thể tránh được một thực tế không thể phủ nhận: tính

Đối với tôi, tính trung thực của phúc âm của Chúa Giê Su Ky Tô và tính trung thực của Sách Mặc Môn liên hệ chặt chẽ với nhau. Nếu phúc âm là chân chính, thì Sách Mặc Môn cũng chân chính.

trung thực của phúc âm của Chúa Giê Su Ky Tô và tính trung thực của Sách Mặc Môn liên hệ chặt chẽ với nhau. Nếu phúc âm là chân chính thì Sách Mặc Môn cũng chân chính. Vì tôi không biết là Sách Mặc Môn có chân chính không, nên bây giờ tôi cảm thấy không chắc chắn về mọi thứ mà tôi đã trở nên tin tưởng. Nỗi hoang mang

tràn ngập tâm trí của tôi, và câu hỏi—“Sách Mặc Môn có chân chính không?”—vẫn nằm trong lòng tôi.

Mối quan hệ gia tăng của tôi với Đấng Cứu Rỗi, Chúa Giê Su Ky Tô, cũng dẫn tôi đến một ước muốn cho lẽ thật đó. Cái ngày mà tôi nhận biết rằng tôi không thể học hỏi đủ về Chúa Giê Su Ky Tô nếu không nghiêm túc đọc Sách Mặc Môn là cái ngày mà tôi vô cùng mong muốn để biết sách đó có chân chính không.

Được Kêu Gọi với tư cách là một Giảng Viên

Tôi cầu nguyện để có được sự hướng dẫn. Trong thời gian này, chủ tịch chi nhánh kêu gọi tôi để giảng dạy về Sách Mặc Môn trong lớp Giáo Lý Phúc Âm. Tôi chấp nhận sự kêu gọi này vì tôi cảm thấy đó có thể là sự đáp ứng của Chúa để giúp tôi biết

về lẽ thật của Sách Mặc Môn và đến gần Đấng Cứu Rỗi hơn.

Việc giảng dạy rất khó khăn. Sau vài ngày Chủ Nhật đầu tiên, tôi biết rằng tôi sẽ không bao giờ hữu hiệu cho đến khi tôi tin vào Sách Mặc Môn.

Những Câu Chuyện được Kể Lại từ Chương này đến Chương Khác

Tôi bắt đầu nghiên cứu Sách Mặc Môn mỗi tuần và chẳng bao lâu tìm thấy niềm vui trong việc đọc sách. Những câu chuyện trong Sách Mặc Môn được kể lại từ chương này đến chương khác và đã mang tôi đến gần Chúa Giê Su Ky Tô hơn.

Tôi đọc về sự giáng sinh của Đấng Ky Tô mà Nê Phi đã thấy trong một Khải tượng:

“Và chuyện rằng, tôi nhìn và trông thấy thành phố Giê Ru Sa Lem vĩ đại và các thành phố khác. Và tôi còn thấy thành phố Na Xa Rét; và trong thành phố Na Xa Rét tôi thấy một nữ đồng trinh hết sức xinh đẹp và trắng ngần. . . .

“Và [vị thiên sứ] ấy nói với tôi: Đây, người nữ đồng trinh mà ngươi trông thấy đó là mẹ của Vị Nam Tử của Thượng Đế, theo thể cách xác thật” (1 Nê Phi 11:13, 18).

Tôi đọc về kế hoạch hạnh phúc và biết được rằng đức tin nơi Chúa Giê Su Ky Tô là cần thiết cho sự cứu rỗi của chúng ta. A Mu Léc đã dạy rằng:

“Tôi biết chắc Đấng Ky Tô sẽ đến giữa con cái loài người, để nhận lấy tất cả những sự phạm giới của dân Ngài, và Ngài sẽ chuộc tội lỗi của thế gian; vì Đức Chúa Trời đã phán vậy.

. . . “Vì theo kế hoạch vĩ đại của Thượng Đế Vĩnh Cửu thì cần phải thực hiện sự chuộc tội, nếu không, tất cả loài người sẽ không tránh khỏi bị diệt vong” (An Ma 34:8–9).

Tôi đọc về việc Chúa Giê Su Ky Tô phục sự các chiên khác ở Châu Mỹ thời xưa, và tôi biết rằng Ngài là Thượng Đế của tất cả mọi dân tộc. Ngài phán với dân Nê Phi: “Chính các ngươi là những người ta muốn ám chỉ tới khi ta nói với chúng rằng: Ta còn có chiên khác không thuộc đàn chiên này; ta cũng cần phải đem chúng về, và chúng sẽ nghe tiếng ta; rồi sẽ chỉ có một đàn chiên và một người chăn chiên mà thôi” (3 Nê Phi 15:21).

Chứng Ngôn của Tôi Đến Từng Bước Nhỏ Một

Khi tôi đọc Sách Mặc Môn, đức tin của tôi nơi Chúa Giê Su Ky Tô được củng cố và sự hiểu biết của tôi về kế hoạch của Ngài được mở rộng (xin xem An Ma 32:28).

Tôi làm chứng rằng Sách Mặc Môn là nền tảng của tôn giáo chúng ta. Đức Thánh Linh đã mặc khải cho tôi biết rằng Joseph Smith là một vị tiên tri chân chính đã phục hồi Giáo Hội của Thượng Đế trên thế gian và là

người phiên dịch Sách Mặc Môn từ các bảng khắc bằng vàng. Sách Mặc Môn làm chứng về Chúa Giê Su Ky Tô và đi song song với Kinh Thánh. Hai quyển này cùng nhau làm chứng rằng Chúa Giê Su Ky Tô thật sự là Con Trai của Thượng Đế và rằng Ngài là Thượng Đế của *tất cả* mọi dân tộc chứ không phải chỉ một dân tộc. ■

Tác giả sống ở Singapore.

NỀN TẢNG CỦA TÔN GIÁO CHÚNG TA

“Cũng giống như cái vòm sẽ sụp đổ nếu lấy đi viên đá đỉnh vòm, thì toàn

thể Giáo Hội đứng vững hoặc sụp đổ với lẽ trung thực của Sách Mặc Môn. . . . Nếu Sách Mặc Môn là chân chính—và hàng triệu người giờ đây làm chứng rằng họ được Thánh Linh làm chứng rằng sách ấy quả thật là chân chính—thì một người phải chấp nhận những lời xác nhận về Sự Phục Hồi và tất cả những điều kèm theo sách ấy.”

Chủ Tịch Ezra Taft Benson (1899–1994), trong sách *Thuyết Giảng Phúc Âm của Ta: Sách Hướng Dẫn Công Việc Phục Vụ Truyền Giáo* (2004), 104.

QUYỀN TỰ QUYẾT HAY LÀ TIÊU CHUẨN ĐẠO ĐỨC?

Việc sử dụng quyền tự quyết một cách khôn ngoan cho phép những lựa chọn của chúng ta được mở rộng và cải thiện khả năng của chúng ta để chọn đúng.

Bài của Michael R. Morris

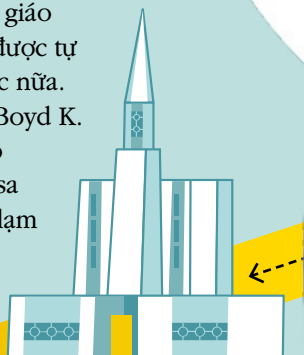
Các Tạp Chí Giáo Hội

Tôi vẫn còn nhớ tôi đã lo lắng biết bao khi chuẩn bị để gặp vị giám trợ của tôi về việc phục vụ truyền giáo. Tôi tự hỏi liệu tôi đã đủ tốt chưa. Giống như Tiên Tri Joseph Smith, tôi không “phạm những tội tày đình” (Joseph Smith—Lịch Sử 1:28), nhưng tôi vẫn rất lo lắng.

Tôi rất lo lắng vì tôi không thể không nghĩ tới bạn Danny của tôi (tên đã được thay đổi). Trong nhiều tháng Danny đã nói chuyện về việc nó mong đợi được đi phục vụ truyền giáo biết bao. Nhưng điều đó đã thay đổi sau khi nó nói chuyện với vị giám trợ.

Vì Danny đã có hành vi không xứng đáng với một số thiếu nữ nên về sau nó kể cho tôi nghe, nó đã tự loại mình ra khỏi công việc phục vụ truyền giáo toàn thời gian. Nó không còn được tự do để chọn đi truyền giáo được nữa.

Theo như lời của Chủ Tịch Boyd K. Packer, Chủ Tịch Nhóm Túc Sở Mười Hai Vị Sứ Đầy Đủ, Danny đã sa vào sự cám dỗ của Sa Tan “để lạm dụng quyền tự quyết về mặt đạo đức của [Danny].”¹

Tự do thật sự, như sách *Cổ Vũ Sức Mạnh của Giới Trẻ* dạy, đến khi chúng ta sử dụng quyền tự quyết của mình để chọn sự vâng lời. Việc đánh mất tự do, như Danny đã học được, xuất phát từ việc chọn không vâng lời.

“Mặc dù được tự do lựa chọn cho hành động của mình, nhưng các em lại không được tự do lựa chọn các hậu quả. Dù tốt hay xấu, các hậu quả vẫn xảy ra như là một kết quả đương nhiên của những sự lựa chọn của các em.”²

Tự Hành Động cho Mình

Vì thánh thư dạy rằng chúng ta được “tự do lựa chọn,” “tự do hành động,” và “tự ý lựa chọn” làm những việc (2 Nê Phi 2:27; 10:23; GLGU 58:27; Hê La Man 14:30), nên chúng ta thường sử dụng từ “quyền tự quyết.”

Nhưng các em có biết rằng cụm từ “quyền tự quyết” không có ghi trong thánh thư không? Thay vì thế, thánh thư dạy rằng “để mọi người có thể hành động theo giáo lý và nguyên tắc . . . , theo đúng *tiêu chuẩn đạo đức* mà ta đã ban cho họ, để mọi người có thể chịu trách nhiệm về tội lỗi của mình” (GLGU 101:78; sự nhấn mạnh được thêm vào).

Anh Cả D. Todd Christofferson thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ đã dạy rằng: “Từ *quyền tự quyết* được ghi [trong thánh thư] một mình nó hoặc với từ bổ nghĩa *đạo đức*. . . . Khi sử dụng từ *tiêu chuẩn đạo đức*, chúng ta đang nhấn mạnh một cách thích hợp đến trách nhiệm giải trình chính là một phần thiết yếu của ân tứ thiêng liêng của quyền tự quyết. Chúng ta là những người đạo đức và tự hành động cho mình, tự do lựa chọn nhưng cũng chịu trách nhiệm về những lựa chọn của chúng ta.”³

Chủ tịch Packer nói thêm: “Quyền tự quyết được định nghĩa trong thánh thư là ‘tiêu chuẩn đạo đức,’ có nghĩa là chúng ta có thể lựa chọn giữa thiện và ác.”⁴ Ân tứ này do Thượng Đế ban cho có nghĩa là chúng ta “được tự ý lựa chọn sự tự do và cuộc sống vĩnh cửu, qua Đấng Trung Gian vĩ đại của tất cả loài người; hay là họ muốn lựa chọn cảnh tù đầy và sự chết dưới xiềng xích và quyền hành của quỷ dữ” (2 Nê Phi 2:27).

Cuộc Chiến của Sa Tan chống lại Quyền Tự Quyết

Vì tiêu chuẩn đạo đức đóng một vai trò quan trọng trong kế hoạch cứu rỗi, nên Sa Tan tìm cách hủy diệt tiêu chuẩn này trong tiền dương thế. Nó đã bị đuổi ra vì cuộc nổi loạn của nó và bây giờ tìm cách “lừa gạt và làm mù quáng con người, và dẫn dắt họ vào cảnh tù đầy theo ý muốn của nó” (Môi Se 4:3–4).

Sa Tan muốn chúng ta có những lựa chọn hạn chế sự tự do của mình, dẫn đến những thói quen và thói nghiện xấu, và làm cho chúng ta không có khả năng để chống lại những cám dỗ của nó. Nét tuyệt vời của phúc âm là làm cho chúng ta nhận biết về những lựa chọn của mình và kết quả của những lựa chọn đó. Việc sử dụng quyền tự quyết một cách khôn ngoan cho phép những lựa chọn của chúng ta được mở rộng và cải thiện khả năng của chúng ta để chọn đúng.

Tấm Gương của Đấng Cứu Rỗi

Khi kế hoạch cứu rỗi đã được trình bày trong Đại Hội trên Thiên Thượng, thì Đấng Cứu Rỗi cho chúng ta thấy cách sử dụng đúng tiêu chuẩn đạo đức của chúng ta. Ngài nói: “Thưa Cha, xin ý Cha sẽ được nên và vinh quang sẽ thuộc về Cha mãi mãi” (Môi Se 4:2). Vì Ngài sẵn lòng làm theo ý muốn của Đức Chúa Cha lúc đó và về sau trong Vườn Ghết Sê Ma Nê và trên cây thập tự (xin xem Ma Thi Ơ 26:39; Lu Ca 22:42), nên Chúa Giê Su đã chịu đau khổ vì những lựa chọn sai của chúng ta và cung ứng một cách để chúng ta được tha thứ qua sự hối cải.

Nếu chúng ta noi theo gương của Đấng Cứu Rỗi, thay vì nói: “Tôi làm điều tôi muốn,” thì chúng ta sẽ nói: “Tôi làm điều mà Đức Chúa Cha muốn.”⁵ Việc sử dụng tiêu chuẩn đạo đức của chúng ta theo cách này sẽ mang lại cho chúng ta tự do và hạnh phúc.

Khi tôi đi gặp vị giám trợ của mình cho cuộc phỏng vấn đầu tiên để đi truyền giáo, tôi rất biết ơn là tôi đã lựa chọn đúng đắn. Một vài tháng sau, tôi phục vụ Chúa ở Guatemala—giảng dạy những người khác về kế hoạch cứu rỗi và vai trò thiết yếu của tiêu chuẩn đạo đức trong kế hoạch đó. ■

GHI CHÚ

1. Boyd K. Packer, “Tôi Biết Những Điều Đây,” *Liahona*, tháng Năm năm 2013, 8.
2. *Cổ Vũ Sức Mạnh của Giới Trẻ* (2011), 2.
3. D. Todd Christofferson, “Moral Agency,” *Ensign*, tháng Sáu năm 2009, 47.
4. Boyd K. Packer, “Tôi Biết Những Điều Đây,” 8.
5. Xin xem Wolfgang H. Paul, “Ân Tứ về Quyền Tự Quyết,” *Liahona*, tháng Năm năm 2006, 35.

“Tôi đang cố gắng kiềm chế những ý nghĩ của mình, nhưng có quá nhiều cám dỗ. Làm thế nào tôi có thể có những ý nghĩ trong sạch hơn?”

Việc kiềm chế những ý nghĩ của các anh chị em là rất khó, nhưng điều đó *có thể* làm được và mang lại các phước lành: “Khi học cách kiềm chế những ý nghĩ của mình, các anh chị em có thể khắc phục những thói quen, ngay cả việc làm giảm bớt các thói quen cá nhân. Các anh chị em có thể đạt được lòng dũng cảm, chế ngự nỗi sợ hãi, và có một cuộc sống hạnh phúc.”¹

Cũng hãy xem xét các phước lành này:

- Những ý nghĩ trong sạch giúp “niềm tin của [các anh chị em] sẽ vững mạnh trong sự hiện diện của Thượng Đế,” và “Đức Thánh Linh sẽ là người bạn đồng hành luôn luôn ở bên [các anh chị em]” (GLGƯ 121:45–46).
- Những ý nghĩ trong sạch giúp các anh chị em nhận ra sự soi dẫn, vì Đức Thánh Linh nói trong tâm và trong trí của các anh chị em (xin xem GLGƯ 8:2–3).
- Những ý nghĩ trong sạch sẽ giúp các anh chị em tuân theo giáo lệnh thứ nhất và lớn hơn hết: hãy hết lòng, hết linh hồn, hết ý mà yêu mến Thượng Đế (xin xem Ma Thi Ơ 22:37).

Có rất nhiều điều các anh chị em có thể làm để có những ý nghĩ trong sạch hơn, như các anh chị em sẽ thấy từ những ý kiến ở các trang này. Nhưng một trong những điều chủ yếu các anh chị em có thể làm—và đó là một tiến trình dần dần—là khắc phục “con người thiên nhiên.” Con người thiên nhiên thích những ý nghĩ không trong sạch. Đây là cách để khắc phục điều đó: “Con người thiên nhiên là một kẻ thù của Thượng Đế . . . và sẽ mãi mãi là kẻ thù của Ngài, trừ phi người ấy chịu theo những sự khuyên dỗ của Đức Thánh Linh, cởi bỏ con người thiên nhiên của mình, và trở nên một thánh hữu nhờ sự chuộc tội của Đấng Ky Tô, là Chúa, và trở thành như trẻ nhỏ, phục tùng, nhu mì, khiêm nhường, kiên nhẫn, đầy sự yêu thương” (Mô Si A 3:19).

Các anh chị em có thể làm một điều gì ngày hôm nay để mời Sự Chuộc Tội của Đấng Cứu Rỗi mang lại sự thay đổi này trong cuộc sống của các anh chị em?

GHI CHÚ

1. Boyd K. Packer, “Âm Nhạc Xứng Đáng, Ý Nghĩ Xứng Đáng,” *Liahona*, tháng Tư năm 2008, 31.

Phương Tiệp Truyền Thông và Bạn Bè

Một điểm khởi đầu tốt là phải chọn phim ảnh, âm nhạc và tác phẩm văn học làm nâng cao

tinh thần. Hãy chọn bạn bè mà các anh chị em có thể duy trì cuộc trò chuyện xứng đáng và các sinh hoạt ngay chính trong lúc giao tiếp với họ. Khi có thêm những điều tốt hơn để suy nghĩ, các anh chị em sẽ dần dần thấy là dễ dàng hơn để loại bỏ những ý nghĩ xấu, và những ý nghĩ đó sẽ đến ít thường xuyên hơn.

Amber S., 18 tuổi, British Columbia, Canada

Cầu nguyện

Việc cầu nguyện mang tôi lại gần hơn với Cha Thiên Thượng và giúp tôi tập trung vào những ý nghĩ tốt. Việc học thánh thư hàng ngày củng cố sự tự tin của tôi trong việc khắc phục những cám dỗ; trong thánh thư tôi có thể thấy các tấm gương của các môn đồ trung tín của Đấng Ky Tô. Việc chia sẻ chứng ngôn của tôi cũng giúp tôi giữ cho những ý nghĩ của mình được trong sạch.

Dasha M., 17 tuổi, Kyiv, Ukraine

Thánh thư

Việc đọc thánh thư mỗi buổi sáng trước khi đi học sẽ giúp ích. Ngay sau khi tôi có một ý nghĩ xấu, ngay lập tức

tôi thay thế nó bằng một cái gì đó tốt hơn. Thay vì chỉ nói: “Không, đừng nghĩ thế” (đó là một điều tốt để làm), thì hãy thay thế nó bằng một ý nghĩ tốt. Hãy nhớ rằng, các anh chị em chứ không phải Sa Tan kiềm chế tâm trí của mình. Chúng ta là các con trai và con gái dũng cảm của Cha Thiên

Thượng và đang liên tục cố gắng để tự cải thiện bản thân mình.

Nick C., 16 tuổi, Arkansas, Hoa Kỳ

Tốt hay Đúng?

Các anh chị em không thể luôn luôn kiểm soát xem một ý nghĩ có đến không, nhưng các anh chị em có thể kiểm soát

xem nó vẫn còn ở đó không. Các anh chị em có thể hỏi: Ý nghĩ này có mang đến điều gì tốt cho tôi không? Nó sẽ giúp tôi đi đúng hướng không? Khi một ý nghĩ hấp dẫn xuất hiện, hãy hát lên một bài ca hay, nghĩ tới một kỷ niệm yêu thích, hoặc cầu nguyện. Đó là để thay thế những ý nghĩ xấu với một điều gì đó tốt.

Lisa P., 17 tuổi, Đan Mạch

Tâm Gương của Lê Hi

Trong 1 Nê Phi 15:27, Nê Phi nói với các anh chị em của mình rằng cha của họ, trong khải tượng của ông về cây sự sống,

đã bị vây quanh bởi sự dơ bẩn. Nhưng Lê Hi đã không nhận thấy sự dơ bẩn vì “tâm trí của ông quá bận rộn về các điều khác.” Điều này cũng đúng đối với chúng ta ngày nay. Nếu chúng ta mong muốn được tràn đầy sự ngay chính thì hãy cầu nguyện cho điều này, và tập trung vào những điều ngay chính, sau đó tâm trí của chúng ta sẽ được tràn đầy sự ngay chính và đức hạnh đến nỗi những ý nghĩ không trong sạch sẽ không có khả năng ở lại được.

Hattie W., 16 tuổi, Arizona, Hoa Kỳ

Thánh Ca

Các bài thánh ca có thể giúp chúng ta có được những ý nghĩ trong sạch hơn.

Âm nhạc hay làm nâng cao tinh thần. Khi tôi có thể lắng nghe các bài thánh ca, thì các bài này luôn luôn nâng tôi lên đến một bầu không khí yên tĩnh và thiêng liêng hơn. Các bài ca này giúp tôi nhớ đến tình yêu thương mà Cha Thiên Thượng dành cho mỗi người chúng ta, và điều đó trở nên dễ dàng hơn để tránh sự cám dỗ.

Amanda A., 18 tuổi, Amazonas, Brazil

Học thánh thư với gia đình

Khi những ý nghĩ ô uế đi vào tâm trí thì tôi cố gắng nhớ tới các câu thánh thư mà gia đình của tôi và tôi đọc vào buổi sáng. Mỗi buổi sáng vào lúc 6 giờ, gia đình tôi đều đọc thánh thư chung với nhau. Giờ đó rất sớm, nhưng đó là một phước lành và làm cho tôi cảm thấy vững mạnh hơn trong ngày.

Elena W., 16 tuổi, Thụy Sĩ

Tiệt Thánh

Lời cầu nguyện Tiệp Thánh nói rằng nếu chúng ta chịu mang danh của Đấng Ky Tô, tuân giữ các giáo lệnh của Ngài, và luôn luôn tưởng nhớ tới Ngài, thì chúng ta sẽ luôn có được

HÃY SUY NGHĨ VỀ NHỮNG ĐIỀU NÀY

“Trong cuộc hành trình đôi khi thật bấp bênh này xuyên qua cuộc sống trần thế, cầu mong chúng ta cũng tuân theo lời khuyên từ Sứ Đồ Phao Lô mà sẽ giúp chúng ta an toàn và đi đúng đường: ‘Phàm điều chi chân thật, điều chi đáng tôn, điều chi công bình, điều chi thanh sạch, điều chi đáng yêu chuộng, điều chi có tiếng tốt, điều chi có nhân đức đáng khen, thì anh em phải nghĩ đến’ [Phi Líp 4:8].”

Chủ Tịch Thomas S. Monson, “Nhìn Lại và Tiễn Bước,” *Liahona*, tháng Năm năm 2008, 90.

Thánh Linh của Ngài ở cùng chúng ta. Bằng cách tưởng nhớ tới Ngài, chúng ta nỗ lực loại bỏ ra những ý nghĩ trần tục và tập trung vào những ý nghĩ vĩnh cửu. Khi chúng ta luôn luôn tưởng nhớ tới Ngài thì những ý nghĩ, ước muốn và hành động của chúng ta sẽ thay đổi thành tốt hơn.

McKay M., 18 tuổi, Utah, Hoa Kỳ

CÂU HỎI CHO KỲ TỚI

“Khi mẹ tôi bị bệnh, chúng tôi nhịn ăn và cầu nguyện cho bà, nhưng bà vẫn qua đời. Làm thế nào tôi có thể chấp nhận được điều đó?”

Xin gửi nộp câu trả lời của các em và, nếu muốn, một tấm ảnh có độ phân giải cao trước ngày 15 Tháng Mười Một năm 2014, tại liahona.lds.org (hãy bấm vào “Gửi Nộp Bài của Bạn”), bằng email đến liahona@ldschurch.org, hoặc qua đường bưu điện (xem địa chỉ ở trang 3).

Chi tiết sau đây và giấy cho phép phải được gửi kèm theo trong e-mail hoặc thư bưu điện của các em: (1) họ và tên, (2) ngày tháng năm sinh, (3) tiểu giáo khu hoặc chi nhánh, (4) giáo khu hoặc giáo hạt, (5) giấy cho phép đăng câu trả lời của các em và nếu các em dưới 18 tuổi, thì cần phải có giấy phép của cha mẹ (e-mail có thể chấp nhận được) để đăng câu trả lời và hình của các em.

Các câu trả lời có thể được hiệu đính để được ngắn gọn hoặc rõ ràng hơn.

**CÁC BÀI HỌC TRONG
NGÀY CHỦ NHẬT**

.....
Đề Tài của Tháng Này:
**Trở Thành Giống Như
Đấng Ky Tô Hơn**

Cách Đặt Những Câu Hỏi Có Tính Chất Quan Trọng

Việc đặt câu hỏi đúng có thể giúp mở rộng lòng người khác cho một chứng ngôn về lẽ thật.

Bài của David A. Edwards

Các Tạp Chí Giáo Hội

Các anh chị em có các cơ hội để giảng dạy tất cả những người xung quanh mình, cho dù trong một cuộc chuyện trò dài một phút trên xe buýt, trong một bài học ở nhà thờ, trong những ý kiến đóng góp trực tuyến, hoặc trong một cuộc thảo luận chi tiết riêng rẽ với một người bạn.

Vì vậy, đây là một mẹo để giảng dạy hiệu quả trong bất cứ tình huống nào: hãy đặt câu hỏi.

Những câu hỏi hay sẽ dẫn đến việc học hỏi hữu hiệu, và may mắn thay, việc đặt câu hỏi hay sẽ là một điều gì đó mà các anh chị em có thể nghiên cứu, thực hành và học hỏi để làm giỏi. Cách thức là như thế này.

Cách Đặt Những Câu Hỏi Có Tính Chất Quan Trọng

Các câu hỏi có tính chất quan trọng là những câu hỏi làm cho các anh chị em suy nghĩ và cảm nhận một cách sâu đậm, những câu hỏi mà dẫn các anh chị em đến lẽ thật, chứng ngôn, và sự thay đổi. Các câu hỏi này có thể bao gồm một loạt các đề tài, nhưng chúng thường có một vài điểm chung: (1) những câu hỏi này không hời hợt hoặc chỉ đơn thuần dựa trên sự thực (mặc dù chúng có thể là những câu hỏi để tiếp tục theo dõi các câu hỏi dựa trên sự thực), (2) chúng có phần nào liên kết với cuộc sống hàng ngày của chúng ta, và (3) chúng thử thách chúng ta để đưa ra nhiều câu trả lời hơn là một câu trả lời không cần suy nghĩ nhiều.

Hãy Nhớ Là Tại Sao Chúng Ta Đặt Câu Hỏi

Những câu hỏi làm cho chúng ta tham gia bằng cách giới thiệu một khoảng trống mà sau đó làm tràn đầy tâm trí của chúng ta. Một cách cụ thể, việc đặt các câu hỏi làm cho một cá nhân phải suy nghĩ thì có thể cho phép tiến trình sau đây xảy ra:

1. Người ta trở nên chú ý đến điều các anh chị em đang nói.
2. Họ sử dụng quyền tự quyết của họ để suy nghĩ và đưa ra câu trả lời.
3. Việc sử dụng quyền tự quyết này cho phép Đức Thánh Linh làm chứng với họ về lẽ thật.¹

Khi nhận biết về tiến trình này, các anh chị em sẽ nhận được một cảm giác về những loại câu hỏi nào phải hỏi và câu hỏi nào phải tránh.

Ví dụ: Thay vì hỏi: “Tại sao việc đọc thánh thư là quan trọng?” thì các anh chị em có thể hỏi: “Việc học thánh thư tạo ra một sự khác biệt như thế nào trong cuộc sống của các anh chị em?”

Hãy Nhớ Rằng Các Anh Chị Em Đang Giảng Dạy Người Khác, Chứ Không Phải Chỉ Là Bài Học

Nếu biết những người mà mình đang giảng dạy và suy nghĩ về các nhu cầu của họ, thì các anh chị em sẽ chọn những câu hỏi nhằm giúp đỡ họ, chứ không phải chỉ là những ý nghĩ nào đó mới nảy ra.

Ví dụ: Thay vì hỏi: “Các bước trong tiến trình hỏi cái là gì?” thì các anh chị em có thể hỏi: “Làm thế nào các anh chị em làm điều đúng khi các anh chị em biết là mình đã làm một điều gì đó sai?”

Nghiên Cứu và Suy Nghĩ Kỹ

Để chuẩn bị giảng dạy phúc âm, hãy nghiên cứu thánh thư và những lời dạy của các vị tiên tri và sứ đồ tại thế, và cầu nguyện để Đức Thánh Linh có thể ở cùng với các anh chị em và những người mà các anh chị em giảng dạy (xin xem GLGU 42:14; 50:21–22).

Ngoài ra, nếu muốn hỏi người khác những câu hỏi mà thực sự làm cho họ suy nghĩ, thì các anh chị em cũng cần phải tự mình suy nghĩ như vậy. Suy ngẫm về điều các anh chị em nghiên cứu. Các anh chị em sẽ thấy rằng điều mà khiến các anh chị em suy nghĩ sâu nhất là các câu hỏi mà các anh chị em đang tự hỏi mình. Hãy lưu ý đến những loại câu hỏi mà làm cho các anh chị em thực sự suy nghĩ. Đây là những câu hỏi mà dẫn đến sự hiểu biết lớn lao hơn và chứng ngôn, cùng một loại câu hỏi mà các anh chị em có thể hỏi khi đang giúp người khác tìm hiểu về phúc âm.

Ví dụ: Thay vì hỏi: “Làm thế nào chúng ta có được lòng bác ái?” thì các anh chị em có thể hỏi: “Các anh chị em nghĩ Mô Rô Ni 7:48 có ý nói gì khi ông nói phải cầu nguyện ‘với tất cả mãnh lực của lòng mình’ để có được lòng bác ái?”

Tiến Dần đến Các Câu Hỏi Khó Hơn Bằng Những Bước Dễ Dàng

Đôi khi cách tốt nhất để tiến dần đến các câu hỏi khó hơn bằng các bước dễ dàng đòi hỏi nhiều ý nghĩ và tự suy ngẫm hơn, vì vậy các anh chị em có thể muốn hỏi một câu hỏi mở đầu mà dễ trả lời rồi sau đó tiếp tục theo dõi với một hoặc nhiều câu hỏi hơn mà dẫn đến những câu hỏi khó hơn. Sau đây là một số ví dụ giản dị:

Câu Hỏi Mở Đầu	Câu Hỏi Tiếp Tục Theo Dõi
Joseph Smith bao nhiêu tuổi khi ông đi vào Khu Rừng Thiêng Liêng?	Khi nào các anh chị em đã cầu nguyện lên Cha Thiên Thượng với ước muốn chân thành như Joseph đã có?
Các anh chị em có tin vào Thượng Đế không?	Thượng Đế đóng vai trò nào trong cuộc sống của các anh chị em?
Gần đây, các anh chị em đã làm gì để phục vụ những người khác?	Làm thế nào việc biết được rằng chúng ta đều là con cái của Thượng Đế thay đổi cách các anh chị em suy nghĩ về sự phục vụ?

Nếu tìm kiếm sự hướng dẫn của Đức Thánh Linh khi đặt câu hỏi, thì các anh chị em sẽ có nhiều khả năng hơn để đặt đúng câu hỏi vào đúng thời điểm. Các anh chị em không bao giờ biết được. Điều này có thể thay đổi cuộc sống của một người nào đó. ■

GHI CHÚ

1. “Các anh chị em cần phải sử dụng quyền tự quyết để cho phép Thánh Linh dạy bảo mình” (Richard G. Scott, “Để Nhận Được Sự Hướng Dẫn Thuộc Linh,” *Liahona*, tháng Mười Một năm 2009, 8).

LỜI KHUYÊN ĐỂ ĐẶT CÂU HỎI

- Chờ câu trả lời.
- Sử dụng những câu hỏi để khuyến khích việc suy nghĩ sâu hơn.
- Tránh những câu hỏi gây ra tranh cãi hoặc khuyến khích tranh luận.
- Thỉnh thoảng đặt ra câu hỏi mà tạo ra sự im lặng suy ngẫm.

Để có thêm lời khuyên, xin xem *Teaching, No Greater Call: A Resource Guide for Gospel Teaching* (1999), 69–70.

CÙNG THAM GIA CUỘC TRÒ CHUYỆN

Những Điều để Suy Ngẫm trong Ngày Chủ Nhật

- Có người nào đã từng hỏi các anh chị em một câu hỏi mà khiến các anh chị em muốn biết thêm về phúc âm hoặc để thay đổi cuộc sống của các anh chị em trong một cách nào đó không?
- Đáng Cúi Rối sử dụng các câu hỏi như thế nào khi Ngài giảng dạy?

Những Điều Các Anh Chị Em Có Thể Làm

- Khi các anh chị em nghiên cứu thánh thư trong tuần này, hãy viết một bản liệt kê một số các câu hỏi mà các anh chị em nghĩ đến.
- Trong nhà thờ, hãy đặt ra một câu hỏi như là một phần thảo luận của lớp học.

Bài của Anh Cả
Jeffrey R. Holland
Thuộc Nhóm Túc Số
Mười Hai Vị Sứ Đồ

LÀM THẾ NÀO ĐỂ TÌM RA SỨC MẠNH VÀ THÀNH CÔNG

Một số các em biết mình muốn trở thành một người như thế nào và điều gì các em muốn làm với cuộc sống của mình, và một số các em thì không biết. Một số các em dường như có rất nhiều phước lành và rất nhiều điều lựa chọn tuyệt vời trước mắt của mình. Các em khác thì trong một thời gian và vì bất cứ lý do nào đó, cảm thấy kém may mắn và có ít hơn các con đường hấp dẫn nằm ngay phía trước.

Nhưng cho dù các em là ai và thấy mình đang ở bất cứ nơi đâu trong khi các em tìm kiếm con đường của mình trong cuộc sống, thì tôi xin đưa ra cho các em “đường đi, lẽ thật, và sự sống” (Giăng 14:6). Bất cứ nơi nào khác mà các em nghĩ rằng mình có thể đi, thì tôi yêu cầu các em “**hãy đến cùng Ngài**” (xin xem Ma Thi Ơ 11:28–30) như là bước đầu tiên thiết yếu để đến đó, trong việc tìm kiếm hạnh phúc cá

nhân, sức mạnh và thành công của các em.

Khi Anh Rê và Phi Líp mới nghe Đấng Ky Tô nói chuyện, họ đã xúc động và say mê đến nỗi họ **đi theo Ngài** khi Ngài rời đám đông. Khi cảm thấy rằng có người đang đi theo Ngài, Đấng Ky Tô quay lại và hỏi hai người này: “Các người tìm chi?” (Giăng 1:38). Cách nói khác là: “Các người muốn gì?”

Họ đáp: “Thầy ở đâu?”

Và Đấng Ky Tô phán: “**Hãy đến xem.**” Chỉ một thời gian ngắn sau đó Ngài chính thức kêu gọi Phi E Rơ và những người khác trong số Các Sứ Đồ mới với cùng một tinh thần mời gọi, “**Hãy đến mà theo ta**” (xin xem Ma Thi Ơ 4:19).

Đối với tôi, dường như thực chất của cuộc sống chúng ta được nhìn thấy với hai yếu tố ngắn gọn trong những cảnh khởi đầu này của giáo vụ trên trần thế của Đấng Cứu Rỗi. Một yếu tố là câu hỏi cho mỗi người chúng ta: “Các người tìm chi? Các người muốn gì?” Yếu tố thứ hai là câu trả lời của Ngài về cách đạt được điều đó. Cho dù chúng ta là ai đi nữa, và bất cứ vấn đề của chúng ta là gì đi nữa thì câu trả lời của Ngài vẫn luôn luôn là giống nhau: “**Hãy đến cùng ta.**” Hãy đến xem điều ta làm và cách ta dùng thời giờ của ta. **Học nơi ta**, noi theo ta, và trong tiến trình đó, ta sẽ ban cho các người sự đáp ứng cho những lời cầu nguyện của các người và sự nghỉ ngơi cho linh hồn của các người.

Các bạn trẻ yêu quý của tôi, tôi không biết có một cách nào khác cho các em được thành công hoặc được hạnh phúc hay được an toàn. Tôi không biết có một cách nào khác cho các em để có thể mang gánh nặng của các em hoặc tìm kiếm điều mà Gia Cóp gọi là “nguồn hạnh phúc đó đã

được sửa soạn sẵn cho các thánh hữu” (2 Nê Phi 9:43). Đó là lý do tại sao chúng ta **lập các giao ước long trọng** dựa trên sự hy sinh chuộc tội của Đấng Ky Tô, và đó là lý do tại sao chúng ta **mang lấy danh Ngài**.

Chúa Giê Su là Đấng Ky Tô, Vị Nam Tử của Thượng Đế hằng sống. Đây là Giáo Hội chân chính và tại thế của Ngài. Ngài muốn chúng ta đến cùng Ngài, noi theo Ngài, để **được Ngài an ủi**. Rồi Ngài muốn chúng ta **an ủi những người khác**. Cầu xin cho chúng ta có đủ đức tin để **chấp nhận lòng nhân từ của Thượng Đế** và lòng thương xót của Con Trai Độc Sinh của Ngài. Cầu xin cho chúng ta đến cùng Ngài và phước âm của Ngài và được chữa lành. ■

*Từ một buổi họp đặc biệt fireside ở trường
Brigham Young University vào ngày
2 tháng Ba năm 1997.*

CÁC EM ĐÃ ÁP DỤNG ĐIỀU NÀY NHƯ THẾ NÀO?

“Chúa Giê Su Ky Tô muốn chúng ta noi theo Ngài. Chúng ta cần phải giúp đỡ những người khác và đừng quên rằng Ngài sẽ không bao giờ quên chúng ta.”

Cecilia E., Philippines

.....

“Để đến cùng Đấng Cứu Rỗi, chúng ta cần phải, với tất cả khả năng của mình, sống theo tấm gương của Ngài và để cho Ngài luôn ở cùng chúng ta trong mỗi giây phút của mỗi ngày.”

Allyson L., Arizona, Hoa Kỳ

—LỊCH SỬ GIA ĐÌNH—

TÔI ĐANG LÀM CÔNG VIỆC ĐÓ

Việc bắt đầu có thể được dễ dàng và thú vị. Giới trẻ trên khắp thế giới đang làm công việc lịch sử gia đình và tạo ra một sự khác biệt.

Bắt đầu từ đâu? Có lẽ các anh chị em nghĩ rằng những người thân của mình đã làm tất cả công việc cần làm rồi. Hoặc có lẽ các anh chị em còn mới với lịch sử gia đình và công việc này có vẻ như chồng chất quá. Cho dù các anh chị em bắt đầu bằng cách ghi nhật ký cá nhân, chuẩn bị tên cho đền thờ, hoặc tìm hiểu từ những người thân còn sống của mình, *thì các anh chị em cũng có thể tham gia làm công việc lịch sử gia đình trong một cách thú vị và có ý nghĩa.*

Ghi Nhật Ký Cá Nhân: Ghi Nhớ Các Phước Lành của Chúng Ta

Việc ghi nhật ký không phải là điều dễ dàng. Chúng ta thường tự bảo rằng mình quá bận rộn hoặc quá mệt mỏi hay cuộc sống của chúng ta không đủ thú vị để viết xuống. Tôi nhận biết rằng cách đây một vài năm việc ghi nhật ký không phải là điều khó và tôi có thể trở nên yêu thích làm điều đó.

Tôi bắt đầu bằng cách viết xuống một điều mỗi ngày. Điều tôi ghi xuống có thật sự dài hoặc thú vị thì cũng không quan trọng; Tôi chỉ viết bất cứ điều gì đang ở trong tâm trí mình hoặc bất cứ điều gì đã xảy ra trong ngày hôm đó. Điều đó đã ban phước cho cuộc sống của tôi rồi.

Một hôm, có một người trong gia đình tôi đang gặp khó khăn và tôi đã không biết chắc phải nói gì với người ấy, nhưng sau đó tôi đã được thúc giục để đọc cho người ấy nghe một trong những điều tôi ghi vào nhật ký của mình. Tôi đã có thể chia sẻ một chút ít về kinh nghiệm của mình mà tôi đã ghi lại trong quyển nhật ký nhỏ màu đen đó, và tôi đã thấy điều đó đã giúp an ủi người ấy như thế nào.

Tôi bảo đảm rằng nếu các anh chị em chịu bắt đầu bằng cách viết xuống một điều mỗi ngày, thì điều đó sẽ ban phước cho cuộc sống của các anh chị em. Cho dù các phước lành có nhỏ bé hay lớn lao bao nhiêu đi nữa, thì việc viết xuống các phước lành trong cuộc sống của các anh chị em có thể giúp các anh chị em ghi nhớ các phước lành này.

Gentry W., Utah, Hoa Kỳ

Tìm Kiếm Niềm Vui trong Lịch Sử Gia Đình: Tìm Kiếm Các Tổ Tiên

Khi chịu phép báp têm, tôi đã nghe rất nhiều về lịch sử gia đình, nhưng tôi không biết cách làm công việc đó hoặc liệu tôi có thể làm được không. Tôi quyết định phải cầu nguyện về điều đó, và tôi cảm thấy rằng tôi nên bắt đầu làm công việc đó ngay lập tức. Tôi cảm thấy rằng tổ tiên của tôi đã nóng lòng chờ tôi bắt đầu và họ sẽ giúp tôi tìm kiếm thông tin cần thiết để làm các giáo lễ.

Tôi bắt đầu bằng cách theo học một khóa học lịch sử gia đình, và một thời gian ngắn sau đó tôi đã được kêu gọi với tư cách là một cố vấn về lịch sử gia đình. Tôi rất lo lắng vì tôi không biết nhiều về việc đó, nhưng tôi đã chấp nhận sự kêu gọi đó.

Một hôm, tôi đến thăm bà di của tôi. Bà có các tài liệu về bà cố của tôi. Bà di của tôi không muốn chia sẻ nhiều thông tin vì họ có một truyền thống là không nói về những người thân đã qua đời. Bà nói rằng ngày hôm sau là ngày giỗ của bà cố của tôi, và bà sẽ đốt hết các tài liệu. Tôi hỏi xin một số thông tin từ các tài liệu này, và bà di đưa cho tôi. Lúc đó, tôi biết rằng Cha Thiên Thượng sẽ giúp tôi tiếp tục công việc tìm kiếm của tôi.

Trong khi phục vụ trong trung tâm lịch sử gia đình gần đền thờ, tôi tiếp tục khám phá thêm về gia đình tôi. Tôi đã biết được rằng ông bà nội và ngoại của hai bà cố tôi là người Ý di cư. Họ có một nông trại gần São Paulo, Brazil. Gia đình tôi đã mất liên lạc với những người thân ở nông trại đó, nhưng tôi biết có một người anh họ đang viết một cuốn sách về gia phả của gia đình chúng tôi. Anh ấy tặng cho tôi cuốn sách đó, mà anh đã bỏ ra chín năm để viết. Anh nói rằng anh không biết tại sao anh ta cần phải viết cuốn sách đó, nhưng anh cảm thấy rằng cuốn sách đó sẽ giúp một người nào đó trong tương lai. Tôi biết rằng Thần Ê Li đã soi dẫn cho anh ấy.

Những kinh nghiệm của tôi đã dạy tôi biết rằng chúng tôi đang làm một công việc thiêng liêng. Tổ tiên của chúng tôi đang chờ đợi sự giúp đỡ của chúng tôi và ở bên cạnh để giúp đỡ chúng tôi.

Gabriel D., Brazil

Làm Công Việc Đền Thờ: Các Giáo Lễ Thiêng Liêng

Tôi là một người cải đạo và là tín hữu duy nhất của Giáo Hội trong gia đình tôi. Tôi đã biết được rằng một trong các giáo lễ thiêng liêng là phép báp têm cho người chết. Tôi đã đến đền thờ trong một chuyến tham quan, và trong khi lắng nghe người hướng dẫn khách tham quan nói về các giáo lễ, tôi cảm thấy có một tiếng nói êm ái, nhỏ nhẹ bảo tôi phải đi đến trung tâm lịch sử gia đình để nộp một yêu cầu làm giáo lễ đền thờ cho mẹ tôi. Bà đã qua đời rồi. Tôi rất vui mừng khi tài khoản FamilySearch sau đó xác nhận rằng công việc đền thờ của bà đã được thực hiện xong rồi. Điều này củng cố chứng ngôn của tôi, và tôi biết rằng một trong các lý do tại sao chúng ta đang ở trên thế gian này là để giúp tổ tiên của chúng ta nhận được phúc âm chân chính của Chúa Giê Su Kỵ Tô.

Marvin S., Philippines

Tuân Theo Sự Thúc Giục: Tìm Hiểu từ Thân Nhân Còn Sống

Sau khi tốt nghiệp trung học, tôi cảm thấy có ấn tượng phải đến thăm ông bà nội và ông bà ngoại của tôi. Tôi đã có một số thời gian rảnh rỗi, và tôi nhận biết rằng tôi có thể không có cơ hội này một lần nữa, vì vậy tôi đã dành ra một tuần với mỗi ông bà của tôi.

Tôi đã dành thời gian để lục hết các thùng đồ cũ, đọc những lá thư cũ,

THAM GIA VÀO MỘT ĐIỀU GÌ VĨNH CỬU

“Các anh chị em
có cầu nguyện về
công việc làm thay
cho tổ tiên mình

không? Hãy để qua một bên những
điều không quan trọng trong cuộc
sống của mình. Hãy quyết định làm
một điều gì đó mà sẽ mang lại những
hậu quả vĩnh cửu. . .

“Bất cứ nơi nào các anh chị em
đang sống trên thế gian, với lời
cầu nguyện, đức tin, quyết tâm, sự
chuyên cần, và với một chút hy sinh,
các anh chị em cũng đều có thể có
một sự đóng góp tích cực. Hãy bắt
đầu từ bây giờ. Tôi hứa với các anh
chị em rằng Chúa sẽ giúp các anh
chị em tìm ra một cách. Và cách
này sẽ làm cho các anh chị em cảm
thấy mãn nguyện.”

**Anh Cả Richard G. Scott thuộc Nhóm Túc Số
Mười Hai Vị Sứ Đồ, “Niềm Vui của Việc Cứu
Chuộc Người Chết,” Liahona, tháng Mười
Một năm 2012, 95.**

và xem các tấm ảnh cũ. Tôi ghi lại các
câu chuyện về cuộc đời ông bà tôi, đi
vòng quanh nghĩa trang, và đến thăm
nơi mà ông bà tôi và những thân
nhân của họ đã sống và làm việc.
Thật là thú vị! Tôi đã biết được rất
nhiều về tổ tiên của mình, về các ông
bà, cha mẹ, và bản thân mình. Tôi
nhận biết rằng tôi sẽ không có cuộc
sống mà tôi hiện có nếu không nhờ
vào tổ tiên của tôi.

Sau chuyến đi của mình, tôi đã trở
về nhà với khoảng 1.000 tên tổ tiên
của tôi và tôi đã có thể làm công việc
đền thờ cho nhiều người trong số họ.
Việc tuân theo những thúc giục của
Đức Thánh Linh và đến thăm các ông
bà của tôi là một trong những quyết
định tốt nhất mà tôi từng có.

Shenley P., California, Hoa Kỳ

Cảm Thấy Thoải Mái: Mang Những Cái Tên đến Đền Thờ

Khi tôi xin cha tôi cho ý kiến về lịch sử gia đình để hoàn tất dự án
Sự Tiến Triển Cá Nhân của tôi, thì ông giải thích rằng ông đã tìm
thấy một số tên trong gia đình cách đây vài năm nhưng đã không thể
làm cho những cái tên đó được sẵn sàng để tự ông mang đến đền
thờ vì ông cần có thời gian để làm điều đó. Sự giúp đỡ của tôi có thể
làm cho những người trong gia đình này có thể nhận được các phước
lành đền thờ.

Trong vài tháng kể tiếp, tôi đã dành buổi trưa và buổi chiều Chủ
Nhật để nhập những cái tên vào máy vi tính và tìm hiểu những câu
chuyện gia đình từ cha tôi. Chúng tôi còn đặt hàng tấm vi phim để
tìm thêm thông tin. Đôi khi rất khó để đọc các tấm phim cũ, nên tôi
thường cầm đăng lên một lời cầu nguyện và sau đó lấy giấy ra để đồ
lại các hình ảnh. Những cái tên hiện lên một cách rõ ràng.

Cuối cùng tôi thu thập được một bộ sưu tập lớn những cái tên gia
đình, và giới trẻ trong tiểu giáo khu chúng tôi đã giúp hoàn tất các
phép báp têm. Sau đó, cha mẹ tôi và các tín hữu khác trong tiểu giáo
khu mang các tấm thẻ tên đó đến đền thờ để hoàn tất các giáo lễ khác.

Chẳng bao lâu tôi đã thấy mình đang chuẩn bị để đi đền thờ nhận
lễ thiên ân cho mình. Tôi rất phấn khởi nhưng cũng lo lắng.

Khi chúng tôi đi đến đền thờ, cha tôi giải thích rằng ông đã tìm
thấy một số thẻ tên gia đình mà tôi đã chuẩn bị cho dự án Sự Tiến
Triển Cá Nhân của tôi. Một vài thẻ đã bị thất lạc nên ông đã mang
theo thẻ tên cho mẹ tôi, chồng chưa cưới của tôi, và cho cha tôi để
hoàn tất. Ông đã chia sẻ với tôi tên của họ và tôi nhớ đến họ từ dự
án của tôi.

Khi lập các giao ước thiêng liêng trong đền thờ, tôi đã cảm thấy
được những người thân yêu bao quanh mình ở cả hai bên của tấm
màn che. Tôi cảm thấy vô cùng bình an khi biết rằng tôi có thể được
kết hợp với gia đình tôi vĩnh viễn. ■

Holly P., Idaho, Hoa Kỳ

CHIA SẺ KINH NGHIỆM CỦA CÁC ANH CHỊ EM

Chia sẻ những kinh nghiệm
về lịch sử gia đình của các
anh chị em tại [lds.org/youth/
family-history/experiences](https://lds.org/youth/family-history/experiences).

TẦM BÍCH CHƯƠNG: KHÁM PHÁ RA HỌ, **KHÁM PHÁ RA MÌNH**

Cuộc sống của các anh chị em đã được chuẩn bị từ nhiều thế hệ.
Hãy tìm hiểu câu chuyện của các anh chị em bắt đầu từ đâu.
Xin vào xem FamilySearch.org.

Sau khi phỏng vấn tôi để đi phục vụ truyền giáo, vị chủ tịch giáo khu của tôi nói: “Những điều kỳ lạ sẽ xảy ra trong cuộc sống của em để cố gắng làm cho em thay đổi ý định của em.”

SỰ ĐỔI NGỊCH

VỚI CÔNG VIỆC TRUYỀN GIÁO CỦA TÔI

Bài của Alcenir de Souza

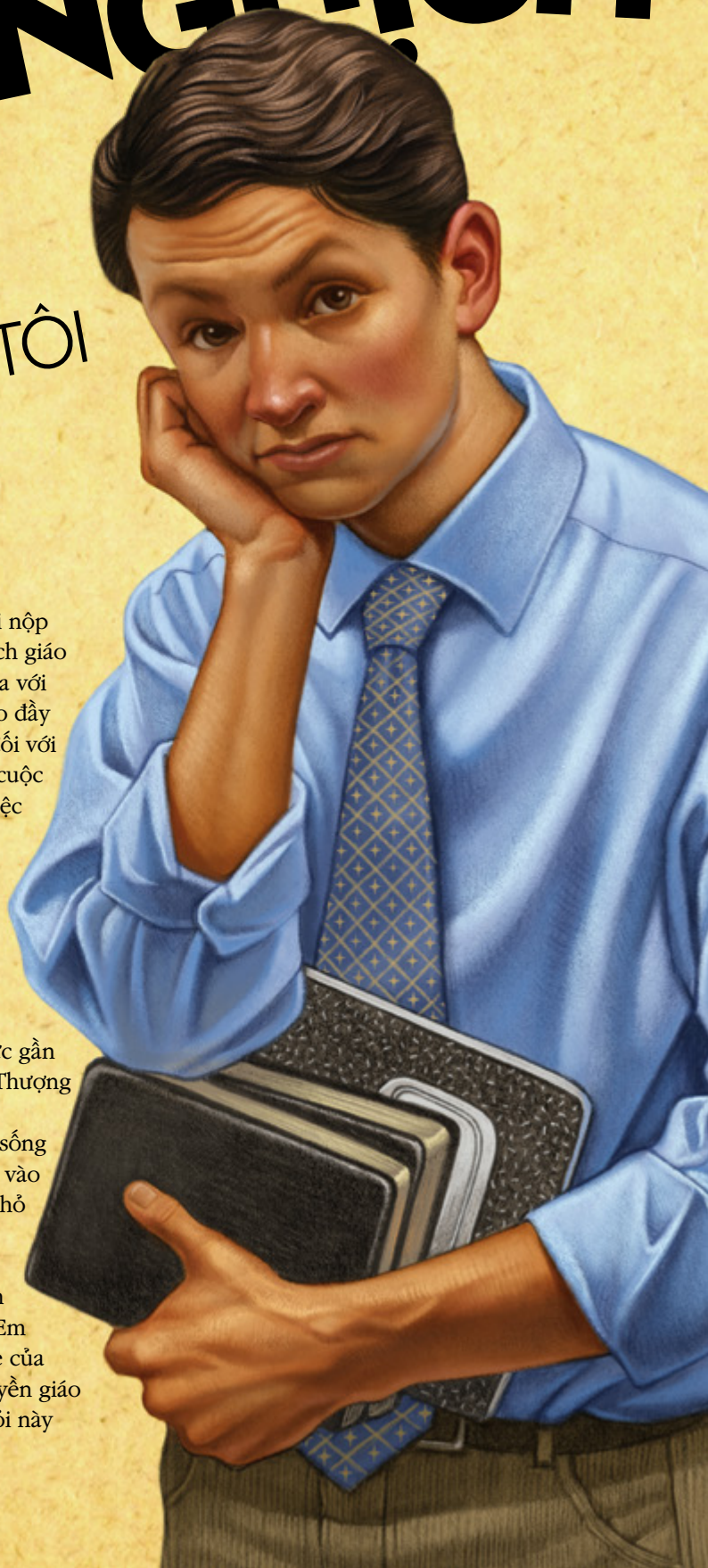
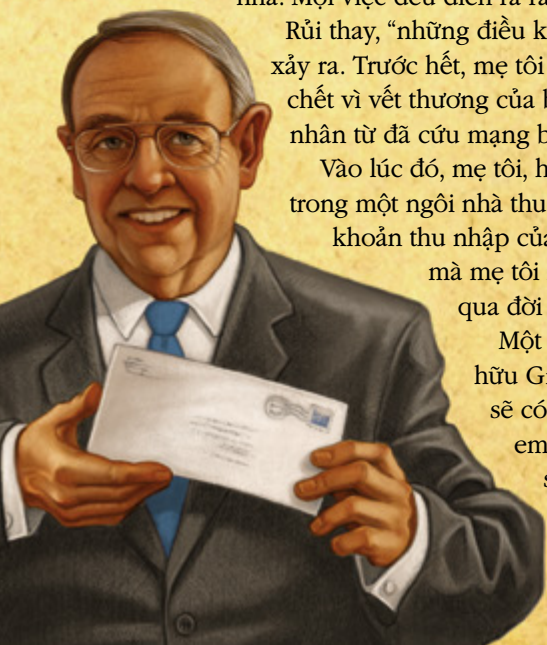
Tôi gia nhập Giáo Hội lúc tôi 15 tuổi, và bốn năm sau, tôi nộp đơn xin đi truyền giáo. Tại buổi phỏng vấn với vị chủ tịch giáo khu của tôi, ông khen tôi đã quyết định đi phục vụ Chúa với tư cách là người truyền giáo toàn thời gian. Sau đó vị lãnh đạo đầy soi dẫn ấy đã nói một điều mà đã gây một ấn tượng sâu sắc đối với tôi: “Em à, từ bây giờ trở đi, những điều kỳ lạ sẽ xảy ra trong cuộc sống của em để cố gắng làm em thay đổi ý định của em về việc quyết định đi phục vụ Chúa.”

Trong khi chờ đợi sự kêu gọi đi truyền giáo của mình, tôi làm việc với tư cách là một thực tập sinh tại Xerox. Công việc này làm cho tôi có thể có được một số thứ mà tôi sẽ cần khi đi truyền giáo và giúp đỡ mẹ tôi với các khoản chi tiêu ở nhà. Mọi việc đều diễn ra rất tốt đẹp.

Rủi thay, “những điều kỳ lạ” quả thật bắt đầu xảy ra. Trước hết, mẹ tôi bị hành hung đến mức gần chết vì vết thương của bà, nhưng Cha Thiên Thượng nhân từ đã cứu mạng bà một cách kỳ diệu.

Vào lúc đó, mẹ tôi, hai em gái, và tôi đang sống trong một ngôi nhà thuê. Chúng tôi sống nhờ vào khoản thu nhập của tôi và một phúc lợi nhỏ mà mẹ tôi nhận được vì cha tôi qua đời nhiều năm trước đó.

Một số người, kể cả các tín hữu Giáo Hội, thường hỏi: “Em sẽ có can đảm để bỏ lại mẹ của em như thế này và đi truyền giáo sao?” Việc nghe câu hỏi này

lặp đi lặp lại nhiều lần bắt đầu làm tôi nghi ngờ trong lòng.

Một hôm, vị chủ tịch giáo khu của tôi gọi điện thoại và nói cho tôi biết rằng giấy kêu gọi đi truyền giáo của tôi đã đến và ông yêu cầu tôi đến văn phòng của ông vào buổi tối đó để ông có thể đưa cho tôi cái phong bì được chờ đợi từ lâu từ trụ sở Giáo Hội. Tôi vừa lo lắng lẫn vui mừng khi nghe tin này.

Cùng ngày hôm đó, người quản lý của tôi tại sở làm yêu cầu được nói chuyện với tôi trước khi ăn trưa.

Khi bước vào văn phòng của ông, tôi được chào đón một cách thân thiện, và chúng tôi nói chuyện trong một vài phút về việc huấn luyện của tôi và điều tôi đã học được tại công ty đó. Sau đó, người đàn ông có quyền lực trong tổ chức đó nói về một điều mà chính là ước mơ của hầu hết những người trong thành phố: “Em đã làm việc rất giỏi ở đây với tư cách là một thực tập sinh, và chúng tôi muốn thuê em và giữ em ở trong nhóm. Em nghĩ sao?”

Đây là một trong những quyết định khó khăn nhất trong cuộc đời của tôi. Những giây phút đó dường như vô tận.

Dường như tôi có thể nghe người khác đang hỏi tôi là liệu tôi sẽ bỏ lại mẹ tôi mà không có tôi hỗ trợ tài chính và đi truyền giáo không.

Tuy nhiên, tôi nhớ lại những điều tôi đã học được từ thánh thư và các vị lãnh đạo Giáo Hội của tôi, và trong một cách rất thiêng liêng, tôi đã biết một cách chắc chắn vững vàng rằng Thượng Đế muốn tôi đi phục vụ với tư cách là một người truyền giáo toàn thời gian của Giáo Hội Ngài. Tôi biết rằng Ngài sẽ trông nom gia đình tôi, rằng tôi có thể tin cậy Ngài, và rằng mọi điều đều sẽ tốt đẹp.

Tôi giải thích hoàn cảnh cho người quản lý của tôi nghe, và câu trả lời của ông vẫn còn vang vọng trong tâm trí tôi: “Tôi tưởng rằng em là một thanh niên biết suy nghĩ chín chắn, vậy mà bây giờ em đang từ chối cơ hội của cuộc đời em.”

Tôi chân thành cảm ơn ông ta về lời đề nghị của ông, và 28 ngày sau, tôi đến trình diện tại trung tâm huấn luyện truyền giáo ở São Paulo, Brazil.

Trong khi tôi đi truyền giáo, thì Chúa đã lo liệu cho nhu cầu của gia đình tôi qua bạn bè và Giáo Hội một cách kỳ diệu. Sức khỏe của mẹ tôi đã được phục hồi và cơ hội việc làm mới có sẵn cho hai em tôi và cho mẹ tôi.

“Những điều kỳ lạ” thực sự xảy ra khi chúng ta quyết định đi phục vụ Chúa. Tuy nhiên, tôi xin khiêm tốn thêm chứng ngôn của mình vào với các chứng ngôn của hàng ngàn người khác đã bắt tay vào công việc phục vụ Thượng Đế rằng công việc phục vụ truyền giáo đã ảnh hưởng sâu sắc đến cuộc sống của tôi. ■

Tác giả hiện sống ở Manaus, Brazil.

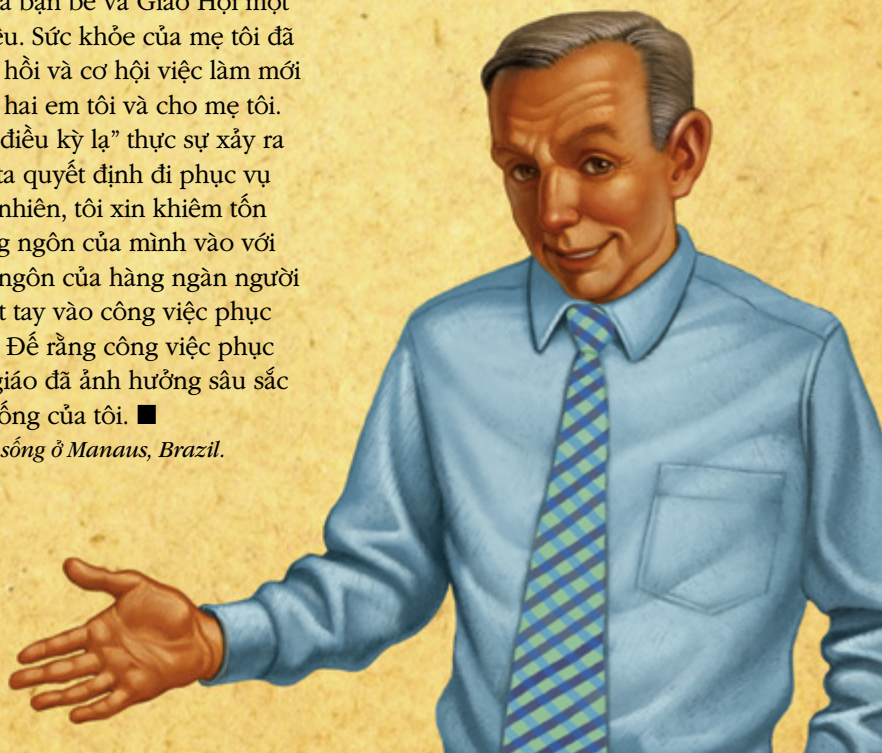
ĐỪNG BỎ CUỘC

“Sự đổi nghịch xảy ra hầu như ở bất cứ nơi nào mà có một điều gì đó tốt lành xảy ra. Sự đổi

ngịch có thể xảy ra khi các anh chị em đang cố gắng học hành. Sự đổi nghịch có thể tấn công các anh chị em sau tháng đầu tiên của các anh chị em trong công việc truyền giáo mới. ...

“Với bất cứ quyết định quan trọng nào thì cũng cần phải thận trọng và cân nhắc kỹ lưỡng, nhưng một khi đã có sự soi dẫn rồi thì hãy coi chừng bị cám dỗ để rút lui khỏi một điều tốt. Nếu điều đó đã đúng khi các anh chị em đã cầu nguyện về điều đó và tin tưởng điều đó và sống cho điều đó, thì điều đó phải đúng bây giờ. Đừng bỏ cuộc khi bị áp lực thêm.”

Anh Cả Jeffrey R. Holland thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ, “Cast Not Away Therefore Your Confidence,” *Liahona*, tháng Sáu năm 2000, 38.

TÌM HIỂU THÊM VỀ ĐIỀU TA CÓ THỂ KỶ VỌNG

Giới trẻ ở Oslo, Norway, dành ra một ngày chuẩn bị cho cuộc sống của một người truyền giáo toàn thời gian.

Bài của Cathrine Apelseth-Aanensen

Kể từ khi Chủ Tịch Thomas S. Monson loan báo sự thay đổi độ tuổi phục vụ truyền giáo, thì giới trẻ ở khắp Giáo Hội đã háo hức đáp ứng không chỉ đối với lời mời gọi phục vụ mà còn đối với lời mời để *chuẩn bị* phục vụ. Và một cách để chuẩn bị là tìm hiểu thêm về điều các em có thể kỳ vọng khi trở thành một người truyền giáo toàn thời gian.

Một số người trẻ tuổi ở Na Uy đã làm đúng theo như thể trong “Kinh Nghiệm Truyền Giáo” nguyên một ngày do Tiểu Giáo Khu Fredrikstad của Giáo Khu Oslo Norway tổ chức.

Vào “Trung Tâm Huấn Luyện Truyền Giáo (TTHLTG)”

Giới trẻ quy tụ tại nhà hội trong một căn phòng tượng trưng cho một trung tâm huấn luyện truyền giáo. Jakob R. thuộc tiểu giáo khu Moss nói: “Chúng tôi được chỉ định tìm hiểu về một quốc gia.” “Điều đó mang đến cho chúng tôi một sự hiểu biết về việc nhận được một sự kêu gọi đi truyền giáo phải là như thế nào và biết rằng ta có thể được kêu gọi đến một nơi khác với điều ta quen thuộc.”

Gặp “Chủ Tịch Phái Bộ Truyền Giáo”

Simon W. thuộc Tiểu Giáo Khu Oslo nói: “Sau đó, chúng tôi đi qua phòng bên cạnh để gặp một người truyền giáo được giải nhiệm trở về nhà là người đóng vai chủ tịch phái bộ truyền giáo.” Người truyền giáo giải nhiệm trở về nhà và những người truyền giáo khác cũng được giải nhiệm trở về nhà đã nói về điều phải kỳ vọng trong khi phục vụ truyền giáo. Simon nói: “Tôi nghĩ rằng thật là rành mạch để tìm hiểu từ những người truyền giáo được giải nhiệm trở về điều phải kỳ vọng trong một công việc truyền giáo toàn thời gian.” Những người tham dự cũng nhận được một thẻ tên, được chỉ định cho một người bạn đồng hành, và được hướng dẫn là phải luôn luôn ở cùng với người bạn đồng hành của họ.

HÌNH KHUNG DO LUKAS_ZBISTOCK/THINKSTOCK CHỤP

Phát Triển Các Kỹ Năng

Các cuộc hội thảo giảng dạy giới trẻ về việc phát triển phần thuộc linh và cũng về việc giải quyết các nhu cầu vật chất như giặt đồ, sử dụng ngân sách, và có được sức khỏe tốt.

Inger Sofie J. thuộc Tiểu Giáo Khu Oslo nói: “Tôi đặc biệt thích cuộc hội thảo về cách bắt đầu cuộc trò chuyện về phúc âm.” “Đó là điều tôi có thể bắt đầu làm từ bây giờ.”

Karl Frederik O. thuộc Tiểu Giáo Khu Fredrikstad nói: “Tôi rất thích thảo luận về cách sử dụng sách *Thuyết Giảng Phúc Âm của Ta*,” “Tôi đã luôn luôn nghĩ rằng những người truyền giáo có bản liệt kê riêng các câu thánh thư để học, nhưng tôi biết được rằng điều tôi đã làm trong lớp giáo lý sẽ giúp tôi với tư cách là một người truyền giáo và điều tôi đã học trong sách *Thuyết Giảng Phúc Âm của Ta*” cũng sẽ giúp đỡ tôi.

Nhiều thiếu niên nói rằng một trong các cuộc hội thảo đáng nhớ nhất gồm có kinh nghiệm tập ủi áo sơ mi trắng. Jakob nói: “Điều này nhắc tôi nhớ rằng có rất nhiều kỹ năng thực dụng mà tôi có thể làm để sẵn sàng cho một công việc truyền giáo toàn thời gian.”

Sarah R. thuộc Tiểu Giáo Khu Sandvika nói: “Tôi đã biết được rằng có rất nhiều điều tôi có thể làm ngay bây giờ để tham gia với những người truyền giáo toàn thời gian đang phục vụ ở đây để chúng tôi đều thuộc cùng một đội

làm việc chung với nhau.” “Các tín hữu cũng là những người truyền giáo.”

Như một điều nhắc nhở rằng những người truyền giáo phục vụ ở khắp nơi trên thế giới, thì những món giải khát đều là đặc trưng của các công thức nấu ăn từ nhiều quốc gia. Simon nói: “Điều đó nhắc tôi nhớ rằng tôi nên thử những thức ăn mới bây giờ để tôi quen mà thử những món tôi thường không ăn. Điều đó sẽ giúp tôi thích nghi nhanh hơn nếu tôi được kêu gọi đến một nơi nào mà họ ăn những món tôi không quen.”

Sẵn Sàng

Liss Andrea O. thuộc Tiểu Giáo Khu Fredrikstad nói: “Vào cuối ngày, sau khi đã nghe chứng ngôn của hai người trẻ tuổi và hai người truyền giáo được giải nhiệm trở về nhà, chúng tôi đã hát bài thánh ca ‘Called to Serve’” “Tôi cảm thấy rằng nếu luôn luôn tiếp tục hát bài thánh ca này thì tôi sẽ có một nhắc nhở liên tục rằng khi chúng tôi là những người truyền giáo, thì chúng tôi đang phục vụ Cha Thiên Thượng và Ngài sẽ ban phước cho chúng tôi.”

Đến cuối ngày, giới trẻ trong giáo khu đã hiểu rằng không những họ đang chuẩn bị cho một kinh nghiệm truyền giáo toàn thời gian mà họ còn có thể có được những kinh nghiệm truyền giáo ngay bây giờ và suốt cuộc đời còn lại của họ nữa. ■

Tác giả sống ở Oslo, Na Uy.

CUỘC SỐNG CỦA NGƯỜI TRUYỀN GIÁO NHƯ THẾ NÀO?

Khám phá thêm về việc chuẩn bị phục vụ truyền giáo với các video, các nguồn tài liệu khác, và những câu trả lời cho những câu hỏi thường gặp tại youth.lds.org (bấm vào “Việc Chuẩn Bị Truyền Giáo”).

SỰ CHUẨN BỊ QUAN TRỌNG NHẤT

“Chỉ có một điều quan trọng nhất mà các em có thể làm để chuẩn bị cho sự kêu gọi phục vụ là trở thành một người truyền giáo từ lâu trước khi các em đi truyền giáo.”

Ảnh của David A. Bednar thuộc Nhóm Túc Sở Mười Hai Vị Sứ Đồ, “Trở Thành một Người Truyền Giáo,” *Liahona*, tháng Mười Một năm 2005, 45.

PHỤC VỤ Bây Giờ để PHỤC VỤ Về Sau

Bài của Miche Barbosa

Dựa vào một câu chuyện có thật

*“Phải hết lòng phục sự Ngài”
(1 Sa Mu Ên 12:20).*

“**A**nh sẽ chạy đua với em đến nhà thờ!” Mórmon nói và chỉ vào ngọn tháp nhà thờ đứng sừng sững cao hơn những cây cọ. Sau đó, nó gắng hết sức chạy

nhANH để ở phía trước em trai mình là Morian.

Hai cậu bé này và cha mẹ của chúng đã đi khoảng một dặm từ nhà của chúng, nhưng Mórmon

và Morian vẫn cố gắng chạy đua khi chúng đến cái cổng sắt ở bên ngoài nhà hội của tiểu giáo khu của chúng. Chúng dừng lại để thở.

Trước khi chúng có thể quyết định ai là người thắng cuộc thì một cậu bé gọi chúng: “Muốn chơi *đá bóng* không?”

Mórmon thích *bóng đá*, nhưng nó và gia đình nó sẽ dọn dẹp tòa nhà tiểu giáo khu để tòa nhà này sẽ được sẵn sàng cho nhà thờ vào ngày hôm sau.

Mórmon lắc đầu. “Bây giờ không được—có lẽ một lát sau!” nó đáp.

Chẳng bao lâu, Mórmon và Morian làm việc chăm chỉ. Mórmon dời ghế và quét sàn nhà cùng với cha của nó trong khi Morian và mẹ của nó lau sàn nhà.

Sau đó hai cậu bé cùng nhau lau các tấm gương trong phòng vệ sinh. Morian nói: “Em đã không nghĩ rằng em thích dọn dẹp nhà thờ, nhưng điều đó thật là thú vị.” “Thế còn Mórmon thì sao? Đó là lý do tại sao

em đến đây thay vì chơi *đá bóng* phải không?”

Mórmon nghĩ về cha của mình. Ông là giám trợ của tiểu giáo khu của họ, nhưng ông vẫn dành thời gian ra để giúp dọn dẹp nhà hội.

Mórmon nói: “Em ở đây vì em muốn được giống như Cha.”

Sau đó nó nghĩ về những người truyền giáo trong tiểu giáo khu của mình. Họ đang bận rộn gõ cửa và chia sẻ Sách Mặc Môn với những người khác. Họ sẽ mời mọi người đến nhà thờ tại tòa nhà mà hai cậu bé đang dọn dẹp.

Mórmon suy nghĩ: “Mình ở đây vì một ngày nào đó mình cũng muốn phục vụ truyền giáo.” “Mình có thể giúp đỡ những người truyền giáo bằng cách làm cho nhà thờ được sẵn sàng.”

Mórmon suy nghĩ về ngày mai, khi hai anh em nó sẽ thức dậy lúc 6 giờ sáng, đi bộ đến nhà thờ trong áo sơ mi trắng và đeo cà vạt, rồi chuẩn bị ghế và sách thánh ca trong phòng Hội Thiếu Nhi.

Nó suy nghĩ: “Mình ở đây vì mình muốn phục vụ trong một sự kêu gọi của Giáo Hội.”

Mórmon suy nghĩ về việc nó sẽ sớm trở thành một thầy trợ tế như thế nào. Nó sẽ chuyển Tiệc Thánh và làm nhiều việc khác để phục vụ.

“Mình ở đây vì năm sau, mình sẽ nhận được chức tư tế, và muốn làm tất cả mọi việc mà mình có thể làm bây giờ để được sẵn sàng.”

Mórmon đã làm điều gì đó rồi

để chuẩn bị cho chức tư tế: nó đã nhận được Giải thưởng Đức Tin nơi Thượng Đế. Nó đã học cách sống theo phúc âm và phục vụ người khác rồi.

Cuối cùng nó nhìn hình ảnh phản chiếu em trai của nó từ trong gương và mỉm cười.

Nó nói: “Em ở đây vì em yêu mến Chúa và vì việc phục vụ bây giờ sẽ giúp cho em được sẵn sàng phục vụ về sau.” ■

Tác giả sống ở Utah, Hoa Kỳ.

CHUẨN BỊ CHO CHỨC TƯ TẾ

Lời khuyên của David L. Beck, chủ tịch trung ương Hội Thiếu Niên:

- Mời Thánh Linh vào cuộc sống của các em và chọn những người bạn mà giúp các em chọn điều đúng. Sống theo các tiêu chuẩn trong sách *Cổ Vũ Sức Mạnh của Giới Trẻ*.
- Học hỏi về các bốn phận của các em sẽ là gì với tư cách là thầy trợ tế. Hãy đọc về chức tư tế trong sách *Làm Tròn Bốn Phần của*

Tôi đối với Thượng Đế và Trung Thành cùng Đức Tin. Tham Dự một Buổi Họp Tìm Hiểu Khái Quát Trước về Chức Tư Tế trong tiểu giáo khu hoặc chi nhánh của các em.

- Chuẩn bị để đi đền thờ để làm phép báp têm cho người chết.
- Phấn khởi với các sinh hoạt thú vị và những buổi họp đặc biệt devotional với những người trẻ tuổi khác.
- Biết rằng Cha Thiên Thượng tin cậy các em và trông cậy vào các em. Khám phá ra các em có thể làm biết bao nhiêu điều với sự giúp đỡ của Ngài!

MATHILDE

Chuẩn Bị Sẵn Sàng cho Hội Thiếu Nữ

Bài của Jenn Wilks, Utah, Hoa Kỳ.

Mathilde vô cùng phấn khởi vì sắp được tham dự Hội Thiếu Nữ, nhưng nó không hoàn toàn biết chắc là phải trông mong điều gì. Vì vậy, nó đã nói chuyện với bà ngoại của nó. Bà ngoại của nó là Chị Bonnie Oscarson, chủ tịch trung ương Hội Thiếu Nữ. Chị đã đưa ra một số lời khuyên bổ ích!

Hãy hỏi mẹ hoặc bà của các em hay một trong số các phụ nữ trong tiểu giáo khu của các em xem họ nhớ điều gì về Hội Thiếu Nữ. Các em có thể tìm hiểu một số điều thú vị.

SỰ KIẾN THÚ VỊ

Mathilde gọi bà ngoại của nó là "Mo", là tên viết tắt của *moder*, trong tiếng Thụy Điển có nghĩa là mẹ.

Lúc bấy giờ ...

Khi Chị Oscarson còn ở trong Hội Thiếu Nữ, chị đã nhận được các huy hiệu bằng cách hoàn tất những thành tích khác nhau. Chị đã may các huy hiệu này vào một miếng vải đặc biệt, cùng với một đóa hoa tượng trưng cho lòng trung tín.

LỜI KHUYÊN CỦA CHỊ OSCARSON VỀ VIỆC SẴN SÀNG!

- Phát triển một mối quan hệ với Cha Thiên Thượng của các em bằng cách cầu nguyện và đọc thánh thư.
- Tìm hiểu về chương trình Sự Tiến Triển Cá Nhân.
- Đọc thánh thư, sách *Cổ Vũ Sức Mạnh của Giới Trẻ*, và tạp chí *Liahona*.
- Bắt đầu học chủ đề Hội Thiếu Nữ. Các em sẽ lập đi lập lại mỗi tuần cùng với tất cả các thiếu nữ khác.

... và Bây Giờ

Sợi dây chuyền này sẽ nhắc các em nhớ rằng các em là một tấm gương cho những người khác và bên vực lẽ thật và sự ngay chính.

Các em cũng sẽ nhận được các dải ruy băng bằng cách hoàn tất những kinh nghiệm và dự án Sự Tiến Triển Cá Nhân.

Sau đó các em sẽ nhận được huy chương Hội Thiếu Nữ.

NHỮNG KHỞI ĐẦU MỚI

Mathilde đi đến một sinh hoạt đặc biệt tên là Những Khởi Đầu Mới. Chúng đã có một bài học thú vị và học về chương trình Sự Tiến Triển Cá Nhân.

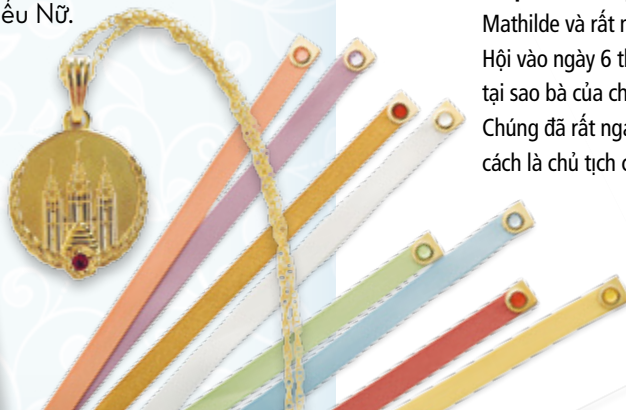
Mathilde cũng đang làm việc với Giải thưởng Đức Tin nơi Thượng Đế của nó và học thuộc lòng Những Tín Điều.

MATHILDE KHÔNG THỂ CHỜ ĐỢI ĐƯỢC CHO ...

- Các sinh hoạt mỗi tuần
- Làm quen với các em gái khác trong Hội Thiếu Nữ.
- Đi cắm trại với Hội Thiếu Nữ.

MỘT KỶ NIỆM ĐẶC BIỆT

Mathilde và rất nhiều anh chị em họ của nó có mặt tại Trung Tâm Đại Hội vào ngày 6 tháng Tư năm 2013. Nhưng chúng không biết lý do tại sao bà của chúng đã mời tất cả chúng đến đại hội trung ương. Chúng đã rất ngạc nhiên và phấn khởi khi bà được tán trợ với tư cách là chủ tịch của tổ chức Hội Thiếu Nữ!

Giờ Đây Chúng Ta Hãy Tỏa Sáng

Mạnh dạn ♩. = 58-68

Lời của Jan Pinborough
Nhạc của Janice Kapp Perry

Nữ

1. Như Ê Xơ Tê xa xưa đó, _____ tín trung vàng lời Chúa Cha, _____ Tôi
2. Gương trung thành A Bích sáng chói, _____ cố gắng rao truyền phúc âm. _____ Tôi

Nam

nguyện trung thành dẫn bước với đức tin lớn nơi Đức Chúa Cha truyền lệnh cho ta. _____ Người
nguyện với lòng luôn chia sẻ phúc âm cho trần thế biết các lẽ thật thiêng liêng. _____ Kia

anh hùng Nê Phi cao quý, _____ nêu gương sáng cho thế gian, _____ Bảo
Mô Rô Ni nêu gương sáng, _____ đứng mãnh can trường chiến đấu. _____ Khâm

Điệp Khúc

Nữ, Nam

vê danh Ngài và tôn kính Chúa Cha, tôi theo chương trình của Cha ban cho ta. _____
phục gương ông tôi sẽ cố gắng noi theo gương trung thành và cao quý luôn luôn. _____ Giờ đây

hãy tỏa sáng, đây là lúc sẵn sàng Ghi nhớ phúc âm Chúa Chúng ta quyết sẽ chia.

© 2013 Do Jan Pinborough và Janice Kapp Perry, giữ mọi bản quyền.

Bài hát này có thể được sao lại để sử dụng tại nhà thờ hay tại gia mà không có tính cách thương mại.

Thông báo này cần phải được kèm theo mỗi bài hát.

NHÂN CHỨNG ĐẶC BIỆT

Bài của Anh Cả
Quentin L. Cook

Thuộc Nhóm Túc Số
Mười Hai Vị Sứ Đồ

Các thành viên thuộc
Nhóm Túc Số Mười Hai
Vị Sứ Đồ là nhân chứng
đặc biệt của Chúa
Giê Su Kỵ Tô.

Làm thế nào tôi có thể giúp đỡ làm công việc lịch sử gia đình?

*Anh Cả Cook đề nghị
chúng ta nên thu thập một
Cây Gia Hệ. Cách thức là
như thế này đây!*

Yêu cầu mọi người trong gia
đình của các em mang đến lịch sử,
những câu chuyện và hình ảnh của gia
đình. Bao gồm những đồ đặc biệt thuộc
về ông bà và cha mẹ của các em.

Thật là phấn khởi để tìm hiểu
về cuộc sống của những người
trong gia đình—họ từ đâu đến
và cách họ sống.

Tìm xem các giáo lễ đền thờ nào
còn cần phải được thực hiện và đưa
ra những chỉ định cho công
việc đền thờ.

Giúp quét và tải những
câu chuyện và hình ảnh này lên
Cây Gia Hệ tại FamilySearch.org.

Từ bài “Rễ và Nhánh,” Liahona, tháng Năm năm 2014, 47.

Bài của Erin Sanderson and Jean Bingham

Trẻ em có rất nhiều khả năng—khả năng để tạo ra sự khác biệt trong gia đình! Tất cả mọi gia đình đều không giống nhau, nhưng mỗi gia đình đều quan trọng đối với Cha Thiên Thượng. Ngài muốn gia đình của chúng ta được vững mạnh nên Ngài đã ban cho “Gia Đình: Bản Tuyên Ngôn cùng Thế Giới” để giúp đỡ chúng ta. Cha Thiên Thượng biết rằng **các em** có thể giúp gia đình của các em được vững mạnh.

Các em là phần tử của một gia đình vĩnh cửu mà cần được các em giúp đỡ.

Các em có thể mang lại hạnh phúc, lòng nhân từ và tình yêu thương cho gia đình của các em.

Các em có thể lắng nghe nhau, làm việc và chơi chung với nhau, tha thứ và giúp đỡ lẫn nhau.

Các em có thể đọc thánh thư với gia đình mình.

Các em có thể là tấm gương sáng cho gia đình mình khi các em cầu nguyện và tuân giữ các giáo lệnh. ■

Thánh thư

- Giăng 15:11

Ý Kiến cho Gia Đình cùng Thảo Luận

Chúa Thiên Thượng muốn tất cả các gia đình đều được vững mạnh và trở về với Ngài. Hãy nói về điều mà mỗi người trong gia đình đều có thể làm để giúp gia đình của các em được vững mạnh.

GIA ĐÌNH
BẢN TUYÊN NGÔN
CÙNG THẾ GIỚI

CÙNG THE GIỚI

ĐỆ NHẤT CHỦ TỊCH ĐOÀN VÀ HỘI ĐỒNG MƯƠI HAI VỊ SỨ ĐỒ CỦA GIÁO HỘI CÁC THÁNH HỮU NGÀY SAU CỦA CHÚA GIÊ SU KÝ TÔ

Hội đồng Mười Hai Vị Sứ đồ của Chúa Giêsu Kitô được thành lập vào ngày Thứ Năm Tuần Thánh năm 30 trước Công nguyên.

GIÁO HỘI CÁC THÁNH

CHUNG TÔI, ĐỀ NHẤT CHỦ TỊCH ĐẠO và Hội Đồng Mười Hai Vị
Sứ Đồ của Giáo Hội Các Thánh Hữu Ngày Sau của Chúa Giê Su Ky Tô,
long trọng tuyên bố rằng hơn nửa triệu người nam và một triệu
nữ đã được Thượng Đế quy định và gia đình là trung tâm kế hoạch
của Đấng Sáng Tạo dành cho số mệnh vĩnh cửu của con cái Ngài.

...lên phố—đều được sáng tạo theo hình
...bay con người—

TẤT CẢ NHÂN LOẠI—nam lẫn nữ—đều được sáng tạo theo hình ảnh của Thượng Đế. Mỗi người là một đóa hoa trên cây gọi tên hồn yêu đầu và cha mẹ thiên thượng. Phải tìm ra một đặc điểm riêng biệt của mỗi cá thể để sống xứng đáng với vị trí độc đáo của mình trong thế giới và mục đích của trạng thái tiến hóa.

[illegible]

trên tác để trở thành giúp cho
hiện diện của Thurgood và cho gia đình được kết nối
LÊN TIẾNG ĐỂ NÂNG LÊN của Thurgood. Đó ban cho Adam và È Và
liên quan tới tiền năng làm của họ một với tư cách là vợ chồng
Chúng tôi tuyên bố rằng lệnh thực thi của Thurgood đã thay đổi
của Ngài là phải sinh sôi nảy nở và làm cho đầy đủ trái đất, từ văn
con hiểu luật. Chúng tôi tuyên bố thêm rằng Thurgood đã đã tuyên
lệnh rằng những khả năng thông thường về sự sinh sản chỉ được sử
dụng giữa người nam và người nữ đã cuối hồi hợp pháp là chủng
và vợ và tôi.

CHÚNG TÔI TUYÊN BỐ RẰNG những phương cách mà qua đó cuộc sống hữu diệt được tạo ra là do Thượng Đế ấn định. Chúng tôi xác nhận tình thiêng liêng của cuộc sống và tầm quan trọng của cuộc sống của Thượng Đế.

NGƯỜI CHỒNG VÀ NGƯỜI VỢ có một trách nhiệm trọng đại là phải yêu thương và chăm sóc lẫn nhau và con cái của mình. "Con cái là cơ

SAU CỦA CHÚA GIÊ SU LÊN

nghep bởi Đức Giê Hô Va mà ra" (Thi Thiên 127:3). Cha mẹ có bốn phận thính liêng là nuôi nấng con cái mình trong tình thương và sự ngay chính, cung cấp những nhu cầu vật chất và thuộc linh cho chúng, dạy dỗ chúng biết yêu thương và phục vụ lẫn nhau, tuân giữ các giáo lệnh của Thiên Chúa và là những công dân biết tuân theo các luật pháp của nước Israel và những người chung và riêng.

Đức Chúa Cha là Đấng ban sự sống cho tất cả mọi người và những người cha mẹ chịu trách nhiệm trước Đức Chúa Cha về những người con của họ.

[illegible]

CHUNG TÔI KHUYẾN CÁO những con người hơn phôi hay con cái trước hết và trên cùng trách nhiệm gia đình, một ngày kia sẽ đứng chịu trách nhiệm trước mặt Thượng Đế. Hèn nhát, chúng tôi cho rằng, không cần rằng cấp độ về trong gia đình sẽ mang lại cho cá nhân, cộng đồng và quốc gia những tài họa mà đã được các tiến tri thời kỳ đầu tiên để tiến đoàn.

CHÚNG TÔI KÊU GỌI những công dân và viên chức chính quyền có trách nhiệm ở khắp mọi nơi hãy đẩy mạnh các biện pháp mà nhằm

thực là một phần sứ điệp của ông tại Buổi Họp Hội Phụ Nữ

Bản tuyên ngôn này đã được Chủ tịch Trung Ương được tổ chức vào ngày 23/11/1945

TRANH DO DANI JONES MINH HOA: HÌNH CÁI LON DO ISTOCK/THINKSTOCK CHUP

Tôi có thể củng cố gia đình của mình bằng cách

Tôi có thể củng cố gia đình của mình bằng cách

Tôi có thể củng cố gia đình của mình bằng cách

Tôi có thể củng cố gia đình của mình bằng cách

Tôi có thể củng cố gia đình của mình bằng cách

Tôi có thể củng cố gia đình của mình bằng cách

Tôi có thể củng cố gia đình của mình bằng cách

Tôi có thể củng cố gia đình của mình bằng cách

Các Em Có Thể Chú!

Trang trí một cái lon trống, sạch với nhãn này (dán ở bên phải) và một số hình chụp hoặc hình vẽ. Điền vào những tờ giấy có ghi chữ với những ý kiến về cách các em có thể củng cố gia đình của mình. Cắt những tờ giấy có ghi chữ và đặt vào trong cái lon. Mỗi ngày hãy chọn một tờ giấy có ghi chữ từ cái lon đó và làm điều có ghi trong tờ giấy ấy. Khi cố gắng để sống theo những ý kiến của mình, các em có thể tạo ra một sự khác biệt trong gia đình của mình!

TÔI CÓ THỂ CHÚ!

Tôi tên là Bárbara từ Chile

Từ một cuộc phỏng vấn của
Amie Jane Leavitt

Bárbara sống ở Chile, một quốc gia nằm trên bờ biển phía tây của Nam Mỹ. Quốc gia này dài và hẹp, có hình dạng như một dải ruy băng. Một số khu vực rất nóng và khô (như Sa Mạc Atacama), một số khu vực nhiệt đới và ẩm ướt (như Đảo Easter). Bárbara sống ở thủ đô của Chile là Santiago. ■

Tác giả sống ở Utah, Hoa Kỳ.

Tôi là tín hữu duy nhất của Giáo Hội trong lớp học của tôi. Điều này cho tôi cơ hội để nói cho bạn bè tôi nghe về Chúa Giê Su Ky Tô và Sách Mặc Môn. Có lần người bạn thân nhất của tôi yêu cầu tôi dạy cho nó cách cầu nguyện. Tôi đã làm thế. Sau đó, cả hai chúng tôi đều dâng một lời cầu nguyện trong bữa ăn trưa ở trường.

Tôi chín tuổi và có hai đứa em trai. Tôi cố gắng để làm một người chị tốt và giúp chăm sóc chúng và chơi trò chơi với chúng. Tôi thích chăm sóc trẻ em. Tôi muốn làm giáo viên khi lớn lên.

Vào năm 2013, tôi tròn tám tuổi và chịu phép báp têm và được cha tôi làm lễ xác nhận. Tôi rất phấn khởi! Đó là một kinh nghiệm đặc biệt mà tôi sẽ luôn luôn ghi nhớ.

*¡Hola,
amigos!**

* "Chào các bạn!" bằng
tiếng Tây Ban Nha

Chúng tôi cử hành các ngày lễ vui ở Chile. Ngày 18 tháng Chín là Ngày Độc Lập, và ngày 19 là Ngày Quân Lực. Trong hai ngày này, chúng tôi nhảy múa theo vũ điệu quốc gia của chúng tôi tên là "La Cueca" và ăn bánh kẹp thịt rất ngon tên là empanadas.

Vào cuối tuần, gia đình tôi rất thích đi bộ đường dài và lái xe bốn bánh vào vùng núi gần nhà của chúng tôi. Chúng tôi cũng thích đi đến bãi biển.

Chúng tôi có một bữa ăn Giáng Sinh đặc biệt—món cà chua nhồi cá ngừ. Ở Chile, Ông Già Nô Ên đến đúng vào nửa đêm của Đêm Trước Ngày Giáng Sinh. Thậm chí chúng tôi thức cho đến khi ông ấy đến!

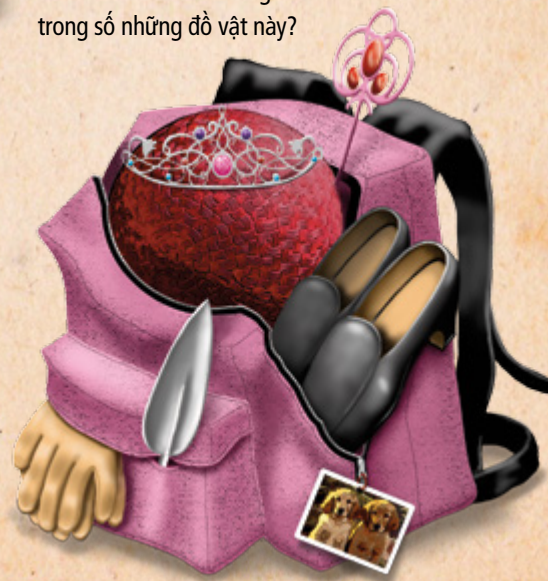
TÔI THÍCH ĐƯỢC THẤY ĐỀN THỜ

Đền Thờ Santiago Chile là ngôi đền thờ đầu tiên được xây cất trong một quốc gia nói tiếng Tây Ban Nha. Đền thờ này được làm lễ cung hiến vào ngày 15 tháng Chín năm 1983. Đây là ngôi đền thờ thứ hai được xây cất ở Nam Mỹ.

SẴN SÀNG ĐỂ ĐI!

Túi xách của Bárbara đựng một số món đồ yêu thích của em ấy. Các em sẽ để vào túi xách của mình những món đồ nào trong số những đồ vật này?

TRANG BÁO CỦA CHÚNG TA

Một hôm, ngay trước khi chịu phép báp têm, tôi đang ở trong nhà bà ngoại của tôi khi bà đi xuống tầng hầm để lấy một thứ gì đó. Bà bị trượt chân, té ngã và không thể đứng dậy được. Bà gọi tôi, nhưng tôi đang xem truyền hình và không nghe bà gọi. Sau khoảng 10 phút, tôi nghe ai đó nhỏ nhẹ gọi tên tôi: “Tom!” Tôi đi tìm bà và thấy bà đang nằm trên sàn nhà. Tôi không đủ sức để giúp bà đứng lên, nên tôi chạy qua nhà hàng xóm. Bà hàng xóm đến và giúp Bà Ngoại đứng lên.

Bà Ngoại nói với tôi: “Tom à, đó là Đức Thánh Linh mà con đã nghe thấy. Bà ở quá xa nên con không nghe bà gọi được.”

Tôi biết đó là Đức Thánh Linh đã mách bảo cho tôi. Bây giờ tôi chịu phép báp têm, và tôi vui mừng có được ân tứ Đức Thánh Linh.

Tom R., 8 tuổi, Đức

Liu C., 7 tuổi, Ecuador

Natalia A., 10 tuổi, Colombia

Thierry M., 7 tuổi, từ Brazil, thích tham dự Hội Thiếu Nhi và hát các bài thánh ca. Em biết rằng đền thờ là nhà của Chúa.

Olivia I., 8 tuổi, từ Romania, thích giúp mẹ mình dọn dẹp nhà cửa. Mẹ của em dạy em và 13 người bạn của em, và khi họ nghỉ ngơi thì em thích giả vờ mình là cô giáo. Em thích đi chơi xa với cha mẹ em và dành thời gian với ông bà của em. Khi chịu phép báp têm, em cảm thấy rất gần gũi với Cha Thiên Thượng, và em biết ơn rằng em có thể có được Đức Thánh Linh để giúp em đưa ra những quyết định. Bài hát của Hội Thiếu Nhi mà em yêu thích là “Follow the Prophet” (Noi theo Vị Tiên Tri” (Children’s Songbook, 110).

Các em có thể nộp hình vẽ, hình ảnh, hoặc kinh nghiệm của mình trực tuyến tại liahona.lds.org, qua email đến liahona@ldschurch.org với “Our Page” trên hàng chủ đề, hoặc qua đường bưu điện đến: *Liahona, Our Page*
50 E. North Temple St., Rm. 2420
Salt Lake City, UT 84150-0024, USA

Mỗi bài nộp phải gồm có tên họ đầy đủ của em thiếu nhi, giới tính, và tuổi (3 đến 11 tuổi) cộng thêm tên của cha mẹ, tiểu giáo khu hoặc chi nhánh, giáo khu hoặc giáo hạt, và giấy phép bằng văn bản của cha mẹ để sử dụng hình ảnh và bài của em thiếu nhi đó (có thể chấp nhận email). Các bài nộp có thể được hiệu đính để được ngắn gọn hoặc rõ ràng hơn.

Bài của Anh Cả Adrián Ochoa
Thuộc Nhóm Túc Số Thầy Bảy Mười

Hãy Nhìn Lên

“Vậy, hãy tỉnh thức luôn và cầu nguyện” (Lu Ca 21:36).

Khi tôi lên tám, hai người anh em họ và tôi đã được sai đi đến một thị trấn gần bên để mua thực phẩm. Nhìn lại kinh nghiệm đó, tôi ngạc nhiên thấy bà ngoại, dì và cậu của tôi đã tin tưởng chúng tôi biết bao. Trời buổi sáng rất quang đãng và rực rỡ trong khi ba đứa chúng tôi cười ba con ngựa.

Ở giữa đồng cỏ, chúng tôi đã quyết định là xuống ngựa và chơi bắn bi. Chúng tôi quá say mê trò chơi của mình đến mức đã không nhìn lên để thấy đám mây đen kéo đến bao phủ bầu trời. Đến lúc chúng tôi nhận biết rằng một cơn bão sắp thổi tới thì chúng tôi không

còn thời giờ để leo lên ngựa nữa. Trận mưa to và mưa đá giáng xuống rất mạnh vào chúng tôi, đến nỗi chúng tôi chỉ có thể nghĩ đến việc tháo yên ngựa và núp dưới cái mền nhỏ của cái yên ngựa. Rồi các con ngựa của chúng tôi chạy mất.

Không có ngựa, người thì ướt và lạnh, chúng tôi bắt đầu đi càng nhanh càng tốt đến một thị trấn gần đó. Trời cũng khuya rồi khi chúng tôi tìm thấy một căn nhà và gõ cửa. Ở đó, một gia đình đã giúp chúng tôi lau khô người, cho chúng tôi ăn burrito đậu rất ngon, rồi sau đó cho chúng tôi ngủ trong một căn phòng có nền đất.

Hai người anh em họ và tôi thức dậy vào buổi sáng với ánh nắng rực

rỡ và trời quang đãng. Một người đàn ông gõ cửa tìm kiếm ba đứa con trai đi lạc. Tôi sẽ không bao giờ quên điều chúng tôi đã thấy trên đường trở về nhà—một đám đông người đã tìm kiếm chúng tôi suốt đêm. Đứng trước họ là bà ngoại yêu dấu, cậu và dì của tôi. Họ ôm chúng tôi và khóc, vui mừng vì họ đã tìm thấy mấy đứa con thất lạc của họ.

Cha Thiên Thượng quan tâm đến chúng ta. Ngài nóng lòng mong đợi chúng ta trở về nhà. Xung quanh chúng ta đều có những dấu hiệu về các cơn bão thuộc linh đang hình thành. Chúng ta hãy nhìn lên và tự chuẩn bị bằng cách củng cố chứng ngôn của mình mỗi ngày. ■

Một Đội Gia Đình

Sẽ dễ dàng hơn để thắng khi tất cả mọi người đều cùng làm việc chung với nhau.

Bài của Sheralee Hardy

Dựa vào một câu chuyện có thật

“Khi chúng ta đang giúp đỡ thì chúng ta đang hạnh phúc” (Children’s Songbook, 198).

Ammon thở dài khi nó và cha nó rời trận đấu bóng đá. Nó nói: “Con không hiểu.”

“Chúng ta có rất nhiều cầu thủ giỏi. Tại sao chúng ta không thể thắng?”

Cha là một cầu thủ bóng đá giỏi. Có lẽ ông có thể giúp đỡ được.

Cha nó nói: “Cha nghĩ rằng các con cần phải

học cách làm việc chung với nhau như là một đội.” “Các con đều muốn ghi bàn, phải không?”

Ammon nói: “Vâng ạ.” “Nhưng chúng con đều không thể là người ghi bàn được. Có phải ý cha muốn nói như vậy không?”

Cha gật đầu. “Con không thể tự một mình ghi bàn thắng được. Trước hết, những người hậu vệ cần phải lấy bóng từ đội kia, phải không?”

Ammon cười to. “Thật là khá khó để ghi bàn

nếu ta không có bóng.”

Cha nó nói: “Đúng vậy.” “Vậy thì những người hậu vệ đưa bóng cho một người nào đó mà có thể ghi bàn. Không một ai có thể làm điều đó một mình được.”

Ammon nói: “Con nghĩ thế.”

Khi họ về đến nhà, Mẹ nó đang bế em bé trong khi nấu bữa ăn tối. “Trận đấu như thế nào?” Mẹ nó hỏi.

Ammon nói: “Chúng con thua nữa rồi.” “Nhưng

chúng con sẽ giỏi hơn lần sau.”

Mẹ nó nói: “Đó là một thái độ tốt.”

“Con đói quá rồi!”

Miguel la lên trong khi nó, Samuel và Lucas chạy vào.

“Các con có thể giúp mẹ dọn bàn ăn và mang cất đồ chơi được không?” Mẹ hỏi.

Cả bốn đứa con trai đều than vãn.

Samuel nói: “Nhưng con đâu có chơi đồ chơi đâu.”

“Việc đó sẽ mất rất nhiều thời giờ!” Miguel than thở.

Cha cười. “Cha nghĩ là gia đình mình có cùng một vấn đề như đội của Ammon.”

“Đó là gì vậy?”

Samuel hỏi.

Ammon nói: “Chúng ta không cùng làm việc chung với nhau.” “Chúng ta đều muốn ghi bàn bằng cách ăn bữa ăn tối. Nhưng chúng ta lại để mọi việc cho Mẹ làm.”

“Đúng đó!” Cha nói.

“Làm thế nào chúng ta có thể làm việc chung với nhau như là một đội?”

Ammon nghĩ ra một ý kiến. “Samuel và con dọn bàn nhé? Mấy đứa em khác có thể nhặt đồ chơi lên rồi đem cất.”

“Thật là ý kiến tuyệt vời!” Cha nói.

Chỉ bao lâu bữa ăn tối đã sẵn sàng. Ammon khoanh tay lại cầu nguyện. Nó hài lòng thấy gia đình của nó đã làm việc chung với nhau như là một đội. Nó hy vọng là đội bóng của nó cũng có thể làm như vậy. ■

Tác giả sống ở Alberta, Canada.

**Bài của Anh Cả
M. Russell Ballard**
Thuộc Nhóm Túc Số
Mười Hai Vị Sứ Đồ

NHỮNG MÁNH KHÓE LỪA BỊP

Mùa thu là một thời gian đặc biệt hứng thú đối với những người đi câu cá bằng mồi giả, vì đây là lúc mà cá hồi đói mỗi vô cùng và cần ăn thỏa thích để thêm sức cho cơ thể trong mùa đông khan hiếm thức ăn.

Mục tiêu của người câu cá bằng mồi giả là câu cá hồi bằng mồi mero khéo léo. Người câu cá lão luyện nghiên cứu cách sinh sống của cá hồi, thời tiết, dòng nước chảy và những loại côn trùng mà cá hồi ăn cũng như khi nào thì những con côn trùng đó nở trứng. Người ấy sẽ thường tự tay làm lấy mồi để sử dụng. Người ấy biết rằng những con côn trùng giả này dùng để gắn vào mấy cái móc nhỏ cần phải hoàn toàn giống như thật vì cá hồi sẽ nhận ra ngay cả một khuyết điểm nhỏ nhất và không ăn mồi.

Thật là hồi hộp khi nhìn một con cá hồi trôi lên mặt nước, nuốt mồi và chống cự cho đến khi cuối cùng kiệt sức và bị cuốn vào dây câu. Cuộc thử thách là giữa sự hiểu biết và kỹ năng của người câu cá với con cá hồi đáng quý.

Việc sử dụng mồi giả để lừa bắt một con cá là một ví dụ về cách Lu Xi Phe thường cám dỗ, lừa gạt và cố gắng gài bẫy chúng ta.

Giống như người câu cá bằng mồi giả biết rằng cá hồi đang đói, Lu Xi Phe biết “cái đói” hoặc yếu điểm của chúng ta và cám dỗ chúng ta bằng mồi giả mạo mà nếu nhận lấy thì chúng ta có thể đánh mất sự bình an trong cuộc sống của mình để thuộc vào ảnh hưởng không thương xót của nó. Và không giống như một người câu cá bắt và rồi thả lại con cá bình yên vô sự xuống nước, Lu Xi Phe sẽ không tự ý thả chúng ta ra. Mục tiêu của nó là làm cho nạn nhân của nó khổ sở như nó vậy.

Một trong những phương pháp chính nó sử dụng để chống lại chúng ta là khả năng nói dối và lừa gạt để thuyết phục chúng ta rằng xấu là tốt và tốt là xấu. Ngay từ lúc mới bắt đầu trong Đại Hội trên Thiên Thượng, Sa Tan “tìm cách hủy diệt quyền tự quyết của loài người, là quyền được ta, Đức

Chúa Trời, ban cho” (Môi Se 4:3).

Cuộc chiến về quyền tự quyết mà Thượng Đế ban cho con người tiếp tục đến ngày nay. Sa Tan và những kẻ theo nó đặt mồi xung quanh chúng ta với hy vọng rằng chúng ta sẽ dao động và nhận lấy mồi của nó để nó bắt giữ chúng ta với những phương tiện giả mạo.

Thưa các anh chị em, cầu xin cho chúng ta luôn ý thức được miếng mồi giả do Lu Xi Phe, kẻ câu cá giả mạo, đưa cho chúng ta. Cầu xin cho chúng ta có được sự khôn ngoan và hiểu biết thuộc linh sâu xa để nhận thức cũng như từ chối nhiều thứ nguy hiểm do nó đưa cho chúng ta.

Và, đối với các anh chị em đã là nạn nhân của bất cứ thói nghiện ngập nào, thì vẫn còn hy vọng vì Thượng Đế yêu thương tất cả con cái của Ngài, và nhờ vào Sự Chuộc Tội và tình yêu thương của Chúa Giê Su Kỵ Tô làm cho mọi điều đều có thể thực hiện được. ■

Từ bài “Ôi Xảo Quyết Thay Kế Hoạch của Kẻ Tà Ác Đó,” Liahona, tháng Mười Một năm 2010, 108–110.

NHỮNG SỰ HIỂU BIẾT

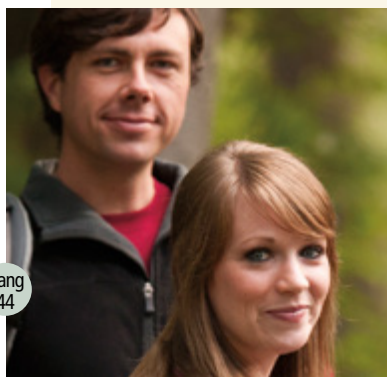

Tôi có phải là một người tiên phong ngày nay không?

“Mặc dù chúng ta tôn kính những người tiên phong đã đi ngang qua các đồng bằng để đến thung lũng Salt Lake, nhưng cũng có rất nhiều người tiên phong hiện đang sống. Họ không đẩy xe kéo, nhưng họ cũng giống y như vậy về nhiều phương diện: họ đã nghe tiếng nói của Chúa qua Sách Mặc Môn và qua những lời cầu nguyện cá nhân. Với đức tin và sự hối cải, họ đã bước vào hồ nước báp têm, kiên quyết đặt chân vào đất màu mỡ của phúc âm. Là các môn đồ của Đấng Ky Tô, họ đã sẵn lòng hy sinh cho điều đúng và chân chính. Và với ân tứ Đức Thánh Linh, họ đang theo đuổi hướng đi của họ đến cuộc sống vĩnh cửu.”

Cũng trong Số Báo Này

DÀNH CHO CÁC THÀNH NIÊN TRẺ TUỔI

trang
44

Bệnh Vực CHO ĐIỀU Chúng Ta Tin

Năm thành niên trẻ tuổi chia sẻ cách họ bệnh vực cho đức tin của họ mặc dù gặp sự đối nghịch.

DÀNH CHO GIỚI TRẺ

Cách Đặt Những Câu Hỏi Có Tính Chất Quan Trọng

Các câu hỏi có thể là các công cụ giảng dạy tuyệt vời—nếu các anh chị em diễn đạt câu hỏi đúng cách. Bài viết này sẽ chỉ cách đó cho các anh chị em.

trang
54

DÀNH CHO THIẾU NHI

trang
67

Chào Mừng Các Em Đến với Hội Thiếu Nữ

Chị Bonnie L. Oscarson và Mathilde, cháu ngoại của chị, chia sẻ một số điều mà các em có thể trông mong nơi Hội Thiếu Nữ.

GIÁO HỘI
CÁC THÁNH HỮU NGÀY SAU CỦA
CHỦA GIÊ SU KỲ TÔ